

Bruxelles, den 6. juni 2023
(OR. en)

10083/23

LIMITE

ASILE 65
FRONT 193
CODEC 1004

Interinstitutionel sag:
2016/0224(COD)

NOTE

fra:	formandskabet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Tidl. dok. nr.:	9710/1/23 REV 1
Komm. dok. nr.:	11317/16+ADD1-ADD2; 11202/20
Vedr.:	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU – Generel indstilling

Med henblik på at nå frem til en generel indstilling på samlingen i RIA-Rådet den 8.-9. juni 2023 forelægger formandskabet i bilaget til dette dokument en revideret kompromistekst om asylprocedureforordningen.

Ændringer i forhold til Kommissionens forslag er angivet som følger:

- Ny tekst er angivet med **fedte typer**.
- Udgået tekst er angivet med [...].
- Ny tekst fra formandskabet siden den seneste udgave i 9710/1/23 REV 1 er angivet med **fed skrift og understregning**.
- Ny udgået tekst fra formandskabet siden den seneste udgave 9710/1/23 REV 1 er angivet med [...].

2016/0224 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv
2013/32/EU****EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –****under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78,
stk. 2, litra d), og artikel 79, stk. 2, litra c),****under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,****efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og****ud fra følgende betragtninger:**

- (1) Formålet med denne forordning er at strømline, forenkle og harmonisere medlemsstaternes procedurmæssige ordninger ved at indføre en fælles procedure for international beskyttelse i EU. Med henblik herpå foretages der en række indholdsmæssige ændringer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU¹, og dette direktiv bør ophæves og erstattes af en forordning. Henvisninger til det ophævede direktiv bør gælde som henvisninger til denne forordning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

- (2) En fælles politik på asylområdet, [...] som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen om flygtningsretsstilling af 28. juli 1951, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 (Genèvekonventionen), indgår som et grundlæggende element i Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for [...] **tredjelandstatsborgere og statsløse, som søger beskyttelse i Unionen.** En sådan politik bør bygge på princippet om solidaritet og en retfærdig ansvarsfordeling, herunder af de finansielle følger, mellem medlemsstaterne.
- (3) Det fælles europæiske asylsystem er baseret på fælles standarder for asylprocedurer, anerkendelse af retten til asyl og beskyttelse på EU-plan, modtagelsesforhold og **opretter** et system til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for asylansøgere. Trods **de** fremskridt, [...] **der er gjort i** udviklingen af [...] **det fælles europæisk asylsystem,** er der fortsat betydelige forskelle mellem medlemsstaterne [...] **med hensyn til,** hvilke typer procedurer der anvendes, anerkendelsesprocenter, arten af beskyttelse, de materielle modtagelsesforhold og de ydelser, der gives til personer, som ansøger om eller er tildelt international beskyttelse. [...] **Sådanne** forskelle giver i høj grad anledning til sekundære bevægelser og undergraver målet om at sikre, at alle ansøgere behandles ens i et [...] **fælles europæisk asylsystem,** uanset hvor i Unionen de ansøger.

- (4) I sin meddelelse af 6. april 2016² om "**en reform af det fælles europæiske asylsystem og om fremme af lovlige migrationsveje til Europa**" fastlagde Kommissionen [...] **prioritetsområder** for strukturelt at forbedre [...] **det fælles europæiske asylsystem**, nemlig [...] **oprettelse af** et bæredygtigt og retfærdigt system til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for [...] **ansøgere om international beskyttelse**, [...] **styrkelse af** Eurodacsystemet, [...] **opnåelse af** øget konvergens i [...] asylsystemet og [...] **forhindring af** sekundære bevægelser inden for EU samt **udarbejdelse af et udvidet** [...] mandat til Den Europæiske Unions Asylagentur. Nævnte meddelelse er i overensstemmelse med opfordringerne fra Det Europæiske Råd den 18.-19. februar 2016³ med henblik på at gøre fremskridt hen imod en reform af EU's nuværende rammer, så der sikres en human og effektiv asylpolitik. [...] **I meddelelsen** foreslås desuden en vej fremad i overensstemmelse med den samlede tilgang til migration, som Europa-Parlamentet fastsatte i sin initiativbetænkning af 12. april 2016 med titlen "**Situationen i Middelhavsområdet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration**".
- (5) For at opnå et velfungerende [...] **fælles europæisk asylsystem** bør der gøres væsentlige fremskridt med hensyn til konvergenen mellem de nationale asylsystemer. De nuværende forskellige asylprocedurer i alle medlemsstaterne bør erstattes med en fælles procedure for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen)⁴ og dermed sikre procedurens rettidighed og effektivitet. For at sikre lige behandling af ansøgninger om international beskyttelse, klarhed og retssikkerhed for den enkelte ansøger bør ansøgninger **om international beskyttelse** fra [...] tredjelandstatsborgere og statsløse [...] behandles efter en procedure, som er omfattet af de samme regler, uanset i hvilken medlemsstat ansøgningen indgives.

² COM(2016) 197 final.

³ EUCO 19.2.2016, SN 1/16.

⁴ EUT L [...] af [...], s. [...].

- (6) En fælles procedure for tildeling og fratagelse af international beskyttelse bør begrænse sekundære bevægelser blandt ansøgere om international beskyttelse på tværs af medlemsstaterne, i tilfælde hvor disse bevægelser skyldes forskelle mellem de retlige rammer, ved at [...] **strømline procedurer** og ved at præcisere ansøgernes rettigheder og forpligtelser [...] **samt** følgerne af manglende overholdelse af disse forpligtelser; den bør også skabe lige vilkår for anvendelsen af forordning (EU) XXX/XXX i medlemsstaterne.
- (7) Denne forordning bør finde anvendelse på alle ansøgninger om international beskyttelse, der fremsættes på medlemsstaternes område, herunder ved den ydre grænse eller i medlemsstaternes territorialfarvande eller transitområder, samt på fratagelse af international beskyttelse. Hvis personer, der søger international beskyttelse, befinder sig i en medlemsstats territorialfarvande, bør de sættes i land og få deres ansøgninger behandlet i overensstemmelse med denne forordning.
- (8) Denne forordning bør finde anvendelse på ansøgninger om international beskyttelse i forbindelse med en procedure, hvor det undersøges, om ansøgerne kan anerkendes som personer, der kan få international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen). Ud over international beskyttelse kan medlemsstaterne også i henhold til deres nationale lovgivning tildele en anden national humanitær status til de personer, som ikke kan indrømmes flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus. [...]
- (9) Med hensyn til behandlingen af de personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til de folkeretlige instrumenter, som de er part i.

- (10) Midlerne fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden som oprettet ved forordning (EU) 2021/1147 og andre relevante EU-fonde kan mobiliseres for at yde støtte til medlemsstaternes indsats for at anvende denne forordning i overensstemmelse med reglerne for anvendelsen af den relevante fond, og uden at dette berører andre prioriteter, der understøttes af fonden. I den forbindelse vil medlemsstaterne kunne gøre brug af tildelingerne under deres respektive programmer, herunder de beløb, der vil blive stillet til rådighed efter midtvejsrevisionen. Navnlig kan foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer med henblik på at etablere tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre grænseproceduren, støttes finansielt ved hjælp af de EU-fonde, der stilles til rådighed under den flerårige finansielle ramme 2021-2027. [...] Yderligere støtte vil kunne [...] stilles til rådighed under de tematiske faciliteter, navnlig til de medlemsstater, der kan være nødt til at øge deres kapacitet ved grænserne, eller som står over for et særligt pres eller har særlige behov med hensyn til deres asyl- og modtagelsessystemer og ved deres grænser.
- (11) Den Europæiske Unions Asylagentur bør yde medlemsstaterne den fornødne operationelle og tekniske bistand i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, navnlig ved at stille sagkyndige til rådighed til at bistå de nationale myndigheder med at [...] registrere [...] ansøgninger om international beskyttelse **og til at bistå den besluttende myndighed i udførelsen af dens opgaver med hensyn til behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse** samt til at give opdaterede oplysninger om **og analyser** af tredjelande, herunder oplysninger om oprindelseslande og vejledning om situationen i specifikke oprindelseslande. Ved anvendelsen af denne forordning bør medlemsstaterne tage hensyn til de operationelle standarder, indikatorer, retningslinjer og bedste praksis, som Den Europæiske Unions Asylagentur har udviklet.

- (12) For at sikre en korrekt anerkendelse af dem, der har behov for beskyttelse som flygtninge efter Genèvekonventionens artikel 1, eller personer, der kan indrømmes subsidiær beskyttelse, bør alle ansøgere have reel adgang til proceduren, mulighed for at samarbejde **fuldt ud** og kommunikere på en passende måde med de **kompetente [...]** myndigheder, så de **navnlig** kan fremlægge de relevante oplysninger i sagen, og tilstrækkelige proceduremæssige garantier til, at de kan gå videre med sagen i alle faser af proceduren.
- (13) Ansøgere bør gives en reel mulighed for at fremlægge alle [...] de elementer, [...] **som de pågældende har til rådighed, og som underbygger ansøgningen eller er relevante for procedurerne i overensstemmelse med denne forordning**, for de **kompetente [...]** myndigheder[...]. Derfor bør ansøgere med begrænsede undtagelser, når det er relevant, have ret til at blive hørt i en personlig samtale om, hvorvidt deres ansøgning opfylder betingelserne for at blive behandlet, og om deres ansøgningen skal realitetsbehandles. **Hvis ansøgeren ikke er i stand til at deltage i sin personlige samtale, kan myndighederne anmode ansøgeren om at fremlægge en lægeerklæring.** For at retten til en personlig samtale skal kunne udøves effektivt, bør ansøgere bistås af en tolk, **hvis det er nødvendigt for at sikre en tilfredsstillende kommunikation**, og gives mulighed for at forklare [...] ansøgningen på fyldestgørende vis. Ansøgere bør gives tilstrækkelig tid til at forberede sig og rådføre sig med deres juridiske rådgiver eller **anden** rådgiver (**juridisk rådgiver**); den juridiske rådgiver[...] kan også bistå ansøgerne under samtalen. Den personlige samtale bør finde sted under forhold, der sikrer passende **beskyttelse af privatlivets fred og fortrolighed**, og bør foretages af kompetent personale med passende uddannelse, herunder, hvis det er nødvendigt, personale fra andre medlemsstater eller sagkyndige, der er udpeget af Den Europæiske Unions Asylagentur. [...]

- (14) Det er i både medlemsstaternes og ansøgernes interesse, **at ansøgerne på et meget tidligt tidspunkt modtager omfattende oplysninger om den procedure, der skal følges, og om deres rettigheder og forpligtelser. [...]** Derudover er det afgørende at sikre en korrekt anerkendelse af behovet for international beskyttelse allerede ved den administrative procedure ved at sikre oplysninger af høj kvalitet og juridisk bistand, hvilket fører til mere effektiv og bedre beslutningstagning. Med henblik herpå bør [...] ansøgere efter anmodning [...] gives adgang til gratis **oplysninger om retlige og proceduremæssige aspekter [...]** under den administrative procedure. [...] **For desuden at sikre effektiv beskyttelse af ansøgernes rettigheder, især retten til forsvar og rimelighedsprincippet, bør ansøgere efter anmodning og med begrænsede undtagelser ydes gratis juridisk bistand og repræsentation [...]** i klageproceduren. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at fastsætte bestemmelser om gratis juridisk bistand og repræsentation i den administrative fase i overensstemmelse med national ret. [...]
- (15) Visse ansøgere kan have behov for særlige proceduremæssige garantier, blandt andet på grund af alder, **køn [...]**, seksuel orientering, kønsidentitet, handicap, alvorlig **fysisk eller psykisk sygdom eller [...]** alvorlige fysiske eller psykiske mén, **herunder som [...]** følge af tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykologisk, fysisk, seksuel eller kønsrelateret vold. Det er nødvendigt at vurdere [...], om **de** enkelte ansøgere har behov for særlige proceduremæssige garantier. [...]
- (16) [...] **Det relevante personale hos de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der vurderer behovet for særlige proceduremæssige garantier [...]** , bør være tilstrækkeligt uddannet til at **anerkende, at ansøgere kan have behov for særlige proceduremæssige garantier, og til at håndtere disse behov, når de er identificeret [...]** [...]. [...]

- (16a) Denne forordning berører ikke Kommissionens mulighed for i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) 2021/2303 (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur) at anmode Den Europæiske Unions Asylagentur om at udvikle operationelle standarder, indikatorer, retningslinjer og bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten om asyl.
- (17) [...]
- (18) For at sikre reel lighed mellem kvindelige og mandlige ansøgere bør behandlingsprocedurerne være kønssensitive. Navnlig bør de personlige samtaler være tilrettelagt på en sådan måde, at både kvindelige og mandlige ansøgere har mulighed for at tale **frit** om deres tidligere erfaringer, **herunder** i tilfælde hvor der er tale om [...] forfølgelse **på grund af køn, kønsidentitet eller seksuel orientering**. Med henblik herpå bør [...] [...] **ansøgere** gives en reel mulighed for at blive hørt i en samtale adskilt fra deres ægtefælle, partner eller andre familiemedlemmer. [...]
- (19) Ved behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse bør de kompetente myndigheder kunne fastlægge ansøgerens rejserute og kontrollere ansøgerens identitet. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder være nødt til at kropsvisitere ansøgeren eller få vedkommendes ejendele gennemsoget. Disse ejendele kan omfatte elektronisk udstyr såsom bærbare computere, tabletcomputere og mobiltelefoner. Enhver sådan kropsvisitation/gennemsogning bør foretages på en måde, der respekterer de grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet. [...]

- (20) Medlemsstaterne bør først og fremmest tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning, jf. artikel 24 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder. Ved vurderingen af barnets tarv bør medlemsstaterne navnlig tage behørigt hensyn til den mindreåriges trivsel og sociale udvikling, herunder vedkommendes baggrund. I henhold til artikel 12 i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder vedrørende barnets ret til at blive hørt bør den besluttende myndighed, **hvis den mener, at det er i barnets tarv og nødvendigt for behandlingen af ansøgningen, tilrettelægge [...] en personlig samtale for en mindreårig under hensyntagen til navnlig vedkommendes alder og modenhed [...].**
- (21) Den fælles procedure strømliner fristerne for, hvornår en person kan få adgang til proceduren, den besluttende myndigheds behandling af ansøgningen [...]. [...] **Eftersom** et uforholdsmæssigt stort antal [...] ansøgninger, **der indgives inden for samme tidsrum,** kan skabe forsinkelser i adgangen til proceduren og behandlingen af ansøgninger, kan der dog være behov for en vis grad af fleksibilitet, der gør det muligt undtagelsesvis at forlænge disse frister. For at sikre en effektiv proces bør disse frister kun forlænges som en sidste udvej, da medlemsstaterne regelmæssigt bør gennemgå deres behov for at opretholde et effektivt asylsystem og i denne forbindelse udarbejde beredskabsplaner, når det er nødvendigt, og da Den Europæiske Unions Asylagentur bør yde medlemsstaterne den fornødne operationelle og tekniske bistand. I tilfælde hvor medlemsstaterne ikke regner med at kunne overholde fristerne, bør de anmode om bistand fra Den Europæiske Unions Asylagentur. I tilfælde, hvor der ikke indgives en sådan anmodning, og hvor en medlemsstats asylsystem på grund af et uforholdsmæssigt stort pres bliver ineffektivt [...] **med henblik på** opretholdelsen af et velfungerende [...] **fælles europæisk asylområde,** kan agenturet på grundlag af en gennemførelsesretsakt fra [...] **Rådet efter forslag fra** [...] Kommissionen træffe foranstaltninger til støtte for den pågældende medlemsstat.

- (22) Adgangen til den fælles procedure bør være baseret på en tretrinstitgang, som består af fremsættelse, registrering og indgivelse af en ansøgning. Fremsættelsen af en ansøgning er det første trin og udløser anvendelsen af denne forordning. Hvis en tredjelandsstatsborger eller statsløs udtrykker **behov for [...]** at modtage international beskyttelse fra en medlemsstat, betragtes det som om, at vedkommende indgiver en ansøgning. **Det bør være muligt at udtrykke et sådant [...] behov over for de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, som mindst bør omfatte grænsevagter, politi og myndigheder med ansvar for detentionsfaciliteter.** Et sådant [...] behov kan udtrykkes på enhver måde, og den enkelte ansøger skal ikke nødvendigvis bruge specifikke ord såsom international beskyttelse, asyl eller subsidiær beskyttelse. Det afgørende element bør være, at en tredjelandsstatsborger eller statsløs udtrykker frygt for at blive forfulgt eller lide alvorlig overlast, hvis vedkommende rejser tilbage til sit oprindelsesland, eller at en statsløs udtrykker frygt for de samme konsekvenser, hvis vedkommende rejser tilbage til det land, hvor vedkommende tidligere havde sædvanligt opholdssted. I tilfælde hvor der hersker tvivl om, hvorvidt en erklæring skal forstås som en ansøgning om international beskyttelse, bør tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse udtrykkeligt adspørges, om vedkommende ønsker at modtage international beskyttelse. Ansøgeren bør tildeles rettighederne i denne forordning og i direktiv XXX/XXX/EU (direktivet om modtagelsesforhold)⁵, så snart vedkommende indgiver en ansøgning.

⁵ EUT L [...] af [...], s. [...].

- (23) Ansøgninger bør registreres [...] **omgående**. På dette stadie bør de myndigheder, der er ansvarlige for [...] registrering af ansøgninger, [...] registrere ansøgningen sammen med [...] ansøgerens personoplysninger. Disse myndigheder bør oplyse ansøgeren om vedkommendes rettigheder og forpligtelser samt om konsekvenserne for ansøgeren, hvis vedkommende ikke opfylder disse forpligtelser. **Oplysningerne kan også gives af organisationer, der samarbejder med myndighederne og bistår dem.** Ansøgeren bør modtage et dokument, **hvoraf det fremgår**, at der er fremsat og registreret en ansøgning. Fristen for indgivelse af en ansøgning begynder at løbe fra det øjeblik, hvor ansøgningen registreres.
- (24) Ved ansøgningens indgivelse formaliseres ansøgningen om international beskyttelse. Ansøgeren bør modtage de nødvendige oplysninger om, hvordan og hvor vedkommendes ansøgning skal indgives, og ansøgeren bør gives [...] mulighed for at gøre dette. På dette stadie er ansøgeren forpligtet til **hurtigst muligt** at fremlægge alle til rådighed stående elementer **og dokumenter**, der er nødvendige for at kunne underbygge og færdiggøre ansøgningen. [...] **Kort efter indgivelsen af ansøgningen** bør ansøgeren modtage et dokument, der **inkluderer** vedkommendes status som ansøger [...].
- (25) Ansøgeren bør oplyses behørigt og rettidigt om sine rettigheder og forpligtelser på et sprog, som vedkommende forstår eller med rimelighed kan forventes at forstå. Med hensyn til tilfælde, hvor f.eks. ansøgeren afviser at samarbejde med de nationale myndigheder ved **navnlig** at undlade at afgive de oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen, [...] **eller** ved at undlade at afgive sine fingeraftryk og sit ansigtsbillede, [...] **afvises** ansøgningen [...] **eller erklæres som [...]** **værende stiltiende trukket tilbage**; det er derfor nødvendigt, at ansøgeren [...] [...] **forudgående** oplyses om konsekvenserne af ikke at opfylde disse forpligtelser.

- (26) For at personalet hos de myndigheder, der **gennemfører denne forordning** [...], kan opfylde deres forpligtelser [...], bør de have [...] **tilstrækkeligt** kendskab til og, **hvis det er nødvendigt**, modtage [...] oplæring inden for international beskyttelse, blandt andet med støtte fra Den Europæiske Unions Asylagentur. Personalet bør også modtage de midler, **herunder det nødvendige antal kompetente ansatte**, og **den vejledning** [...], der kræves for, at de effektivt kan udføre deres opgaver.
- (27) [...] **Når der indgives en ansøgning** ved grænseovergangssteder og i detentionsfaciliteter, bør [...] kommunikationen **sikres gennem tolkeordninger** [...], så de kompetente myndigheder forstår, om en person udtrykker ønske om at modtage international beskyttelse [...].
- (28) Der bør i denne forordning gives mulighed for, at ansøgere kan indgive en ansøgning på vegne af deres [...] voksne personer, **der har brug for bistand til at udøve rets- og handleevne**, og mindreårige, **hvis de i henhold til national ret ikke har rets- og handleevne til at indgive en ansøgning i eget navn**. Denne tilgang giver mulighed for fælles behandling af disse ansøgninger. [...]

- (29) For at sikre, at uledsagede mindreårige har effektiv adgang til proceduren og er i stand til at nyde godt af rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning, forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring] og forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen], bør de [...] tildeles en repræsentant [...], herunder hvis det på et hvilket som helst tidspunkt under asylproceduren konstateres, at ansøgeren er en uledsaget mindreårig. Repræsentanten [...] bør [...] bistå og vejlede den mindreårige under proceduren med henblik på at varetage barnets tarv og bør navnlig bistå med indgivelsen af ansøgningen og den personlige samtale [...]. Hvis det er nødvendigt, bør repræsentanten [...] indgive ansøgningen på vegne af [...] den mindreårige. Uledsagede mindreårige bør tildeles en person [...] til at bistå dem, indtil der er udpeget en repræsentant, herunder, hvor det er relevant, i forbindelse med aldersvurderingsprocesser og de procedurer, der er fastsat i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring] og forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen]. Med henblik på at yde effektiv støtte til de uledsagede mindreårige bør repræsentanter [...] [...] gøres ansvarlige for et [...] passende og begrænset antal uledsagede mindreårige på samme tid. Medlemsstaterne bør udpege administrative eller judicielle myndigheder eller andre enheder [...], der er ansvarlige for at [...] føre tilsyn med repræsentanternes [...] udførelse af deres opgaver. En uledsaget mindreårig bør have ret til at indgive en ansøgning i eget navn, hvis vedkommende har rets- og handleevne i henhold til national ret [...]. For at beskytte rettighederne og de proceduremæssige garantier for uledsagede mindreårige, der ikke har rets- og handleevne i henhold til national ret, bør anmodningen indgives af repræsentanten så hurtigt som muligt under hensyntagen til barnets tarv [...]. Hvis en uledsaget mindreårig [...] indgiver en ansøgning i sit eget navn, bør det ikke forhindre vedkommende i at blive tildelt en [...] repræsentant.

- (29a) **Lægeundersøgelser, der anses for at være mindst muligt invasive, kan omfatte fysiske undersøgelser, tandeftersyn og røntgenundersøgelser i overensstemmelse med det aktuelle tekniske niveau. [...]**
- (30) For at sikre ansøgeres rettigheder bør der i alle ansøgninger om international beskyttelse på grundlag af de faktiske omstændigheder objektivt, upartisk og på individuelt grundlag træffes afgørelse, efter at der er foretaget en grundig undersøgelse, der tager hensyn til alle de elementer, som ansøgeren fremlægger, og til den enkelte ansøgers omstændigheder. For at sikre en stringent behandling af ansøgningerne bør den besluttende myndighed tage hensyn til relevante, [...] **nøjagtige** og ajourførte oplysninger om situationen i ansøgerens oprindelsesland **på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen. Disse oplysninger kan indhentes** fra Den Europæiske Unions Asylagentur og andre kilder såsom FN's Højkommissariat for Flygtninge. Den besluttende myndighed bør, **hvor det er muligt**, også tage hensyn til [...] **de fælles analyser af [...] af situationen i specifikke oprindelseslande [...] og de vejledende noter**, som Den Europæiske Unions Asylagentur har udarbejdet. Enhver udsættelse af procedurens afslutning bør være i fuld overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen) og med retten til god forvaltning, uden at dette berører effektiviteten og rimeligheden af proceduren i nærværende forordning.

- (31) [...] For at sikre ansøgerens rettigheder bør vedkommende modtage afgørelsen om sin ansøgning skriftligt. Hvis afgørelsen ikke tildeler ansøgeren international beskyttelse, bør den ledsages af de faktuelle og retlige begrundelser for afgørelsen, oplysninger om afgørelsens konsekvenser og de måder, hvorpå afgørelsen kan anfægtes.
- (31a) For at gøre procedurerne mere effektive og mindske risikoen for forsvinden og sandsynligheden for uautoriserede bevægelser bør der ikke være nogen proceduremæssige huller mellem udstedelsen af en negativ afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse og udstedelsen af en afgørelse om tilbagesendelse. Der bør straks udstedes en afgørelse om tilbagesendelse til ansøgere, som får afslag på deres ansøgninger. Uden at dette berører retten til adgang til effektive retsmidler, bør afgørelsen om tilbagesendelse enten indgå i den negative afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse, eller, hvis der er tale om en særskilt akt, udstedes samtidig og sammen med den negative afgørelse eller hurtigst muligt derefter.
- (31b) I tilfælde af overgivelse eller overførsel fra en international straffedomstol eller andet strafferetligt domstolslignende organ til et tredjeland eller en anden medlemsstat kan den relevante kompetente myndighed tage hensyn til elementer, der blev lagt til grund, da der blev truffet afgørelse om overgivelse eller overførsel, og som kan være relevante for en vurdering af risikoen for direkte eller indirekte refoulement.

- (32) Det er nødvendigt, at afgørelser om ansøgninger om international beskyttelse træffes af myndigheder, hvis personale har [...] **tilstrækkeligt** kendskab til og har modtaget [...] **passende oplæring i de relevante standarder, der finder anvendelse** inden for [...] **asyl- og flygtningeretten**, og at deres aktiviteter udøves under behørig hensyntagen til de gældende etiske principper. Dette bør også gælde for personale fra myndigheder i andre medlemsstater og for sagkyndige, der er udpeget af Den Europæiske Unions Asylagentur til at bistå en medlemsstats besluttende myndighed i behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse.
- (33) Med forbehold af at der udføres en korrekt og komplet behandling af ansøgningen om international beskyttelse, er det i både medlemsstaternes og ansøgernes interesse, at der træffes en afgørelse hurtigst muligt. De maksimale frister for varigheden af den administrative procedure [...] bør fastsættes, så proceduren for international beskyttelse strømlines. På den måde bør ansøgere kunne få en afgørelse om deres ansøgning på kortest mulig tid i alle medlemsstaterne og er dermed sikret en hurtig og effektiv procedure.
- (34) Med henblik på at afkorte procedurens samlede varighed bør medlemsstaterne i bestemte tilfælde og i overensstemmelse med deres nationale behov have fleksibilitet til at prioritere behandlingen af en hvilken som helst ansøgning og behandle den før andre tidligere indgivne ansøgninger. **Behandlingen af ansøgninger bør prioriteres** uden dog dermed at fravige de normalt gældende [...] **procedurer, navnlig proceduren for antagelse til behandling og den [...] fremskyndede behandlingsprocedure**, tidsfrister, principper og garantier for procedurerne. **Kravet i denne forordning om at behandle visse ansøgninger efter den fremskyndede behandlingsprocedure eller grænseproceduren bør derfor ikke berøre medlemsstaternes fleksibilitet til at beslutte, om de vil prioritere sådanne ansøgninger eller ej.**

- (35) [...] Medlemsstaterne bør have mulighed for at afvise en ansøgning som uantagelig, f.eks. hvis et land, der ikke er en medlemsstat, anses [...] for at være det første asylsøgende land eller et sikkert tredjeland for ansøgeren, eller når en international domstol eller andet domstolslignende organ har sørget for sikker omfordeling af ansøgeren til en medlemsstat eller et tredjeland, eller når omfordelingen først sker efter syv arbejdsdage fra den dato, hvor ansøgeren modtager afgørelsen om tilbagesendelse, og forudsat at vedkommende er blevet underrettet om konsekvenserne af ikke at indgive en ansøgning inden for denne frist, og at der ikke er fremkommet nye relevante elementer. [...] Derudover bør en ansøgning betragtes som uantagelig, hvis der er tale om en fornyet [...] ansøgning uden nye relevante elementer, [...] eller hvis en anden medlemsstat end den, der behandler ansøgningen, har indrømmet ansøgeren international beskyttelse.
- (35a) Med henblik på anvendelsen af begreberne første asylsøgende land og sikkert tredjeland er det afgørende, at det tredjeland, som begreberne anvendes i, er part i og overholder konventionen af 1951 eller New York-protokollen, medmindre dette tredjeland på anden måde yder effektiv beskyttelse i lovgivningen og i praksis i overensstemmelse med grundlæggende menneskerettighedsstandarder såsom adgang til tilstrækkelige subsistensmidler til at opretholde en passende levestandard, til akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdomme og adgang til elementær uddannelse. Det bør være muligt at udpege et tredjeland som et sikkert tredjeland med undtagelser for bestemte dele af dets område eller klart identificerbare personkategorier.

- (36) [...]Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende begrebet "første asyl" [...] som grund til afvisning, [...] hvis ansøgeren **nød effektiv** [...] beskyttelse **og fortsat kan modtage denne beskyttelse** i [...] et tredjeland, hvis vedkommendes liv og frihed ikke er truet på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politisk overbevisning, hvis vedkommende hverken er udsat for forfølgelse eller for nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsforordningen] og er beskyttet mod refoulement og mod udsendelse i strid med retten til beskyttelse mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf som fastsat i folkeretten. [...]

(37) [...]Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende begrebet sikkert tredjeland [...] som grund til afvisning, hvis ansøgeren har mulighed for [...] at anmode om og, hvis betingelserne er opfyldt, modtage effektiv beskyttelse i et tredjeland, hvis vedkommendes liv og frihed ikke er truet på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politisk overbevisning, hvis vedkommende hverken er udsat for forfølgelse eller for nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsforordningen] og er beskyttet mod refoulement og mod udsendelse i strid med retten til beskyttelse mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf som fastsat i folkeretten. Ikke desto mindre bør medlemsstaternes besluttende myndigheder bevare retten til at vurdere en ansøgnings realitet, selv om betingelserne for, at den kan betragtes som uantagelig, er opfyldt, navnlig når de er tvunget hertil i henhold til deres nationale forpligtelser. Begrebet sikkert tredjeland kan kun anvendes, hvis der foreligger [...] en sådan forbindelse mellem ansøgeren og [...] det pågældende tredjeland, at det vil være [...] rimeligt [...], at ansøgeren [...] tager til det pågældende land [...].Forbindelsen mellem ansøgeren og det sikre tredjeland vil navnlig kunne betragtes som godtgjort, hvis medlemmer af ansøgerens familie befinder sig i det pågældende land, eller hvis ansøgeren har bosat sig eller opholdt sig i det pågældende land[...].

- (37a)** Begreberne første asylsøgende og sikkert tredjeland bør ikke anvendes i forbindelse med en ansøger, der ansøger om og har ret til i den medlemsstat, der behandler ansøgningen, at nyde godt af de rettigheder, der er fastsat i direktiv 2003/86/EF eller direktiv 2004/38/EF, som familiemedlem til en tredjelandsstatsborger eller unionsborger.
- (37b)** Ved vurderingen af, om kriterierne for effektiv beskyttelse i denne forordning er opfyldt af et tredjeland, bør adgang til tilstrækkelige subsistensmidler til at opretholde en passende levestandard forstås således, at det omfatter adgang til mad, tøj, bolig eller husly og retten til at udøve lønnet beskæftigelse på betingelser, der ikke er mindre gunstige end dem, der under samme forhold gælder for tredjelandets ikkestatsborgere i almindelighed.
- (37c)** For at medlemsstaterne kan afvise en ansøgning som uantagelig på grundlag af begreberne første asylsøgende eller sikkert tredjeland [...] bør der foretages en individuel vurdering af ansøgerens særlige situation, herunder eventuelle elementer, som ansøgeren har fremlagt, og som forklarer, hvorfor disse begreber ikke finder anvendelse på vedkommende. Hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, bør den kompetente myndighed tage hensyn til den mindreåriges tarv, navnlig tilstedeværelsen af varige og passende varetægts- og forældremyndighedsordninger.

- (37d) **En ansøgning bør ikke afvises som uantagelig på grundlag af begreberne første asylland eller sikkert tredjeland, hvis det allerede på tidspunktet for undersøgelsen af, om ansøgningen opfylder betingelserne for at blive behandlet, er klart, at det pågældende tredjeland ikke vil tillade ansøgeren at indrejse eller genindrejse. Hvis ansøgeren i sidste ende ikke modtages eller tilbagetages i tredjelandet, efter at ansøgningen er blevet afvist som uantagelig, bør ansøgeren [...] igen have adgang til proceduren for international beskyttelse i overensstemmelse med denne forordning.**
- (38) Ansøgninger om international beskyttelse bør realitetsbehandles for at afgøre, om ansøgeren kan anerkendes med henblik på international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen). Der er ikke behov for realitetsbehandling, når en ansøgning bør **afvises** som uantagelig i henhold til denne forordning, **[hvis en anden medlemsstat er ansvarlig i henhold til forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)], eller hvis en ansøgning bør afvises eller erklæres for implicit eller udtrykkeligt trukket tilbage. [...]**
- (39) Behandlingen af en ansøgning bør fremskyndes og afsluttes inden højst [...] **tre måneder i [...] et begrænset antal tilfælde**, blandt andet hvis ansøgeren kommer fra et sikkert oprindelsesland, hvis ansøgeren udelukkende fremsætter sin ansøgning for at forsinke eller hindre fuldbyrdelsen af en afgørelse om udsendelse, eller hvis der er alvorlige betænkeligheder, hvad angår den nationale sikkerhed eller offentlige **orden**. [...] **En fremskyndet procedure kan kun anvendes på uledsagede mindreårige under de begrænsede omstændigheder, som er fastsat i denne forordning.**

(39a) For at sikre hurtige og retfærdige procedurer for alle ansøgere og ligeledes sikre, at ophold for ansøgere, der ikke er berettiget til international beskyttelse i Unionen, ikke forlænges unødigt, herunder også for personer, der er statsborgere i tredjelande, som er fritaget for kravet om at være i besiddelse af et visum i henhold til forordning (EU) 2018/1806, bør medlemsstaterne fremskynde behandlingen af ansøgninger fra ansøgere, der er statsborgere, eller, hvis der er tale om statsløse, tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, hvor andelen af afgørelser, hvor der er tildelt international beskyttelse, udgør under 20 % af det samlede antal afgørelser for det pågældende tredjeland. Hvis der er sket en betydelig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de relevante data fra Eurostat og under hensyntagen til den fælles analyse i henhold til artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303 om Den Europæiske Unions Asylagentur, eller hvis ansøgeren tilhører en bestemt kategori af personer, for hvilke den lave anerkendelsesprocent ikke kan anses for at være repræsentativ for deres behov for beskyttelse, fordi der er tale om en specifik forfølgelsesgrund, bør behandlingen af ansøgningen ikke fremskyndes. Tilfælde, hvor et tredjeland kan betragtes som et sikkert oprindelsesland eller et sikkert tredjeland for ansøgeren i henhold til denne forordning, bør fortsat gælde som en særskilt grund til at anvende henholdsvis den fremskyndede behandlingsprocedure eller afvisningsproceduren.

- (40) [...] Mange ansøgninger om international beskyttelse indgives ved en medlemsstats ydre grænse eller i en medlemsstats transitområde, ofte af personer, der pågribes i forbindelse med uautoriseret passage af den ydre grænse eller sættes i land efter en eftersøgnings- og redningsaktion. For at kunne foretage identifikations-, sikkerheds- og helbredstjek ved de ydre grænser og henvise de berørte tredjelandstatsborgere og statsløse til de relevante procedurer er det nødvendigt at foretage en screening. Der bør være gnidningsløse og effektive forbindelser mellem alle faser af de relevante procedurer for alle irregulære indrejser. Efter screeningen bør tredjelandstatsborgere og statsløse kanaliseres videre til den relevante asyl- eller tilbagesendelsesprocedure eller nægtes indrejse. Der bør derfor indføres en fase forud for indrejse bestående af en screening og en grænseprocedure for asyl og tilbagesendelse.
- (40a) Formålet med grænseproceduren for asyl og tilbagesendelse bør være, at man ved de ydre grænser hurtigt kan vurdere, om ansøgninger er grundløse eller uantagelige, og hurtigt kan tilbagesende de personer, der ikke har ret til ophold, samtidig med at det sikres, at personer, hvis ansøgninger er velbegrundede, kanaliseres videre til den almindelige procedure og hurtigt får adgang til international beskyttelse. Medlemsstaterne bør derfor kunne kræve, at ansøgere om international beskyttelse har bopæl ved eller i nærheden af den ydre grænse eller i et transitområde som hovedregel, eller på andre udpegede steder inden for deres område, så ansøgningernes antagelighed kan vurderes. Under nærmere fastsatte omstændigheder bør medlemsstaterne kunne beslutte, om en ansøgning skal realitetsbehandles, og i tilfælde af afslag på ansøgningen, om de pågældende tredjelandstatsborgere og statsløse skal tilbagesendes. Med henblik på at gennemføre grænseprocedurerne for asyl og tilbagesendelse bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at etablere en tilstrækkelig kapacitet med hensyn til modtagelse og menneskelige ressourcer, der er nødvendig for på et givet tidspunkt at kunne behandle et fastsat antal ansøgninger og for at kunne fuldbyrde afgørelser om tilbagesendelse.

- (40aa)** En medlemsstats tilstrækkelige kapacitet bør fastlægges ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fra Kommissionen med en formel baseret på de samlede irregulære grænsepassager, der er indberettet af medlemsstaterne til Frontex, og som også omfatter ankomster efter eftersøgnings- og redningsaktioner og nægtelser af indrejse ved den ydre grænse, jf. Eurostats data beregnet over en treårig periode. Når gennemførelsesretsakten vedtages i overensstemmelse med denne forordning, bør dens vedtagelse justeres efter vedtagelsen af rapporten om europæisk migrationsstyring [i henhold til forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)], som vurderer situationen langs alle migrationsruter og i alle medlemsstater. Som et yderligere element af stabilitet og forudsigelighed bør det maksimale antal ansøgninger, som en medlemsstat skal kunne behandle efter grænseproceduren pr. år, fastsættes til [...] fire gange den pågældende medlemsstats tilstrækkelige kapacitet. Omfanget af medlemsstatens forpligtelse til at etablere en tilstrækkelig kapacitet bør tage passende hensyn til medlemsstaternes betænkeligheder med hensyn til den nationale sikkerhed og offentlige orden.
- (40b)** Medlemsstaterne bør vurdere ansøgninger ved en grænseprocedure, hvis ansøgeren udgør en fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, hvis ansøgeren har vildledt myndighederne ved at fremlægge falske oplysninger eller dokumenter eller ved at tilbageholde relevante oplysninger eller dokumenter vedrørende sin identitet eller nationalitet, som kunne have fået negativ indvirkning på afgørelsen, og hvis det er sandsynligt, at ansøgningen er grundløs, fordi ansøgeren er af en nationalitet, for hvilken andelen af afgørelser, hvor der er tildelt international beskyttelse, udgør under 20 % af det samlede antal afgørelser for det pågældende tredjeland. I andre tilfælde, f.eks. når ansøgeren kommer fra et sikkert oprindelsesland eller et sikkert tredjeland, bør anvendelsen af grænseproceduren være valgfri for medlemsstaterne.

(40c) Når medlemsstaterne anvender grænseproceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse, bør de sikre, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at indlogere ansøgerne ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområderne som hovedregel i overensstemmelse med direktiv XXX/XXX/EU [direktivet om modtagelsesforhold]. Medlemsstaterne kan behandle ansøgningerne på et andet sted ved den ydre grænse end det sted, hvor asylansøgningen er indgivet, ved at overføre ansøgere til et bestemt sted ved eller i nærheden af den pågældende medlemsstats ydre grænse, eller på andre udpegede steder inden for deres område, hvor der findes passende faciliteter. Medlemsstaterne bør bevare muligheden for selv at afgøre, på hvilke bestemte steder de pågældende faciliteter skal oprettes. Medlemsstaterne bør dog søge at begrænse behovet for at overføre ansøgere med henblik herpå og derfor søge at oprette faciliteter med tilstrækkelig kapacitet ved de grænseovergangssteder eller dele af den ydre grænse, hvor de fleste ansøgninger om international beskyttelse indgives, også under hensyntagen til den ydre grænses længde og antallet af grænseovergangssteder eller transitområder. De bør give Kommissionen meddelelse om de bestemte steder, hvor grænseprocedurerne vil blive gennemført.

Hvis en medlemsstat bruger sådanne steder til at behandle ansøgninger, der ikke er omfattet af grænseproceduren, bør ansøgninger, der ikke er omfattet af grænseproceduren, ikke medregnes med henblik på at nå op på en tilstrækkelig kapacitet i den pågældende medlemsstat.

(40d) Grænseprocedurens varighed for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse bør være så kort som mulig og samtidig sikre en fuldstændig og retfærdig behandling af ansøgningerne. Den bør under alle omstændigheder ikke overstige 12 uger. Medlemsstaterne bør under visse nærmere fastsatte omstændigheder kunne forlænge denne frist til 16 uger. Fristen bør forstås som en særskilt frist for grænseproceduren for asyl fra registreringen af ansøgningen, indtil ansøgeren ikke har ret eller tilladelse til at forblive på området. Inden for denne periode har medlemsstaterne ret til at fastsætte fristen i national ret for både de administrative og de forskellige efterfølgende proceduremæssige skridt, men bør fastsætte dem på en sådan måde, at det sikres, at behandlingsproceduren afsluttes, og at der efterfølgende, hvis det er relevant, træffes afgørelse om anmodningen om at forblive på området og, hvis det er relevant, om klagen inden for 12 uger eller, hvis det er relevant, 16 uger. Hvis medlemsstaten efter denne periode alligevel ikke har truffet de relevante afgørelser, bør ansøgeren i princippet have tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område. Der bør dog ikke gives tilladelse til indrejse på området, hvis ansøgeren ikke har ret til at forblive på det pågældende område, hvis han eller hun ikke har anmodet om tilladelse til at forblive på det pågældende område i forbindelse med en klageprocedure, eller hvis en domstol eller andet domstolslignende organ har truffet afgørelse om, at vedkommende ikke bør have tilladelse til at forblive på det pågældende område, indtil resultatet af klagen foreligger. For at sikre kontinuitet mellem grænseproceduren for asyl og tilbagesendelsesproceduren bør tilbagesendelsesproceduren i sådanne tilfælde i forbindelse med en grænseprocedure også gennemføres inden for en periode på højst 12 uger. Denne periode bør regnes fra det tidspunkt, hvor ansøgeren, tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse ikke længere har ret eller tilladelse til at forblive på det pågældende område.

(40e) Inden for rammerne af grænseproceduren kan en ansøgning om international beskyttelse behandles, uden at der anvendes frihedsberøvelse, men medlemsstaterne bør alligevel kunne anvende begrundelserne for frihedsberøvelse i forbindelse med grænseproceduren i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv (EU) XXX/XXX [om modtagelsesforhold] for at kunne træffe afgørelse om ansøgerens ret til indrejse. Hvis der gøres brug af frihedsberøvelse under en sådan procedure, bør bestemmelserne om frihedsberøvelse i direktiv (EU) XXX/XXX [om modtagelsesforhold] finde anvendelse, herunder de frihedsberøvede ansøgers garantier, betingelser for frihedsberøvelse, retslig kontrol og det forhold, at det er nødvendigt med en individuel vurdering af hver enkelt sag. Som hovedregel bør mindreårige ikke frihedsberøves. Mindreårige må kun frihedsberøves under ekstraordinære omstændigheder som en sidste udvej, når det er fastslået, at andre mindre indgribende tvangsforanstaltninger ikke kan anvendes effektivt, og frihedsberøvelse vurderes at være i barnets tarv i overensstemmelse med direktiv (EU) XXX/XXX [om modtagelsesforhold].

(40f) Når en ansøgning afslås inden for rammerne af grænseproceduren, bør ansøgeren, den pågældende tredjelandstatsborger eller statsløse straks være omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse eller, hvis betingelserne i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399⁶ er opfyldt, af en nægtelse af indrejse. For at sikre ligebehandling af alle tredjelandstatsborgere, der inden for rammerne af grænseproceduren har fået afslag på deres ansøgninger, bør det gælde, at hvis en medlemsstat har besluttet ikke at anvende bestemmelserne i direktiv XXX/XXX/EU [tilbagesendelsesdirektivet] i medfør af artikel 2, stk. 2, litra a), i samme direktiv og ikke udsteder en afgørelse om tilbagesendelse til den pågældende tredjelandstatsborger, bør behandlingen og niveauet af beskyttelse af den pågældende ansøger, tredjelandstatsborger eller statsløse være i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i direktiv XXX/XXX/EU [tilbagesendelsesdirektivet] og svare til det, der gælder for personer, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- (40g)** Ved anvendelsen af grænseproceduren for tilbagesendelse bør visse bestemmelser i [det omarbejdede direktiv om tilbagesendelse] finde anvendelse, da de regulerer elementer af tilbagesendelsesproceduren, der ikke er fastsat i denne forordning, navnlig dem, der vedrører definitioner, gunstigere bestemmelser, non-refoulement, barnets tarv, familieliv og helbredstilstand, risiko for forsvinden, forpligtelse til at samarbejde, frist for frivillig udrejse, afgørelse om tilbagesendelse, udsendelse, udsættelse af udsendelse, tilbagesendelse og udsendelse af uledsagede mindreårige, indrejseforbud, garantier i perioden frem til tilbagesendelsen, frihedsberøvelse, betingelser for frihedsberøvelse, frihedsberøvelse af mindreårige og familier og nødsituationer. For at mindske risikoen for ulovlig indrejse og uautoriserede bevægelser for så vidt angår tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der er omfattet af grænseproceduren for tilbagesendelse, kan der indrømmes en frist for frivillig udrejse. En sådan frist for frivillig udrejse indrømmes kun efter anmodning og bør ikke overstige 15 dage uden ret til indrejse på medlemsstatens område. Personen bør overgive ethvert gyldigt rejsedokument, som vedkommende er i besiddelse af, til de kompetente myndigheder, så længe det er nødvendigt for at forhindre, at vedkommende forsvinder.
- (40ga)** Når en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold ikke vender tilbage eller ikke udsendes inden for maksimumsperioden for grænseproceduren for tilbagesendelse, bør tilbagesendelsesproceduren i overensstemmelse med bestemmelserne i [det omarbejdede direktiv om tilbagesendelse] finde anvendelse.

(40h) Når en ansøger, en tredjelandstatsborger eller en statsløs, der er blevet frihedsberøvet under grænseproceduren for behandlingen af deres ansøgning om international beskyttelse, ikke længere har ret til at forblive og ikke har fået tilladelse til at forblive på det pågældende område, bør medlemsstaterne kunne opretholde frihedsberøvelsen med henblik på at forhindre indrejse på området og gennemføre tilbagesendelsesproceduren under overholdelse af de garantier og betingelser for frihedsberøvelse, der er fastsat i direktiv XXX/XXX/EU [tilbagesendelsesdirektivet].

En ansøger, en tredjelandstatsborger eller en statsløs, der ikke er blevet frihedsberøvet under grænseproceduren for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, og som ikke længere har ret til at forblive og ikke har fået tilladelse til at forblive på det pågældende område, kan også frihedsberøves, hvis der er risiko for forsvinden, eller hvis han eller hun søger at undgå eller hindre tilbagesendelsen eller udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed. Frihedsberøvelsen bør være så kort som mulig og bør ikke være af længere varighed end maksimumsperioden for grænseproceduren for tilbagesendelse. Når en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold ikke vender tilbage eller ikke udsendes inden for nævnte periode, og grænseproceduren for tilbagesendelse ikke længere finder anvendelse, bør bestemmelserne i [det omarbejdede direktiv om tilbagesendelse] finde anvendelse. Maksimumsperioden for frihedsberøvelse som fastsat i artikel 18 i nævnte direktiv bør omfatte den periode med frihedsberøvelse, der er anvendt under grænseproceduren for tilbagesendelse.

- (40i) Det bør være muligt for en medlemsstat, som en ansøger er overført til i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring], at behandle ansøgningen ved en grænseprocedure, forudsat at ansøgeren endnu ikke har fået tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område, og betingelserne for anvendelse af en sådan procedure er opfyldt af den medlemsstat, som ansøgeren er overført fra.
- (41) Begrebet "offentlig orden" kan blandt andet omfatte en dom for at have begået en alvorlig forbrydelse.
- (42) Så længe en ansøger kan give en tilfredsstillende redegørelse herfor, bør manglende dokumenter ved indrejsen eller anvendelse af falske dokumenter ikke i sig selv automatisk medføre anvendelse af en fremskyndet behandlingsprocedure eller grænseprocedure.
- (43) [...] Hvis en ansøger ikke overholder visse [...] forpligtelser, der følger af denne forordning, [forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)] eller direktiv XXX/XXX/EU (direktivet om modtagelsesforhold) [...], bør ansøgningen ikke behandles yderligere og bør afvises eller erklæres for [...] implicit trukket tilbage [...], og enhver ny ansøgning i medlemsstaterne fra samme ansøger [...] efter den afgørelse bør opfattes som en fornyet ansøgning. Hvis en person har indgivet en fornyet ansøgning i en anden medlemsstat og overføres til den medlemsstat, der er ansvarlig i henhold til artikel 35 [forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)], bør den ansvarlige medlemsstat ikke være forpligtet til at behandle den ansøgning, der er indgivet i den anden medlemsstat. [...]

- (44) Hvis en ansøger fremsætter en fornyet ansøgning uden at fremsætte nye [...] **elementer**, som i betydelig grad øger sandsynligheden for, at vedkommende kan anerkendes som en person, der kan indrømmes international beskyttelse, eller vedrører grundene til, at den tidligere ansøgning blev afvist som uantagelig, bør den fornyede ansøgning ikke behandles efter en ny fuldstændig behandlingsprocedure. I disse tilfælde bør ansøgningen efter en indledende behandling [...] **afvises** som uantagelig [...] i henhold til princippet om res judicata. Den indledende behandling **bør** foretages på grundlag af skriftlige bemærkninger [...] **eller** en personlig samtale. Den personlige samtale kan **navnlig** [...] udelades i de tilfælde, hvor det fremgår af de skriftlige bemærkninger, at ansøgningen ikke bibringer [...] nye elementer [...]. I forbindelse med fornyede ansøgninger kan der gøres undtagelser fra en persons ret til at forblive på en medlemsstats område [...].
- (44a) **En ansøger, der indgiver en fornyet ansøgning i sidste øjeblik blot for at forsinke eller forhindre sin udsendelse, bør ikke have tilladelse til at forblive på det pågældende område i afventning af den endelige afgørelse om ansøgningens uantagelighed i de tilfælde, hvor det umiddelbart er klart for den besluttende myndighed, at der ikke er fremlagt nye elementer, og der ikke er risiko for refoulement. Den besluttende myndighed bør i henhold til national ret træffe afgørelse om, at disse kriterier er opfyldt, for at ansøgeren ikke kan få tilladelse til at forblive på det pågældende område.**

- (45) Et afgørende kriterium for, om en ansøgning om international beskyttelse er velbegrunder, er, om ansøgeren er i sikkerhed i sit oprindelsesland. Da forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen) har til formål at opnå et højt konvergensniveau, hvad angår anerkendelse af tredjelandstatsborgere og statsløse som personer, der kan indrømmes international beskyttelse, fastsættes der i denne forordning fælles kriterier for at udpege de tredjelandslande, der er sikre oprindelseslande, og i betragtning af behovet for at styrke anvendelsen af begrebet "sikkert oprindelsesland" som et vigtigt redskab til at fremme hurtig **behandling** af ansøgninger, der sandsynligvis er grundløse, fastsættes der i denne forordning også en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande.
- (46) **[...]Det bør være muligt at udpege et tredjeland som et sikkert oprindelsesland med undtagelser for bestemte dele af dets område eller klart identificerbare personkategorier.** At et tredjeland er [...] **opført på en** liste over sikre oprindelseslande udgør **desuden** ikke en absolut garanti for sikkerhed for statsborgere fra dette tredjeland, **selv ikke for dem, der ikke tilhører en kategori af personer, for hvem der er gjort en sådan undtagelse**, og derfor fjerner det ikke behovet for at foretage en passende individuel behandling af deres ansøgninger om international beskyttelse. Det siger sig selv, at den vurdering, der ligger til grund for at udpege et tredjeland som sikkert, kun kan tage hensyn til de generelle civile, lovgivningsmæssige og politiske forhold i dette land og til, om aktører, der står bag forfølgelse, tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, i praksis bliver straffet, hvis de bliver fundet skyldige i det pågældende land. Hvis ansøgeren **kan påvise elementer, der begrunder, at begrebet sikkert oprindelsesland ikke finder anvendelse på vedkommende**, kan udpegelsen af landet som værende sikkert derfor ikke længere betragtes som relevant for ansøgeren.

- (47) Denne forordning gør det muligt på EU-plan at udpege de tredjelande, der er sikre. Tredjelande bør udpeges som sikre på EU-plan via et [...] **bilag** til denne forordning på grundlag af de betingelser, der er fastsat i forordningen, efter at der er foretaget en detaljeret, evidensbaseret vurdering på baggrund af væsentlig forskning og en omfattende høring af medlemsstaterne og de relevante interessenter.
- (48) Fastsættelsen af en fælles EU-liste over sikre oprindelseslande og en fælles EU-liste over sikre tredjelande bør afhjælpe nogle af de eksisterende forskelle mellem medlemsstaternes nationale lister over sikre lande. Medlemsstaterne bør bevare retten til at anvende eller vedtage lovgivning, der giver mulighed for på nationalt plan at udpege andre tredjelande end dem, der er udpeget som sikre tredjelande på EU-plan eller er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, men ved en sådan fælles udpegelse eller fastsættelsen af en sådan fælles liste bør det sikres, at alle medlemsstater anvender begreberne [...] på en ensartet måde i forbindelse med ansøgere, hvis oprindelseslande er opført på den fælles liste, eller **for hvem der er** et sikkert tredjeland. Dette bør skabe større konvergens i anvendelsen af procedurer og herigennem også begrænse sekundære bevægelser blandt ansøgere om international beskyttelse. [...]

- (49) Kommissionen bør med bistand fra Den Europæiske Unions Asylagentur [...] evaluere situationen i de tredjelande, der er udpeget som sikre tredjelande på EU-plan, eller som er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande. I tilfælde af en [...] **væsentlig** forværring af situationen i et sådant tredjeland **og efter en begrundet vurdering** bør Kommissionen være i stand til at suspendere udpegelsen af tredjelandet som et sikkert tredjeland på EU-plan eller tredjelandets opførelse på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande i en begrænset periode ved hjælp af en delegeret retsakt i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. **Kommissionen bør løbende evaluere situationen i det pågældende tredjeland under hensyntagen til blandt andet oplysninger fra medlemsstaterne og Den Europæiske Unions Asylagentur vedrørende efterfølgende ændringer i situationen i landet.** Ydermere bør Kommissionen i så fald foreslå en ændring [...] for at fjerne det pågældende tredjeland fra de fælles EU-lister over sikre lande[...] senest tre måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt om suspension af tredjelandet.
- (50) Med henblik på denne begrundede vurdering bør Kommissionen tage højde for en række kilder til oplysninger, som den har til rådighed, herunder navnlig dens årlige fremskridtsrapporter for så vidt angår tredjelande, som Det Europæiske Råd har udnævnt til kandidatlande, regelmæssige rapporter fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil samt oplysninger fra medlemsstaterne, Den Europæiske Unions Asylagentur, FN's Højkommissariat for Flygtninge, Europarådet og andre relevante internationale organisationer. [...] Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (51) Hvis gyldighedsperioden for den delegerede retsakt og dens forlængelser udløber, uden at der vedtages en ny delegeret retsakt, bør suspensionen af tredjelandets udpegelse som et sikkert tredjeland på EU-plan eller dets opførelse på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande ophæves. Dette berører ikke eventuelle ændringsforslag med henblik på at fjerne tredjelandet fra listerne.
- (52) Kommissionen bør med bistand fra Den Europæiske Unions Asylagentur [...] evaluere situationen i tredjelande, der er blevet fjernet fra den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande eller sikre tredjelande, herunder hvis en medlemsstat underretter Kommissionen om, at den på grundlag af en begrundet vurdering finder, at det pågældende tredjeland, efter at der er sket ændringer i tredjelandets situation, igen opfylder betingelserne i denne forordning for at blive udpeget som sikkert. I sådanne tilfælde kan medlemsstaterne kun udpege det pågældende tredjeland som et sikkert oprindelsesland eller et sikkert tredjeland på nationalt plan, hvis Kommissionen ikke rejser indvendinger mod denne udpegelse **inden for en periode på to år efter datoen for det pågældende tredjlands fjernelse fra den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande eller sikre tredjelande**. I tilfælde, hvor Kommissionen finder, at disse betingelser er opfyldt, kan den foreslå en ændring af listen over sikre tredjelande på EU-plan eller af den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande med henblik på at tilføje det pågældende tredjeland.
- (53) [Som følge af konklusionerne af mødet den 20. juli 2015 i Rådet for Retlige og Indre Anliggender, hvor medlemsstaterne blev enige om, at det bør prioriteres højt, at samtlige medlemsstater foretager en vurdering af sikkerheden på Vestbalkan, organiserede Den Europæiske Unions Asylagentur med hensyn til sikre oprindelseslande et møde på ekspertniveau med medlemsstaterne den 2. september 2015, hvor der blev opnået bred enighed om, at Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo*, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien bør betragtes som sikre oprindelseslande i henhold til denne forordning.]

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/99 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

- (54) [På grundlag af en række kilder til oplysninger, herunder navnlig rapporter fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og oplysninger fra medlemsstaterne, Den Europæiske Unions Asylagentur, FN's Højkommissariat for Flygtninge, Europarådet og andre relevante internationale organisationer, betragtes et antal tredjelande som sikre oprindelseslande.]
- (55) [For så vidt angår Albanien er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at fire ud af 150 ansøgninger vedrørte tilsidesættelser af menneskerettighederne. Der er ikke påvist tilfælde af udvisning, udsendelse eller udlevering af egne statsborgere til tredjelande, hvor der blandet andet er alvorlig risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor deres liv eller frihed vil være truet på grund af race, religion, nationalitet, seksuel orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske anskuelser, eller hvorfra der er en alvorlig risiko for udvisning, udsendelse eller udlevering til et andet tredjeland. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 7,8 % (1 040) af asylansøgningerne fra statsborgere i Albanien var begrundede. Mindst otte medlemsstater har udpeget Albanien som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Albanien til kandidatland. På tidspunktet herfor blev det vurderet, at Albanien opfyldte de kriterier, der blev fastsat på Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten i de institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af minoriteter, og Albanien skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.]

- (56) [For så vidt angår Bosnien-Hercegovina danner dets forfatning grundlag for fordeling af magten mellem landets konstituerende befolkningsgrupper. Der er et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at fem ud af 1 196 ansøgninger vedrørte tilsidesættelser af menneskerettighederne. Der er ikke påvist tilfælde af udvisning, udsendelse eller udlevering af egne statsborgere til tredjelande, hvor der blandet andet er alvorlig risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor deres liv eller frihed vil være truet på grund af race, religion, nationalitet, seksuel orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske anskuelser, eller hvorfra der er en alvorlig risiko for udvisning, udsendelse eller udlevering til et andet tredjeland. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 4,6 % (330) af asylansøgningerne fra statsborgere i Bosnien-Hercegovina var begrundede. Mindst ni medlemsstater har udpeget Bosnien-Hercegovina som et sikkert oprindelsesland.]

(57) [For så vidt angår Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at seks ud af 502 ansøgninger vedrørte tilsidesættelser af menneskerettighederne. Der er ikke påvist tilfælde af udvisning, udsendelse eller udlevering af egne statsborgere til tredjelande, hvor der blandet andet er alvorlig risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor deres liv eller frihed vil være truet på grund af race, religion, nationalitet, seksuel orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske anskuelser, eller hvorfra der er en alvorlig risiko for udvisning, udsendelse eller udlevering til et andet tredjeland. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 0,9 % (70) af asylansøgningerne fra statsborgere i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien var begrundede. Mindst syv medlemsstater har udpeget Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til kandidatland. På tidspunktet herfor blev det vurderet, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien opfyldte de kriterier, der blev fastsat på Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten i de institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af minoriteter. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.]

- (58) [For så vidt angår Kosovo* er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling. Kosovos* ikketiltrædelse af relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter såsom den europæiske menneskerettighedskonvention skyldes manglende international konsensus for så vidt angår dets status som suveræn stat. Der er ikke påvist tilfælde af udvisning, udsendelse eller udlevering af egne statsborgere til tredjelande, hvor der blandet andet er alvorlig risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor deres liv eller frihed vil være truet på grund af race, religion, nationalitet, seksuel orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske anskuelser, eller hvorfra der er en alvorlig risiko for udvisning, udsendelse eller udlevering til et andet tredjeland. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 6,3 % (830) af asylansøgningerne fra statsborgere i Kosovo* var begrundede. Mindst seks medlemsstater har udpeget Kosovo* som et sikkert oprindelsesland.]
- (59) [Denne forordning berører ikke medlemsstaternes stillingtagen til Kosovos* status, som fastlægges i overensstemmelse med deres nationale praksis og folkeretten. Desuden udgør hverken begreberne, ordlyden eller definitionerne i denne forordning en anerkendelse fra Unionens side af Kosovo* som uafhængig stat eller en anerkendelse fra de enkelte medlemsstaters side af Kosovo* som uafhængig stat, hvis de ikke tidligere har taget dette skridt. Navnlige indebærer anvendelsen af udtrykket "land" ikke en anerkendelse af landet som stat.]

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/99 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

(60) [For så vidt angår Montenegro er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at en ud af 447 ansøgninger vedrørte tilsidesættelser af menneskerettighederne. Der er ikke påvist tilfælde af udvisning, udsendelse eller udlevering af egne statsborgere til tredjelande, hvor der blandet andet er alvorlig risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor deres liv eller frihed vil være truet på grund af race, religion, nationalitet, seksuel orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske anskuelser, eller hvorfra der er en alvorlig risiko for udvisning, udsendelse eller udlevering til et andet tredjeland. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 3,0 % (40) af asylansøgningerne fra statsborgere i Montenegro var begrundede. Mindst ni medlemsstater har udpeget Montenegro som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Montenegro til kandidatland, og der er indledt forhandlinger. På tidspunktet herfor blev det vurderet, at Montenegro opfyldte de kriterier, der blev fastsat ved Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten i de institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af minoriteter. Montenegro skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.]

(61) [For så vidt angår Serbien danner forfatningen grundlag for, at minoriteter kan udøve selvstyre inden for uddannelse, anvendelse af sprog, information og kultur. Der er et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at 16 ud af 11 490 ansøgninger vedrørte tilsidesættelser af menneskerettighederne. Der er ikke påvist tilfælde af udvisning, udsendelse eller udlevering af egne statsborgere til tredjelande, hvor der blandet andet er alvorlig risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor deres liv eller frihed vil være truet på grund af race, religion, nationalitet, seksuel orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske anskuelser, eller hvorfra der er en alvorlig risiko for udvisning, udsendelse eller udlevering til et andet tredjeland. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 1,8 % (400) af asylansøgningerne fra statsborgere i Serbien var begrundede. Mindst ni medlemsstater har udpeget Serbien som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Serbien til kandidatland, og der er påbegyndt forhandlinger. På tidspunktet herfor blev det vurderet, at Serbien opfyldte de kriterier, der blev fastsat ved Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten i de institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af minoriteter. Serbien skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.]

(62) [For så vidt angår Tyrkiet er der et tilstrækkeligt retsgrundlag for beskyttelse mod forfølgelse og mishandling i form af materielle og proceduremæssige menneskerettigheder samt lovgivning om ikkeforskelsbehandling, herunder medlemskab af alle større internationale menneskerettighedstraktater. I 2014 konstaterede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at 94 ud af 2 899 ansøgninger vedrørte tilsidesættelser af menneskerettighederne. Der er ikke påvist tilfælde af udvisning, udsendelse eller udlevering af egne statsborgere til tredjelande, hvor der blandet andet er alvorlig risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor deres liv eller frihed vil være truet på grund af race, religion, nationalitet, seksuel orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske anskuelser, eller hvorfra der er en alvorlig risiko for udvisning, udsendelse eller udlevering til et andet tredjeland. I 2014 vurderede medlemsstaterne, at 23,1 % (310) af asylansøgningerne fra borgere fra Tyrkiet var begrundede. En medlemsstat har udpeget Tyrkiet som et sikkert oprindelsesland. Det Europæiske Råd har udnævnt Tyrkiet til kandidatland, og der er indledt forhandlinger. På det tidspunkt blev det vurderet, at Tyrkiet i tilstrækkelig grad opfyldte de kriterier, der blev fastsat ved Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993, og som vedrører stabiliteten i de institutioner, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af minoriteter, og Tyrkiet skal fortsat opfylde disse kriterier for at blive medlem i overensstemmelse med anbefalingerne i den årlige fremskridtsrapport.]

(63) [...]

- (64) Afgørelser vedrørende en ansøgning om international beskyttelse, **som afvises som uantagelig, som grundløs eller som åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus og som implicit trukket tilbage [...], og [...]** afgørelser **om [...]** fratagelse[...] af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus bør omfattes af et effektivt retsmiddel ved en domstol eller andet domstolslignende organ i overensstemmelse med alle de krav og betingelser, der er fastsat i artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. **Dette bør ikke berøre muligheden for, at ansøgere om eller modtagere af international beskyttelse kan have gavn af andre alment gældende retsmidler på nationalt plan, som ikke er specifikke for proceduren for tildeling eller fratagelse af international beskyttelse [...]. [...]**
- (64a) I visse medlemsstater kræver de retlige proceduremæssige bestemmelser, at der skal være en yderligere klageinstans foruden den, der kræves i henhold til denne forordning. I lyset af proportionalitets- og nærhedsprincippet og under behørig hensyntagen til medlemsstaternes procesautonomi samt denne forordnings mål er det hensigtsmæssigt at fastsætte en fleksibel definition af, hvad der udgør en endelig afgørelse, i form af henvisninger til national ret, idet det underforstås, at medlemsstaterne kan begrænse sig til de retsmidler, der er fastsat i kapitel V i denne forordning.

(64b) Begrebet "domstol eller andet domstolslignende organ" er et EU-retligt koncept, der i sagens natur kun kan forstås som en myndighed, som handler som tredjepart i forhold til den myndighed, som vedtog afgørelsen, der udgør søgsmålets genstand. Denne myndighed bør udøve retslige funktioner, og det er ikke afgørende, om den pågældende myndighed anerkendes som domstol eller andet domstolslignende organ i henhold til national ret. Denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes kompetence til at tilrettelægge deres nationale retssystem og fastlægge antallet af klageinstanser. Hvis der i henhold til national ret er mulighed for at indgive yderligere klager over en første eller efterfølgende afgørelse af en klage, bør proceduren og den opsættende virkning af sådanne anmodninger reguleres ved national ret i overensstemmelse med EU-retten og internationale forpligtelser.

(64c) [...]

(64d) Med henblik på klageproceduren kan medlemsstaterne fastsætte, at høringer ved en domstol eller andet domstolslignende organ i første instans kan afholdes via videokonference, forudsat at de nødvendige ordninger er på plads.

[...]

(65) [...] For at ansøgeren skal være i stand til at udøve sin ret til adgang til effektive retsmidler i forbindelse med en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, bør alle virkninger af afgørelsen om tilbagesendelse automatisk suspenderes, så længe ansøgeren har ret til at forblive eller har fået tilladelse til at forblive på en medlemsstats område.

- (66) [...] Ansøgere bør i princippet have ret til at forblive på en medlemsstats område indtil udløbet af fristen for indgivelse af en klage ved en domstol eller andet domstolslignende organ i første instans, og, såfremt en sådan ret udøves inden for den fastsatte frist, indtil resultatet af klagen foreligger. Kun i de begrænsede tilfælde, der er fastsat i denne forordning, hvor en ansøgning sandsynligvis er grundløs, bør ansøgeren ikke automatisk have ret til at forblive på det pågældende område med henblik på klagen.**
- (66a) I de tilfælde, hvor ansøgeren ikke automatisk har ret til at forblive på det pågældende område med henblik på klagen, bør en domstol eller andet domstolslignende organ stadig, på ansøgerens anmodning eller på eget initiativ, kunne tillade ansøgeren at forblive på det pågældende område, indtil resultatet af klagen foreligger. I sådanne tilfælde bør ansøgeren have ret til at forblive på det pågældende område, indtil fristen for at anmode en domstol eller andet domstolslignende organ om tilladelse hertil er udløbet, og, såfremt ansøgeren har indgivet en sådan anmodning inden for den fastsatte frist, indtil den kompetente domstol eller det andet kompetente domstolslignende organ har truffet sin afgørelse. For at modvirke, at muligheden for at indgive fornyede ansøgninger misbruges, eller at sådanne ansøgninger indgives i sidste øjeblik, og med henblik på at forhindre yderligere grundløse fornyede ansøgninger bør medlemsstaterne i deres nationale lovgivning kunne fastsætte, at ansøgere ikke bør have ret til at forblive på det pågældende område i den pågældende periode, hvis der er givet afslag på fornyede ansøgninger. I forbindelse med proceduren for afgørelse af, om ansøgeren skal have tilladelse til at forblive på det pågældende område, indtil resultatet af klagen foreligger, bør ansøgerens ret til et forsvar sikres tilstrækkeligt ved at yde vedkommende den tolkning og juridiske bistand, der er nødvendig. Ydermere bør den kompetente domstol eller andet kompetente domstolslignende organ være i stand til at behandle afslag på international beskyttelse ud fra de faktiske og de retlige forhold.**

- (66b) **For at der kan sikres effektive tilbagesendelser, bør ansøgerne ikke have ret til at forblive på medlemsstatens område under en klagesag ved en domstol eller andet domstolslignende organ i anden instans eller derover af en negativ afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse, uden at dette dog berører en domstols eller et andet domstolslignende organs mulighed for at tillade ansøgeren at forblive på det pågældende område.**
- (66c) **For at sikre sammenhæng i den retlige prøvelse, der foretages af en domstol eller andet domstolslignende organ af en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse og den ledsagende afgørelse om tilbagesendelse, og med henblik på at fremskynde behandlingen af sagen og mindske byrden for de kompetente judicielle myndigheder, bør sådanne afgørelser, hvis de træffes som led i den tilhørende afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse eller den tilhørende afgørelse om fratagelse af international beskyttelse, være underlagt fælles procedurer ved samme domstol eller samme domstolslignende organ.**
- (66d) **For at sikre, at forvaltningen af ansøgninger er retfærdig og objektiv, og at den fælles procedure for international beskyttelse er effektiv, bør der fastsættes frister for den administrative procedure.**
- (67) I henhold til artikel 72 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde berører denne forordning ikke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den interne sikkerhed.

- (68) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)⁷ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning.
- (69) Al behandling af **personoplysninger**, som foretages af Den Europæiske Unions Asylagentur inden for rammerne af denne forordning, bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁸ og forordning (EU) **2021/2303** (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur)⁹ og bør især overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet.
- (70) Alle personoplysninger, som indsamles ved registrering eller indgivelse af ansøgninger om international beskyttelse og under den personlige samtale, bør betragtes som en del af ansøgerens sagsakter og bør opbevares i en **tilstrækkelig** årrække, da tredjelandstatsborgere eller statsløse, som anmoder om international beskyttelse i én medlemsstat, kan forsøge at anmode om international beskyttelse i en anden medlemsstat eller indgive fornyede ansøgninger i den samme eller en anden medlemsstat i de efterfølgende år. [...]

⁷ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁹ EUT L [...] af [...], s. [...].

- (71) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, [...] hvad angår **indholdet i den fælles informationsfolder, som skal sendes til ansøgerne [...]**, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011¹⁰ om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.
- (72) For at kunne reagere på [...] **væsentlige** forværringer af situationen i et tredjeland, der er udpeget som et sikkert tredjeland på EU-plan eller er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen med henblik på suspension i en periode på seks måneder af tredjelandets udpegelse som et sikkert tredjeland på EU-plan eller tredjelandets opførelse på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, hvis Kommissionen på grundlag af en begrundet vurdering finder, at betingelserne i denne forordning ikke længere er opfyldt. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde gennemfører hensigtsmæssige høringer, herunder eksperthøringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (73) [Denne forordning omhandler ikke de procedurer mellem medlemsstaterne, der er reguleret ved forordning (EU) XXX/XXX (**forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring**), herunder for så vidt angår klager i forbindelse med disse procedurer.]
- (74) [Denne forordning bør finde anvendelse på ansøgere, som forordning (EU) XXX/XXX (**forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring**) gælder for, i tillæg til og uden at berøre bestemmelserne i nævnte forordning.]
- (74a) **Med henblik på at sikre en sammenhængende gennemførelse af denne forordning, når den træder i kraft, bør der udarbejdes og implementeres gennemførelsesplaner på EU-plan og nationalt plan, der identificerer mangler og operationelle skridt for hver medlemsstat.**
- (75) Anvendelsen af denne forordning bør evalueres med jævne mellemrum.
- (76) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte en fælles procedure for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (77) **I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.**

- (78) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (79) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som især anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning tilstræber navnlig at sikre, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af artikel 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24, og 47 i nævnte charter fremmes –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter en fælles procedure for tildeling og fratagelse af international beskyttelse som omhandlet i forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)].

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle ansøgninger om international beskyttelse, der fremsættes på medlemsstaternes område, herunder ved den ydre grænse og i medlemsstaternes territorialfarvande eller transitområder, samt på fratagelse af international beskyttelse.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på ansøgninger om international beskyttelse eller anmodninger om diplomatisk eller territorielt asyl, der indgives til medlemsstaternes repræsentationer.

Artikel 3

Udvidelse af anvendelsesområdet

[...]

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning [...] forstås ved:

- a) [...]
- b) [...]
- c) [...]
- d) "international beskyttelse": **flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus, jf. litra e og f)**
- e) "flygtningestatus": **en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller en statsløs som flygtning i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)]**
- f) "subsidiær beskyttelsesstatus": **en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller en statsløs som værende en person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)]**
- g) [...]
- h) [...]
- [...]i) [...] "ansøgning om international beskyttelse" eller "ansøgning": **en anmodning om beskyttelse [...], der indgives [...] til en medlemsstat af en tredjelandstatsborger eller en statsløs [...], når der er grundlag for [...] at antage [...], at vedkommende søger om flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus**

- [...]j) "ansøger": en tredjelandstatsborger eller en statsløs, der har fremsat en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er [...] truffet endelig afgørelse om
- [...]k) "ansøger med behov for særlige proceduremæssige garantier": en ansøger, hvis evne til at kunne udøve de rettigheder og overholde de forpligtelser, der er omhandlet i denne forordning, er begrænsede som følge af individuelle omstændigheder
- [...]l) "endelig afgørelse": en afgørelse om, hvorvidt en tredjelandstatsborger eller en statsløs kan indrømmes flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)], herunder en afgørelse om at afvise ansøgningen som uantagelig eller en afgørelse om at afvise en ansøgning **eller en retsakt, hvorved en ansøgning erklæres for [...] udtrykkelig trukket tilbage, [...] [...] som ikke længere er genstand for retsmidler inden for rammerne af kapitel V i nærværende forordning, eller som er blevet endelig i henhold til national ret, uanset om ansøgeren har ret til at forblive på området i overensstemmelse med nærværende forordning**
- m) **"behandling af en ansøgning om international beskyttelse": undersøgelse af, hvorvidt en ansøgning om international beskyttelse kan antages til realitetsbehandling i overensstemmelse med denne forordning og forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)]**
- [...]n) "besluttende myndighed": ethvert kvasijudicielt eller administrativt organ i en medlemsstat, der er ansvarligt for at behandle **og træffe afgørelse om** ansøgninger om international beskyttelse [...] **i det administrative stadium af proceduren**

[...]o) [...]

[...]p) "fratagelse af international beskyttelse": en afgørelse truffet af en besluttende myndighed eller en kompetent domstol eller et kompetent domstolslignende organ om at tilbagekalde eller afslutte, herunder ved at afslå [...] at forlænge, den internationale beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)] [...]

[...]r) [...]

[...]s) [...]

[...]t) "ansvarlig medlemsstat": den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning efter kriterierne i forordning (EU) XXX/XXX [(forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)] [...]

u) "mindreårig": en tredjelandstatsborger eller en statsløs under 18 år

v) "uledsaget mindreårig": en mindreårig, som rejser ind på en medlemsstats område uden at være ledsaget af en voksen, der enten retligt eller efter sædvane i den pågældende medlemsstat er ansvarlig for den pågældende, og så længe den pågældende ikke i praksis er i en sådan voksens varetægt; denne definition omfatter en mindreårig, der efterlades alene efter at være indrejst på medlemsstaternes område

w) "biometriske oplysninger": oplysninger om fingeraftryk og ansigtsbillede, jf. artikel 3, litra p), i forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen]

x) "tilstrækkelig kapacitet": den kapacitet, der til enhver tid er nødvendig for at gennemføre grænseprocedurerne for asyl og tilbagesendelse.

Artikel 5

[...] Kompetente myndigheder

1. [...] Medlemsstaterne udpeger en besluttende myndighed **til at varetage deres opgaver i henhold til denne forordning og forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)], navnlig [...]:**
 - a) [...] at behandle ansøgninger om international beskyttelse
 - b) at træffe afgørelser om ansøgninger om international beskyttelse
 - c) at træffe afgørelser om [...] **fratagelse af [...] international beskyttelse [...].**
2. [...]
3. [...] **Medlemsstaterne kan overlade det til den besluttende myndighed eller andre relevante nationale myndigheder såsom politi, immigrationsmyndigheder, grænsevagter, myndigheder med ansvar for detentionsfaciliteter eller modtagelsesfaciliteter at registrere ansøgninger om international beskyttelse i overensstemmelse med artikel 27.**
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
 - d) [...]

[...]

3aa. Medlemsstaterne kan i henhold til national ret[...] begrænse de relevante nationale myndigheder, der har fået overdraget opgaven med modtagelse af ansøgninger om international beskyttelse, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 25. Disse myndigheder omfatter som minimum [...] [...]politi, grænsevagter og myndigheder med ansvar for detentionsfaciliteter[...] [...].

[...]3a. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en anden myndighed end den besluttende myndighed er ansvarlig for [proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring), og for] at tillade eller nægte indrejse inden for rammerne af proceduren i artikel 41 på de betingelser, der er fastlagt i nævnte artikel.[...]

3b. Medlemsstaterne kan overdrage opgaver i henhold til denne forordning til andre relevante myndigheder, dog ikke opgaver, som udelukkende er overdraget til den besluttende myndighed i henhold til denne forordning.

4. [...]

a) [...]

b) [...]

4a. Medlemsstaterne giver de myndigheder, der anvender denne forordning, de tilstrækkelige midler, herunder det nødvendige antal kompetente ansatte, til at varetage deres opgaver.

5. Medlemsstaterne sikrer, at personalet **hos de myndigheder, der anvender denne forordning** [...], har det relevante kendskab og **om nødvendigt** får [...] uddannelse og [...] vejledning i at opfylde deres forpligtelser [...].

Artikel 5a

Samarbejde

1. Myndighederne i den medlemsstat, hvor der fremsættes en ansøgning, kan efter anmodning fra den pågældende medlemsstat få bistand til registreringen af ansøgninger fra myndighederne i en anden medlemsstat, hvor de har fået overdraget samme opgave [...].
2. Den besluttende myndighed i den medlemsstat, hvor der fremsættes en ansøgning, eller i den ansvarlige medlemsstat kan efter anmodning fra den pågældende medlemsstat bistås af personale fra den besluttende myndighed i en anden medlemsstat ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning og forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)], herunder med hensyn til den personlige samtale. [...].

Hvis et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse fremsætter en ansøgning inden for samme tidsrum, og det derfor i praksis er vanskeligt for den besluttende myndighed at afholde personlige samtaler med hver ansøger rettidigt, kan den besluttende myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgningen er fremsat og indgivet, eller i den ansvarlige medlemsstat desuden bistås af personale fra andre myndigheder i den pågældende medlemsstat.

Artikel 5b [tidligere artikel 18]

FN's Flygtningehøjkommissariats rolle

Medlemsstaterne skal give FN's Højkommissariat for Flygtninge tilladelse til:

- a) at få adgang til ansøgere, herunder ansøgere, der opholder sig i modtagelsescentre, i detention, ved grænsen og i transitområder

- b) med ansøgerens samtykke at få adgang til oplysninger om individuelle ansøgninger om international beskyttelse, om udviklingen i proceduren og om de afgørelser, der træffes
- c) som led i udførelsen af sine overvågningsopgaver i henhold til Genèvekonventionens artikel 35 at fremsætte sine synspunkter om individuelle ansøgninger om international beskyttelse for en hvilken som helst kompetent myndighed i et hvilket som helst stadium af proceduren.

Artikel 6

Fortrolighedsprincippet

1. De myndigheder, der anvender denne forordning, [...] **har tavshedspligt som defineret i national ret med hensyn til alle personoplysninger, som de får kendskab til under udførelsen af deres opgaver. Dette berører ikke udvekslingen af oplysninger mellem andre myndigheder i medlemsstaterne.**
2. Under hele proceduren for international beskyttelse, og efter der er truffet en endelig afgørelse, må myndighederne ikke:
 - a) give oplysninger til de formodede ansvarlige for forfølgelse af eller alvorlig overlast mod ansøgeren om vedkommendes individuelle ansøgning om international beskyttelse eller om, at der er indgivet en ansøgning
 - b) indhente oplysninger i nogen form fra de formodede ansvarlige for forfølgelse af eller alvorlig overlast mod ansøgeren på en måde, der vil føre til, at de ansvarlige får direkte oplysninger om, at vedkommende har fremsat en ansøgning, hvis dette vil indebære en risiko for ansøgerens fysiske integritet eller en sådan risiko for personer, som vedkommende har forsørgerpligt over for, eller risiko for vedkommendes familie[...]s frihed og sikkerhed, hvis denne stadig bor i oprindelseslandet.

KAPITEL II

GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER OG GARANTIER

AFDELING I

ANSØGERNES RETTIGHEDER OG FORPLIGTELSE

Artikel 7

Ansøgenes forpligtelser

1. Ansøgeren fremsætter **og indgiver** sin ansøgning i den medlemsstat [...], der er omhandlet i [artikel 9, stk. 1 og 2, i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)].
2. Ansøgeren samarbejder fuldt ud med de [...] **kompetente myndigheder [...] i spørgsmål, der er omfattet af nærværende forordning, navnlig ved:**
 - a) at meddele **navn, fødselsdato, køn, nationalitet og de oplysninger om familiemedlemmer og andre personoplysninger, der er relevante for proceduren for international beskyttelse [...]**
 - aa) **at fremlægge sit identitets- eller rejsedokument og, hvis det ikke er tilgængeligt, give en rimelig forklaring på, hvorfor vedkommende ikke er i besiddelse af sådanne dokumenter**
 - ab) **at meddele bopæl eller adresse og i givet fald telefonnummer og e-mailadresse, hvor den pågældende kan kontaktes, herunder eventuelle ændringer heraf**
 - b) at afgive [...] **biometriske oplysninger** som omhandlet i forordning (EU) nr. XXX/XXX [(Eurodacforordningen)]

- c) at indgive sin ansøgning i henhold til artikel 28 [...]
- d) [...] hurtigst muligt at forelægge alle de til rådighed værende elementer, der underbygger ansøgningen om international beskyttelse, jf. [artikel 4, stk. 2, i forordning EU XXX/XXX (kvalifikationsforordningen)], og alle andre oplysninger eller dokumenter, der er relevante [...] for procedurerne i overensstemmelse med nærværende forordning

da) at deltage i den personlige samtale

db) at forblive på den medlemsstats område, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig [i overensstemmelse med artikel 9 stk. 4, i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)].

3. [...]

4. [...] Ansøgeren accepterer at modtage enhver meddelelse på den seneste bopæl eller adresse [...], som vedkommende selv har oplyst over for de kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne fastsætter i national ret og praksis kommunikationsmetoden og det tidspunkt, hvor meddelelsen anses for at være modtaget af ansøgeren [...].

5. [...]

6. [...].

7. **Uden at det berører eventuelle undersøgelser, der foretages af sikkerhedshensyn, [...] og hvis det er nødvendigt for [...]behandlingen af en ansøgning, kan de [...] kompetente myndigheder kræve, at ansøgeren kropsvisiteres, eller at vedkommendes ejendele ransages i overensstemmelse med national ret. [...] Enhver legemsundersøgelse af ansøgeren [...] foretages af en person af samme køn under fuld respekt for principperne om den menneskelige værdighed og den fysiske og psykiske integritet.**

Artikel 8

Ansøgnernes generelle garantier

1. [...]
2. Den besluttende myndighed **eller, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder eller organisationer, der af medlemsstaterne har fået overdraget opgaven med henblik herpå**, underretter ansøgeren [...] [...] om følgende:
 - a) **retten** til at indgive en [...] ansøgning
 - b) **fristerne og stadierne i proceduren** [...]
 - c) **vedkommendes** [...] rettigheder og forpligtelser i henhold til proceduren [...] **og konsekvenserne af ikke at opfylde disse forpligtelser, navnlig med hensyn til udtrykkelig eller implicit tilbagetrækning af en ansøgning** [...]
 - d) [...] **proceduren for fremlæggelse af elementer til underbygning af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse**
 - e) [...]
 - f) [...]
 - g) [...]
 - h) [...].

De i [...] **dette** stykke omhandlede oplysninger skal [...] **senest ved registreringen af ansøgningen gives på et sprog, som ansøgeren kan forstå eller med rimelighed formodes at forstå. Disse oplysninger gives i den i stk. 6a omhandlede folder fysisk eller elektronisk eller, [...]hvis [...] det er nødvendigt, mundtligt.**

Ansøgeren skal bekræfte at have modtaget oplysningerne. En sådan bekræftelse skal dokumenteres i ansøgerens sagsakter. Nægter ansøgeren at bekræfte at have modtaget oplysningerne, indsættes der en note herom i vedkommendes sagsakter.

3. [...]Under den administrative procedure får ansøgerne **stillet tolkebistand til rådighed med henblik på bistand i forbindelse med indgivelsen af deres ansøgning, hvor det er relevant, og med henblik på den personlige samtale [...]**, hvor der **ellers** ikke kan sikres en tilstrækkelig grad af kommunikation [...]. **Disse[...]** tolketjenester betales med offentlige midler.
4. De [...] **kompetente myndigheder** giver ansøgerne mulighed for at kommunikere med FN's Højkommissariat for Flygtninge eller andre organisationer, der yder juridisk eller anden rådgivning til ansøgere i overensstemmelse med national lovgivning.
5. **Uden at det berører artikel 16, stk. 2, [...]**sikrer den besluttende myndighed, at ansøgerne, i lighed med deres **repræsentanter [...]** eller juridiske rådgivere **eller andre rådgivere, der i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse til at virke som sådanne ("juridiske rådgivere") [...]**, har adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 2, litra [...] **b) og ca)**, og som er nødvendige for behandlingen af ansøgninger, og til de oplysninger fra sagkyndige, der er omhandlet i artikel 33, stk. 3, hvis den besluttende myndighed [...] **lader** oplysningerne indgå i grundlaget for afgørelsen om deres ansøgning.
6. [...]

- 6a. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter indholdet af den information, der skal gives til ansøgerne i form af en fælles folder. Den fælles folder udarbejdes på en sådan måde, at medlemsstaterne kan supplere den med yderligere oplysninger, som gælder specifikt for den enkelte medlemsstat. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 58, stk. 2.

Artikel 9

Ret til at forblive på området [...] under den administrative procedure

[...]

1. [...]Ansøgeren har ret til at forblive [...] på den medlemsstats område, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig [i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring]] [...], indtil [...] der er truffet afgørelse om ansøgningen i forbindelse med [...] den administrative procedure [...].
2. Retten til at forblive på området giver ikke ret til opholdstilladelse [...].
3. [...]Medlemsstaterne kan i national ret fastsætte en undtagelse fra [...] ansøgerens ret til at forblive på deres område under den administrative procedure, hvis:
 - a) [...] de betingelser, der er fastsat i artikel 43, er opfyldt
 - b) [...]

ba) en person udleveres, overgives eller overføres eller vil blive udleveret, overgivet eller overført til en anden medlemsstat, et tredjeland, Den Internationale Straffedomstol eller en anden international domstol eller et andet internationalt domstolslignende organ med henblik på eller som følge af retslige procedurer eller med henblik på fuldbyrdelse af en dom

bb) en person udgør en fare for den offentlige orden eller den nationale sikkerhed, jf. dog [artikel 12 og 18 i forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen)].

3a. Medlemsstaterne fastsætter i national ret en undtagelse fra ansøgerens ret til at forblive på deres område under den administrative procedure, hvis personen er genstand for overførsel[...] til en anden medlemsstat i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af en europæisk arrestordre.

4. En medlemsstat må kun udlevere, **overgive eller overføre** en ansøger til et tredjeland i medfør af stk. [...] 3 [...] [...]ba), hvis den [...] kompetente myndighed finder [...], at en afgørelse [...] ikke vil føre til direkte eller indirekte refoulement i strid med den pågældende medlemsstats internationale forpligtelser og EU-forpligtelser.

[...]

KAPITEL II

GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER OG GARANTIER

AFDELING II

PERSONLIGE SAMTALER

Artikel 10

Samtale om ansøgningens antagelse til behandling

1. Inden den besluttende myndighed træffer afgørelse om, at en ansøgning om international beskyttelse **ikke** kan antages til behandling [...] **i overensstemmelse med artikel 36**, skal ansøgeren have mulighed for en samtale **om ansøgningens antagelse til behandling** [...], **jf. dog artikel 42, stk. 3**.
2. I forbindelse med denne samtale skal ansøgeren have mulighed for at [...] **fremlægge alle elementer, der forklarer** [...], hvorfor **afvisningsgrundene** i artikel 36 ikke er relevante for [...]vedkommende.
 - [2a. **Samtalen kan afholdes samtidig med den samtale, der afholdes for at lette afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, jf. artikel 12 i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring).**]
 - 2b. **Hvis samtalen om ansøgningens antagelse til behandling afholdes i den ansvarlige medlemsstat, kan denne samtale afholdes samtidig med samtale om ansøgningens realitet.**

Artikel 11

Samtale om ansøgningens realitet

1. Inden den besluttende myndighed træffer afgørelse [...] om, **hvorvidt ansøgeren kan anerkendes som en flygtning eller er berettiget til subsidær beskyttelse**, skal ansøgeren tilbydes en samtale om ansøgningens realitet.
2. I forbindelse med denne samtale skal ansøgeren have [...] mulighed for at forelægge de elementer, der er nødvendige for at underbygge ansøgningen i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen), og ansøgeren skal tilvejebringe [...] de til rådighed stående elementer **som omhandlet i [artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen)]** [...] så fuldstændigt som muligt. Ansøgeren skal have mulighed for at redegøre for de elementer, som måtte mangle, eller på enhver uoverensstemmelse eller modsigelse i [...] **sine** erklæringer.
3. [...]

Artikel 12

Krav til personlige samtaler

1. [...] Den besluttende myndighed kan kræve, at ansøgeren forelægger de elementer, der er nødvendige for at underbygge vedkommendes ansøgning, og besvarer generelle spørgsmål vedrørende begrundelsen for at indgive ansøgningen skriftligt forud for den personlige samtale.
 - 1a. Indgives der en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med artikel 30a, kan ansøgeren tilbydes en personlig samtale, forudsat at stk. 5, litra b), ikke finder anvendelse.
2. [...]

3. [...] Den personlige samtale forestås af personale fra den besluttende myndighed, **jf. dog artikel 5a, stk. 2 [...]**.
4. [...] **Den person, som forestår den personlige samtale, må ikke bære uniform fra militær eller retshåndhævende myndigheder.**
5. [...] **Samtalen om ansøgningens antagelse til behandling eller samtalen om ansøgningens realitet, alt efter hvad der er relevant, kan undlades, [...] hvis:**
- a) **den besluttende myndighed kan træffe en positiv afgørelse på grundlag af de foreliggende bevismidler med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, forudsat at den giver samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i henhold til EU-retten og national ret [...]**
 - aa) **den besluttende myndighed [...] finder, at ansøgningen ikke er uantagelig på grundlag af de foreliggende bevismidler [...]**
 - b) [...] ansøgeren er uegnet, [...], eller ude af stand til at deltage i en samtale på grund af omstændigheder, som vedkommende ikke selv er herre over [...]
 - ba) **i tilfælde af en fornyet ansøgning foretages den i artikel 42, stk. 3, omhandlede indledende undersøgelse på grundlag af en skriftlig erklæring**
 - c) **den besluttende myndighed finder, at ansøgningen er uantagelig i henhold til artikel 36, stk. 1aa, litra b) eller c).**

Det forhold, at der ikke finder en personlig samtale sted under henvisning til litra b), har ikke negativ indvirkning på den besluttende myndigheds afgørelse. **Hvis der ikke afholdes en sådan samtale, [...] skal den besluttende myndighed give ansøgeren [...] mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger skriftligt.** I tilfælde, hvor der er tvivl om ansøgerens tilstand, konsulterer den besluttende myndighed **om nødvendigt** lægefagligt personale for at fastslå, om [...] ansøgeren er **midlertidigt** uegnet eller ude af stand til at deltage i samtalen [...], eller **om vedkommendes situation er af** varig karakter.

- 5a. Ansøgerne skal være til stede under den personlige samtale og skal svare personligt på de stillede spørgsmål. Som en undtagelse kan den besluttende myndighed afholde den personlige samtale via videokonference, forudsat at de kompetente myndigheder sørger for de nødvendige foranstaltninger med henblik på passende faciliteter og tolkning.
- 5b. En ansøger skal have lov til at blive bistået af en juridisk rådgiver under den personlige samtale, herunder når den afholdes via videokonference. Den juridiske rådgivers fravær forhindrer ikke den besluttende myndighed i at afholde samtalen. Når der deltager en juridisk rådgiver i den personlige samtale, skal vedkommende have lejlighed til at fremsætte bemærkninger inden for de rammer, der fastlægges af den person, der forestår samtalen, som minimum ved den personlige samtales slutning. En juridisk rådgiver kan også stille spørgsmål, hvis det er tilladt i henhold til national ret.
6. Den person, som forestår samtalen, skal kunne tage hensyn til de personlige og generelle omstændigheder i forbindelse med ansøgningen, herunder ansøgerens kulturelle oprindelse, alder, **køn** [...], seksuel orientering, kønsidentitet og **særlige proceduremæssige behov** [...]. Personale, der forestår samtaler med ansøgere, skal også have erhvervet generelt kendskab til [...] **faktorer**, der kan have negativ indvirkning på ansøgernes evne til at deltage i samtalen som f.eks. tegn på, at vedkommende tidligere kan have været udsat for tortur.
7. Det personale, der forestår samtaler med ansøgere, herunder sagkyndige, der er udpeget af Den Europæiske Unions Asylagentur, skal på forhånd have modtaget [...] uddannelse, herunder i [...] **relevante elementer fra dem**, der er anført i artikel 8, stk. 4 [...], i forordning (EU) **2021/2303** (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur) [...].
8. [...] **Der stilles tolkning til rådighed i forbindelse med den personlige samtale, hvis det er nødvendigt** [...] for at sikre en tilfredsstillende kommunikation mellem ansøgeren og den person, der forestår samtalen [...]. Kommunikationen skal foregå på [...] et sprog, som [...] **ansøgeren** forstår og kan kommunikere klart på.

- 8a.** Hvis ansøgeren anmoder herom, **og det er muligt**, sørger den besluttende myndighed for, at interviewere og tolke er af det [...] køn, **som [...] ansøgeren foretrækker, [...] medmindre den har grund til at [...] finde**, at en sådan anmodning [...] ikke har at gøre [...] med ansøgerens vanskelighed ved [...] at redegøre for begrundelsen for ansøgningen.
- 8b.** Den personlige samtale skal afholdes under forhold, der sikrer passende beskyttelse af privatlivets fred og fortrolighed. Hvis den besluttende myndighed finder det nødvendigt, kan den tillade, at andre personer er til stede under den personlige samtale med ansøgerens samtykke.
9. Det forhold, at der ikke finder en personlig samtale sted, **hvis den undlades i henhold til stk. 5, eller hvis ansøgeren i øvrigt ikke er til stede eller nægter at besvare de stillede spørgsmål uden rimelig begrundelse**, er ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om [...] ansøgningen om international beskyttelse.

Artikel 13

Rapporter om og optagelse af personlige samtaler

1. Den besluttende myndighed eller enhver anden myndighed eller sagkyndig, som bistår den [...] **med** at afholde den personlige samtale, udarbejder en grundig og faktuel rapport, der indeholder alle væsentlige elementer **af den personlige samtale, eller en afskrift af samtalen** eller en afskrift **af optagelsen** af [...] **en sådan samtale, der vedlægges ansøgerens sagsakter.**
2. Den personlige samtale [...] **kan** optages ved hjælp af lyd- eller videooptagelse. Ansøgeren underrettes på forhånd herom. **Hvis der foretages en optagelse, sørger den besluttende myndighed for, at optagelsen og alle de skriftlige resultater, der er anført i stk. 1, vedlægges ansøgerens sagsakter.**

3. Ansøgeren skal have mulighed for mundtligt eller skriftligt at fremsætte bemærkninger til eller afklare eventuelle oversættelsesfejl eller misforståelser i rapporten **eller afskriften af samtalen [...]** ved afslutningen af den personlige samtale eller inden for en bestemt frist, og inden den besluttende myndighed træffer afgørelse. Med henblik herpå skal ansøgeren, om nødvendigt med tolkebistand, underrettes om rapportens fulde indhold **eller afskriften af samtalen [...]**. [...]
4. **Ansøgeren anmodes om at bekræfte, at rapportens indhold eller afskriften af samtalen afspejler den personlige samtale korrekt.** Nægter [...] **vedkommende** at bekræfte, at rapportens indhold [...] **eller afskriften af samtalen** afspejler den personlige samtale korrekt, skal begrundelsen derfor anføres i [...] **vedkommendes** sagsakter. En sådan nægtelse er ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen.
- 4a. **Ansøgeren behøver ikke at skulle anmodes om at fremsætte bemærkninger eller afklare rapporten eller afskriften af samtalen eller bekræfte, at indholdet af rapporten eller afskriften af samtalen afspejler samtalen korrekt, hvis:**
- a) **den personlige samtale optages, og optagelsen eller afskriften heraf i henhold til national ret kan anvendes som bevismateriale i klageproceduren, eller**
 - b) **det er klart for den besluttende myndighed, at ansøgeren vil få indrømmet flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, forudsat at ansøgeren har samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i henhold til EU-retten og national ret.**

5. **Med forbehold af artikel 16, stk. 1, [...] skal ansøgere eller [...], hvor det er relevant, deres juridiske rådgivere [...] have adgang til de [...] respektive skriftlige resultat i overensstemmelse med stk. 1 eller optagelsen, inden den besluttende myndighed træffer afgørelse. [...] Der skal dog gives adgang til optagelsen i forbindelse med klageproceduren.**
6. Hvis ansøgningen er behandlet i henhold til proceduren i **artikel 36 eller 40**, kan den besluttende myndighed give **ansøgere og, hvis det er relevant, deres juridiske rådgivere adgang til det respektive skriftlige resultat i henhold til stk. 1**, samtidig med at afgørelsen træffes.
7. [...]

AFDELING III

[...]OPLYSNINGER OM JURIDISKE OG PROCEDUREMÆSSIGE ASPEKTER, JURIDISK BISTAND OG REPRÆSENTATION

Artikel 14

Ret til juridisk bistand og repræsentation

1. **En [...] ansøger[...] har ret til for egen regning at rådføre sig med, blive bistået eller repræsenteret af en juridisk rådgiver [...] om spørgsmål, der vedrører [...] vedkommendes ansøgning[...] [...].**
2. **Uden at dette berører stk. 1 [...], kan en ansøger anmode om og har ret til gratis at modtage oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter [...] i forbindelse med den administrative procedure og gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med klageproceduren med de undtagelser, der er fastsat i henholdsvis artikel 15, stk. 3, og artikel 15a, stk. 2 [...].**
- 2a. **Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med den administrative procedure i overensstemmelse med national ret.**

Artikel 15

Gratis oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter [...]

1. [...]
2. **[...]I forbindelse med den administrative procedure sikrer medlemsstaterne efter anmodning fra ansøgeren og efter ansøgningens indgivelse, at vedkommende får [...] gratis oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter [...]i lyset af ansøgerens særlige situation[...], der som minimum skal omfatte:**

- a) **forklaring af den procedure, der skal følges [...]**
- b) **hvis en ansøgning afvises med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, begrundelsen for en sådan afgørelse og oplysninger om, hvordan der kan gøres indsigelse [...] i overensstemmelse med [...] artikel 35, stk. 2 og 2a. [...]**
- c) [...]
3. Ydelse af gratis **oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter [...]** i forbindelse med den administrative procedure kan nægtes **af medlemsstaterne [...]**:
- a) [...]
- b) [...]
- c) [...]
- d) **hvis ansøgeren bistås eller repræsenteres af en juridisk rådgiver**
- e) [...] **hvis den besluttende myndighed finder, at ansøgeren vil få indrømmet flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, forudsat at ansøgeren har samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i henhold til EU-retten og national ret.**
- 3a. **Hvis medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om [...]juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med den administrative procedure i overensstemmelse med national ret, kan denne artikel [...] ikke anvendes af medlemsstaterne.**

Artikel 15a

Gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med klageproceduren

[...]1.[...]I forbindelse med klageproceduren sikrer medlemsstaterne efter anmodning fra ansøgeren, at vedkommende ydes [...] gratis juridisk bistand og repræsentation, som [...] omfatter udarbejdelse af de [...] retsdokumenter, der kræves i henhold til national ret, forberedelse af klagesagen og i tilfælde af en høring deltagelse i [...] den pågældende høring for en domstol eller et domstolslignende organ [...].

[...]2.Ydelse af gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med klageproceduren kan nægtes af medlemsstaterne, hvis:

- a) **ansøgeren, som skal redegøre for sin finansielle situation, [...] anses for at råde over tilstrækkelige midler til at bcoste juridisk bistand og repræsentation for egen regning**
- b) [...]det vurderes [...], at det ikke er tilstrækkelig sandsynligt, [...] at vedkommende vil få medhold i klagesagen, eller at den er [...]urimelig
- c) klagesagen eller domstolsprøvelsen sker i anden instans eller derover i henhold til national ret, herunder genbehandling eller fornyet prøvelse
- d) **ansøgeren allerede bistås eller repræsenteres af en juridisk rådgiver.**

3. [...].

[...]Den juridiske rådgivers adgang

1. En juridisk rådgiver [...], som bistår eller repræsenterer en ansøger i overensstemmelse med national ret, skal have adgang til de oplysninger i ansøgerens sagsakter, på grundlag af hvilke der er eller vil blive [...] **truffet** afgørelse.
2. **Uanset stk. 1 kan [...]** adgangen til oplysningerne **eller kilderne** i ansøgerens sagsakter **nægtes i overensstemmelse med national ret**, hvis videregivelse af oplysninger eller kilder ville bringe statens sikkerhed, sikkerheden for de organisationer eller personer, der giver oplysningerne, eller sikkerheden for den eller de personer, som oplysningerne vedrører, i fare [...]. **I sådanne tilfælde gives de relevante domstole eller domstolslignende organer adgang til sådanne oplysninger eller kilder i forbindelse med klageproceduren i overensstemmelse med national ret. Adgang til oplysningerne eller kilderne i ansøgerens sagsakter kan også nægtes i overensstemmelse med national ret [...]**, hvis **videregivelsen vil skade** efterforskningsinteresserne i forbindelse med den behandling af ansøgninger om international beskyttelse, som medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager, eller medlemsstaternes internationale forbindelser ville blive bragt i fare, **eller hvis oplysningerne eller kilderne er klassificeret i henhold til national ret. I sådanne tilfælde vil adgangen til oplysninger være underlagt national ret. [...]**

Medlemsstaterne sikrer, at de nødvendige foranstaltninger er truffet, for at [...] ansøgerens ret til forsvar [...] **kan** respekteres. [...]

3. Den juridiske rådgiver [...], som bistår eller repræsenterer en ansøger, skal have adgang til aflukkede områder, såsom detentionsfaciliteter og transitområder, [...] i overensstemmelse med direktiv XXX/XXX/EU [(direktivet om modtagelsesforhold)].
4. [...]

5. [...]

6. [...]

Artikel 17

Betingelser for [...] gratis oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter samt for gratis juridisk bistand og repræsentation

- 1. Gratis oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter i forbindelse med den administrative procedure kan gives af de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaten eller af ikkestatslige organisationer, der af medlemsstaten har fået overdraget opgaven med at yde sådanne oplysninger.**
1. Gratis juridisk bistand og repræsentation **som omhandlet i artikel 14, stk. 2a, og artikel 15a** ydes af de juridiske rådgivere [...], som i henhold til national ret har tilladelse til at bistå eller repræsentere ansøgerne [...].
 2. Medlemsstaterne fastsætter særlige procedureregler vedrørende de nærmere bestemmelser for indgivelse og behandling af anmodninger om ydelse af **gratis oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter og af gratis juridisk bistand og repræsentation** i forbindelse med ansøgninger om international beskyttelse, eller de anvender de gældende regler for indenlandske krav af tilsvarende karakter, forudsat at disse regler ikke gør adgangen **til gratis oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter og til gratis juridisk bistand og repræsentation** umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig.
- 2a. Medlemsstaterne fastsætter specifikke regler om nægtelse af ydelsen af oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter og af gratis juridisk bistand og repræsentation i overensstemmelse med henholdsvis artikel 15, stk. 3, og artikel 15a, stk. 2.**

3. Medlemsstaterne kan også indføre økonomiske eller tidsmæssige begrænsninger i forbindelse med ydelsen af **gratis oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter og af gratis juridisk bistand og repræsentation**, forudsat at dette ikke vilkårligt begrænser adgangen **til gratis oplysninger om juridiske og proceduremæssige aspekter og til juridisk bistand og repræsentation**. For så vidt angår gebyrer og andre udgifter må behandlingen af ansøgere ikke være mindre gunstig end den behandling, der generelt gives medlemsstaternes egne statsborgere i forbindelse med juridisk bistand.
4. Medlemsstaterne kan anmode om helt eller delvis at få godtgjort alle de udgifter, som de har afholdt, hvis og når ansøgerens finansielle situation har forbedret sig betydeligt, eller hvis afgørelsen om at afholde sådanne udgifter er blevet truffet på grundlag af urigtige oplysninger fra ansøgeren. **Med henblik herpå underretter ansøgerne straks de kompetente myndigheder om enhver væsentlig ændring i deres finansielle situation.**

Artikel 18

FN's Flygtningehøjkommissariats rolle

1. [...]
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
2. [...]

KAPITEL II

GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER OG GARANTIER

AFDELING IV

SÆRLIGE GARANTIER

Artikel [...] 19 [tidligere artikel 20]

[...]Vurdering af særlige proceduremæssige behov

- 1. De kompetente myndigheder vurderer, om ansøgeren har behov for særlige proceduremæssige garantier. Denne vurdering kan integreres i de gældende nationale procedurer, skal ikke nødvendigvis have form af en administrativ procedure og kan, hvis det kræves i henhold til national ret, gøres betinget af ansøgerens samtykke, herunder at resultatet af vurderingen stilles til rådighed for den besluttende myndighed.
1. Den vurdering, der er omhandlet i stk. -1, indledes så tidligt som muligt, efter at en ansøgning er indgivet, ved konstatering af [...], om en ansøger fremviser de første indikationer på, at vedkommende kan kræve [...] særlige proceduremæssige [...] garantier [...].Konstateringen baseres på synlige tegn, ansøgerens erklæringer eller adfærd eller alle relevante dokumenter. Hvis der er tale om mindreårige, skal der også tages hensyn til erklæringer fra ansøgerens forældre, den voksne person, der er ansvarlig for ansøgeren, eller ansøgerens repræsentant.

De kompetente myndigheder medtager oplysninger om sådanne første indikationer i ansøgerens sagsakter og stiller disse oplysninger til rådighed for den besluttende myndighed.

2. [...]

3. [...]

Den vurdering, der er omhandlet i stk. -1, fortsættes [...], efter at ansøgningen er indgivet, herunder selv om behovet først bliver synligt på et senere stadium af proceduren, idet der tages hensyn til eventuelle oplysninger i ansøgerens sagsakter som omhandlet i stk. 1. Vurderingen tages op til fornyet overvejelse i tilfælde af relevante ændringer i ansøgerens situation.

3a. Den [...]kompetente myndighed kan [...]med forbehold af ansøgerens forudgående samtykke, som også skal omfatte fremsendelse af resultaterne, henvise ansøgeren til en relevant læge eller psykolog eller anden fagperson med henblik på rådgivning om ansøgerens behov for særlige proceduremæssige garantier. Den besluttende myndighed kan tage hensyn til resultatet, når den tager stilling til, hvilken type særlige proceduremæssige garantier, der kan gives ansøgeren.

Denne vurdering kan, hvis det er relevant, integreres i de lægelige vurderinger, der er omhandlet i artikel 23 og 24.

4. [...]

4a. Det relevante personale hos de kompetente myndigheder, der vurderer behovet for særlige proceduremæssige garantier, skal modtage [...]uddannelse [...], der sætter dem i stand til at anerkende, at en ansøger kan have behov for særlige proceduremæssige garantier, og håndtere disse behov, når de er identificeret [...].

Ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier

1. [...]
2. I tilfælde, hvor ansøgere er identificeret som [...] **havende** behov for særlige proceduremæssige garantier, skal de tilbydes **den nødvendige** [...] støtte til, at de **kan** nyde godt af rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning [...].
3. Hvis **den besluttende myndighed, herunder på grundlag af en anden relevant national myndigheds vurdering, finder, at [...]**den nødvendige støtte ikke kan ydes inden for rammerne af den fremskyndede undersøgelsesprocedure i artikel 40 eller grænseproceduren i artikel 41, [...] afholder den besluttende myndighed sig fra eller ophører med at anvende disse procedurer i relation til ansøgeren.
4. [...]

Artikel 21

Garantier for mindreårige

1. **De kompetente myndigheder** [...] tager først og fremmest hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning.
2. Hvis den besluttende myndighed anser det for at være i barnets tarv og nødvendigt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, afholder den en personlig samtale for en mindreårig under hensyntagen til navnlig den mindreåriges alder og modenhed. Den besluttende myndighed kan også afholde en sådan samtale på anmodning af den mindreårige, den voksne person, der er ansvarlig for den mindreårige, eller den mindreåriges repræsentant. [...]

- 2a. [...]Den personlige samtale med en mindreårig forestås af en person, der har [...] passende kendskab til mindreåriges rettigheder og særlige behov. [...]Den skal foregå på en børnevenlig [...] måde, der tager hensyn til barnets alder, modenhed og tarv.
- 2aa. Hvis en mindreårig er ledsaget, afholdes den personlige samtale under tilstedeværelse af en voksen person, der er ansvarlig for den mindreårige. Medlemsstaterne kan om nødvendigt, og når det er i barnets tarv, også afholde den personlige samtale med denne mindreårige under tilstedeværelse af en person med de fornødne færdigheder og den fornødne ekspertise. Af begrundede årsager, og kun hvis det er i barnets tarv, kan den besluttende myndighed afholde samtalen med den mindreårige uden tilstedeværelse af en voksen person, der er ansvarlig for den mindreårige, forudsat at den sikrer, at den mindreårige under samtalen bistås af en person med de fornødne færdigheder og den fornødne ekspertise til at varetage vedkommendes tarv.
3. Det relevante personale hos den besluttende myndighed [...] skal modtage passende uddannelse [...] i mindreåriges rettigheder og særlige behov.

Artikel 22

Særlige garantier for uledsagede mindreårige

- 1. De kompetente myndigheder sikrer, at uledsagede mindreårige repræsenteres og bistås på en sådan måde, at de kan udnytte rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning, [forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring]] og forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen].
1. [...]Hvis en ansøgning fremsættes af en person, der hævder at være mindreårig, eller som ud fra objektive grunde kan antages at være mindreårig, og som er uledsaget, [...]udpeger de kompetente myndigheder:

- a) hurtigst muligt en [...] person med de fornødne færdigheder og den fornødne ekspertise til midlertidigt at bistå den mindreårige for at varetage vedkommendes tarv og generelle trivsel, hvilket sætter den mindreårige i stand til at udnytte rettighederne i henhold til denne [...]forordning og, hvis det er relevant, fungere som repræsentant, indtil der er udpeget en repræsentant [...]
- c) en repræsentant hurtigst muligt, men højst [...]15 arbejdsdage[...] fra det tidspunkt, hvor ansøgningen fremsættes, eller hurtigst muligt, men højst [...]15 arbejdsdage[...] efter modtagelse af resultatet af en aldersvurdering, som fastslår, at ansøgeren er mindreårig, hvis det er relevant. [...]

Repræsentanten og den i litra a) omhandlede person kan være den samme som den, der er fastsat i [artikel 23 i direktiv (EU) XXX/XXX (direktivet om modtagelsesforhold)]. Vedkommende skal tage hensyn til den mindreåriges synspunkter om egne behov i overensstemmelse med den mindreåriges alder og modenhed.

[...]

Hvis den kompetente myndighed har konkluderet, at en ansøger [...], der hævder at være mindreårig [...], uden tvivl er [...]over 18 år, behøver medlemsstaten ikke at udpege en repræsentant i henhold til dette stykke.

Repræsentantens eller den i stk. 1, litra a), omhandlede persons opgaver ophører, hvis de kompetente myndigheder efter den aldersvurdering, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, finder, at ansøgeren ikke er mindreårig, eller hvis ansøgeren ikke længere er en uledsaget mindreårig.

1aa. I tilfælde af et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger fra uledsagede mindreårige eller i andre ekstraordinære situationer kan fristen for udpegelse af en repræsentant forlænges med ti arbejdsdage.

1a. Udpeges en organisation [...] i henhold til stk. 1, litra a), eller som repræsentant, udpeger den en fysisk person [...] til at varetage disse [...] opgaver i forbindelse med den uledsagede mindreårige.

[...]

1c. Den [...] kompetente myndighed[...] skal straks:

- a) [...] på en børnevenlig måde og på et sprog, som vedkommende med rimelighed kan forventes at forstå, underrette den uledsagede mindreårige om udpegelsen af den i stk. 1, litra a), omhandlede person og om vedkommendes repræsentant, og om, hvordan der kan indgives en klage mod repræsentanten på en fortrolig og sikker måde**
- b) underrette den besluttende myndighed og den myndighed, der er kompetent til at registrere ansøgningen, hvis det er relevant, om, at der er udpeget en repræsentant for den uledsagede mindreårige, og**
- c) underrette den i stk. 1, litra a), omhandlede person og repræsentanten om de relevante faktiske omstændigheder, proceduremæssige skridt og frister i forbindelse med den uledsagede mindreåriges ansøgning.**

1d. Den i stk. 1, litra a), omhandlede person mødes med den uledsagede mindreårige og varetager følgende opgaver, medmindre de udføres af den juridiske rådgiver:

- a) give vedkommende relevante oplysninger i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i denne forordning**
- b) hvis det er relevant, bistå vedkommende i forbindelse med den aldersvurderingsprocedure, der er omhandlet i artikel 24**
- c) hvis det er relevant, give vedkommende de relevante oplysninger og bistå vedkommende i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i [forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring]] og forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen].**

1da. Så længe der ikke er udpeget en repræsentant, kan medlemsstaterne bemyndige den i stk. 1, litra a), omhandlede person [...] til at bistå den mindreårige med registreringen og indgivelsen af ansøgningen eller indgive ansøgningen på ansøgerens vegne i overensstemmelse med artikel 32.

1e. Repræsentanten mødes med den uledsagede mindreårige og varetager følgende opgaver, medmindre de udføres af den juridiske rådgiver:

- a) hvis det er relevant, give vedkommende relevante oplysninger i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i denne forordning**

- b) hvis det er relevant, bistå i forbindelse med den aldersvurderingsprocedure, der er omhandlet i artikel 24
- ba) hvis det er relevant, bistå med registreringen af ansøgningen
- c) hvis det er relevant, bistå med indgivelsen af ansøgningen eller indgive ansøgningen på vedkommendes vegne i overensstemmelse med artikel 32
- d) hvis det er relevant, bistå med og være til stede under den personlige samtale og oplyse om de mulige konsekvenser af den personlige samtale og om, hvordan man forbereder sig på denne samtale
- e) hvis det er relevant, give vedkommende de relevante oplysninger og bistå vedkommende i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i [forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring] og forordning (EU) XXX/XXX [Eurodacforordningen]].

Under den personlige samtale skal repræsentanten have lejlighed til at stille spørgsmål eller fremsætte bemærkninger inden for de rammer, der fastlægges af den person, der forestår samtalen.

Repræsentantens fravær forhindrer ikke den besluttende myndighed i at afholde samtalen, hvis den uledsagede mindreårige har rets- og handleevne i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning, eller den juridiske rådgiver er til stede, og der tages hensyn til barnets tarv.

2. [...]
3. [...]
4. [...] **Repræsentanten** udfører sine [...] **opgaver** i overensstemmelse med princippet om barnets tarv. **En repræsentant** skal have det nødvendige [...] **kendskab til mindreåriges rettigheder og særlige behov** og må ikke være dømt for børnerelaterede forbrydelser [...] og lovovertrædelser eller forbrydelser og lovovertrædelser, der fører til alvorlig tvivl om deres evne til at påtage sig en ansvarsrolle med hensyn til mindreårige.
- 4a. [...] **Repræsentanten** udskiftes kun, hvis det er nødvendigt, navnlig [...] hvis de [...] **kompetente** myndigheder vurderer, at vedkommende ikke i tilstrækkelig grad har udført sine opgaver [...]. Organisationer eller [...] **fysiske personer**, hvis interesser er [...] i konflikt med den uledsagede mindreåriges interesser, kan ikke [...] **udpeges** som [...] **repræsentanter**.
5. De [...] **kompetente** myndigheder [...] holder en [...] **repræsentant** ansvarlig for et så [...] **forholdsmæssigt stort og begrænset** antal uledsagede mindreårige på samme tid [...] **for at sikre, at vedkommende er i stand** til at udføre sine opgaver effektivt.
- 5a. Medlemsstaterne [...] **påser, at der er administrative eller judicielle myndigheder eller andre organer [...], der er ansvarlige [...]** for at føre tilsyn [...] med og sikre [...], at [...] **den i henhold til stk. 1, litra a), udpegede person og repræsentanten** udfører [...] deres opgaver **korrekt [...]**. Disse **administrative eller judicielle myndigheder eller andre enheder [...]** evaluerer klager indgivet af uledsagede mindreårige over [...] **deres repræsentant**.
6. [...]

AFDELING V

LÆGEUNDERSØGELSE[...] OG ALDERSVURDERING

Artikel 23

Lægeundersøgelse

1. Finder den besluttende myndighed det relevant for [...] **behandlingen** af en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)] [...] **kan den** med forehold af ansøgerens samtykke [...] **anmode om** en lægeundersøgelse af ansøgeren for at finde tegn og symptomer, der kunne indikere tidligere forfølgelse eller alvorlig overlast, **og blive underrettet om resultaterne heraf.**
2. **Er der tale om en mindreårig, foretages lægeundersøgelsen kun, hvis forælderen[...], den voksne person, der er ansvarlig for den mindreårig, repræsentanten eller den i artikel 22, stk. 1, litra a), omhandlede person og, hvis det er fastsat i national ret, ansøgeren, indvilliger. [...] Denne lægeundersøgelse [...] er gratis [...].**
3. Foretages der ikke lægeundersøgelse som omhandlet i stk. 1, underretter den besluttende myndighed ansøgerne om, at de på eget initiativ og for egen regning kan få foretaget en lægeundersøgelse for at finde tegn og symptomer, der kunne indikere tidligere forfølgelse eller alvorlig overlast.
4. Resultaterne af den **i stk. 1 omhandlede** lægeundersøgelse forelægges hurtigst muligt den besluttende myndighed, som vurderer dem sammen med de øvrige oplysninger i ansøgningen.
- 4a. **Den i stk. 1 omhandlede lægeundersøgelse skal være [...] så lidt invasiv som muligt og må kun foretages af sundhedspersoner og på en måde, der respekterer individets værdighed.**

5. Hvis en ansøger nægter at lade sig underkaste en lægeundersøgelse eller beslutter at lade sig underkaste en lægeundersøgelse på eget initiativ, når undersøgelsen ikke finder sted inden for en passende tidsramme, er det ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse.

Artikel 24

[...]Aldersvurdering af [...] mindreårige

1. Er der tvivl om ansøgerens alder, vurderer de kompetente myndigheder, om ansøgeren er mindreårig, på grundlag af erklæringer fra ansøgeren eller andre relevante indikationer, herunder ikkelægelige indikationer.

[...] Lægeundersøgelser [...] anvendes til aldersvurdering som en sidste udvej [...], hvis der efter erklæringer fra ansøgeren, forældrene, den voksne person, der er ansvarlig for ansøgeren, [...] repræsentanten eller den i artikel 22, stk. 1 litra a), omhandlede person eller andre relevante indikationer stadig er tvivl om, hvorvidt ansøgeren er mindreårig [...].

Hvis [...] resultatet af den i dette stykke omhandlede aldersvurdering ikke fører til et tilstrækkeligt afgørende resultat, antager [...] de kompetente myndigheder, at ansøgeren er mindreårig.

2. [...]
3. [...] Lægeundersøgelsen skal være [...] så lidt invasiv som muligt og foregå [...] på en måde, der respekterer [...] individets værdighed[...]. Denne undersøgelse foretages af [...] sundhedspersoner med det formål at opnå så pålideligt et resultat som muligt.

4. Når der anvendes lægeundersøgelser til at [...] **vurdere en ansøgers alder**, sikrer den [...] **kompetente myndighed**, at [...] **ansøgerne og deres forælder[...], den voksne person, der er ansvarlig for ansøgerne, deres repræsentant[...] eller den i artikel 22, stk. 1, litra a), omhandlede person** underrettes på et sprog, som de kan forstå eller med rimelighed [...] **formodes at forstå**, om muligheden for, at deres alder [...] vurderes ved hjælp af en lægeundersøgelse. De skal blandt andet underrettes om undersøgelsesmetoden og de mulige konsekvenser af resultatet af undersøgelsen for behandlingen af deres ansøgning, samt om muligheden for, at de [...] kan nægte at lade sig undersøge, og konsekvenserne heraf.
- 4a. **Der foretages kun en lægeundersøgelse til vurdering af en ansøgers alder, hvis [...]forælderen[...], den voksne person, der er ansvarlig for ansøgeren, repræsentanten eller den i artikel 22, stk. 1, litra a), omhandlede [...] person og, hvis det er fastsat i national ret, ansøgeren, indvilliger efter at have modtaget de oplysninger, der er fastsat i stk. 4.**
5. Nægter [...] **ansøgeren, forælderen[...], den voksne person, der er ansvarlig for ansøgeren, [...] repræsentanten eller den i artikel 22, stk. 1, litra a),[...] omhandlede person, at der foretages en lægeundersøgelse med henblik på vurdering af ansøgerens alder [...], er det ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse. En sådan vægring kan kun betragtes som en afkræftelig formodning om, at ansøgeren ikke er mindreårig.**
6. [...]De kompetente myndigheder kan [...] **tage hensyn til [...] de aldersvurderinger [...], som kompetente myndigheder i andre medlemsstater har [...] foretaget på grundlag af en lægeundersøgelse, der er foretaget i henhold til denne artikel, og som er baseret på metoder, som er anerkendt i henhold til medlemsstatens nationale ret. De kompetente myndigheder kan også tage hensyn til, at en ansøger tidligere i en anden medlemsstat har erklæret, at vedkommende er voksen, og derfor er blevet registreret som sådan i den pågældende medlemsstat.**

KAPITEL III

ADMINISTRATIV PROCEDURE

AFDELING I

ADGANG TIL PROCEDUREN

Artikel 25

Fremsættelse af en ansøgning om international beskyttelse

1. En ansøgning om international beskyttelse **betragtes som** fremsat, når en tredjelandstatsborger eller en statsløs, **herunder en uledsaget mindreårig, personligt over for en kompetent myndighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3aa**, udtrykker et [...] behov for at opnå [...] international beskyttelse fra en medlemsstat [...].

[...]

- 1a. De myndigheder, der er ansvarlige for modtagelsesfaciliteterne i overensstemmelse med direktiv XXX/XXX/EU [(direktivet om modtagelsesforhold)], underrettes om nødvendigt om, at der er fremsat en ansøgning. [For tredjelandstatsborgere, der er omfattet af den i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) XXX/XXX [screeningforordning] omhandlede screening, [...] kan medlemsstaterne først vælge at anvende denne bestemmelse, når screeningen er afsluttet.]

2. [...]

Artikel 26

Opgaver, der påhviler de ansvarlige myndigheder, når der fremsættes en ansøgning

1. [...]
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
 - d) [...]
2. [...]

Artikel 27

Registrering af ansøgninger om international beskyttelse

1. De myndigheder [...], der er ansvarlige for registrering af ansøgninger, eller eksperter, som bistår dem med denne opgave, registrerer en ansøgning omgående og senest [...] syv arbejdsdage, efter at den er fremsat. [...] Med henblik herpå registrerer de som minimum følgende oplysninger [, som kan komme fra den i artikel 13 i forordning (EU) XXX/XXX (screeningforordningen) omhandlede screeningsformular]:
 - a) [navn, fødselsdato og fødested, [...] køn, nationalitet eller statsløshed, familiemedlemmer som defineret i artikel 2, litra g), i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring) og i tilfælde af mindreårige, søskende eller slægtninge som defineret i artikel 2, litra h), i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring), der opholder sig i en medlemsstat, hvis det er relevant, [...] samt andre af ansøgerens personoplysninger, der er relevante for proceduren for international beskyttelse og for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig]

- b) **hvis der er adgang hertil, arten og [...] antallet af samt gyldighedsperioden for eventuelle identitets- eller rejsedokumenter, ansøgeren er i besiddelse af, og det land, der har udstedt det pågældende dokument, samt andre dokumenter fra ansøgeren, som den kompetente myndighed anser for relevante for identifikation af vedkommende, for proceduren for international beskyttelse og for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig**
- ba) **ansøgningsdato, sted, hvor ansøgningen blev fremsat, og den myndighed, hvortil ansøgningen blev fremsat**
- bb) **ansøgerens opholdssted eller ansøgerens bopæl eller adresse og eventuelt et telefonnummer og en e-mailadresse, hvor vedkommende kan kontaktes.**

[1a. De kompetente myndigheder optager de biometriske oplysninger, der er omhandlet i forordning (EU) XXX/XXX (Eurodacforordningen), ved fremsættelse eller registrering af en ansøgning om international beskyttelse, alt efter hvad der er relevant, og videregiver disse oplysninger i overensstemmelse med nævnte forordning.]

[...]

1b. Når en ansøgning fremsættes til en myndighed, der har fået overdraget opgaven med modtagelse af ansøgninger om international beskyttelse, og som ikke er ansvarlig for registrering af ansøgninger, underretter den pågældende myndighed om nødvendigt omgående og senest [...]tre arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor ansøgningen blev fremsat, den myndighed, der er ansvarlig for registrering af ansøgninger, og ansøgningen registreres af den ansvarlige myndighed hurtigst muligt og senest [...] syv dage efter, at den myndighed, der er ansvarlig for registrering af ansøgninger, har modtaget oplysningerne.

2. [...]
3. Hvis [...] **der er et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse, der fremsætter en ansøgning inden for samme tidsrum, og det derfor** i praksis er vanskeligt at registrere ansøgningerne inden for **de frister, der er fastsat i stk. 1 og 1b, [...] registreres ansøgningen senest inden [...] 21 dage.**
4. [...] **[Medlemsstaterne kan regulere undtagelser fra stk. 1, litra a), b) og bb), og stk. 1a i tilfælde af fornyede ansøgninger, forudsat at de oplysninger, der er omhandlet i nævnte stykker, allerede er tilgængelige for den kompetente myndighed.]**
5. **[For tredjelandstatsborgere, der er omfattet af den i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) XXX/XXX [screeningforordning] omhandlede screening, finder stk. 1-4 først anvendelse, når screeningen er afsluttet.]**
6. [...]

Artikel 28

Indgivelse af en ansøgning om international beskyttelse

1. Ansøgeren indgiver ansøgningen **til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgningen er fremsat, hurtigst muligt og senest [...]21 [...] dage[...] efter [...], at ansøgningen er registreret, forudsat at vedkommende får reel mulighed herfor [...] i overensstemmelse med denne artikel. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 32, skal anmodningen undtagelsesvis indgives senest 21 dage efter, at repræsentanten er udpeget. Hvis ansøgningen ikke indgives til den besluttende myndighed, underretter den kompetente myndighed omgående den besluttende myndighed om, at der er indgivet en ansøgning.**

- [1a. Efter en overførsel i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1, litra a), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring indgiver ansøgeren ansøgningen til de kompetente myndigheder i den ansvarlige medlemsstat hurtigst muligt og senest 21 dage efter, at ansøgeren har identificeret sig hos de kompetente myndigheder i den ansvarlige medlemsstat[...].]
- 1b. Ansøgningen indgives personligt på et fastsat tidspunkt eller en fastsat dato og et fastsat sted, som meddeles ansøgeren af de kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne kan i national ret fastsætte, at en ansøgning anses for at være indgivet personligt, når den kompetente myndighed kontrollerer, at ansøgeren fysisk befinder sig på medlemsstatens område på tidspunktet for registreringen eller indgivelsen af en ansøgning.

Alternativt kan medlemsstaterne i national ret give ansøgeren mulighed for at indgive en ansøgning ved hjælp af en formular, herunder hvis vedkommende er ude af stand til at møde personligt op på grund af varige alvorlige omstændigheder, som vedkommende ikke selv er herre over, såsom fængsling eller langvarig hospitalsindlæggelse.

Ansøgningen anses for at være indgivet, forudsat at ansøgeren indgiver formularen inden for den frist, der er fastsat i stk. 1, og forudsat at den kompetente myndighed konkluderer, at betingelserne i dette stykke er opfyldt. I sådanne tilfælde begynder fristen for behandlingen af ansøgningen at løbe fra den dato, hvor den kompetente myndighed modtager formularen.

2. [...]

3. **Med henblik på stk. 1b, første afsnit, [...]**skal ansøgeren, hvis der er et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der [...] **fremsætter en ansøgning** om international beskyttelse **inden for samme tidsrum**, og det derfor i praksis er vanskeligt at [...] **tildele ansøgeren en tid** [inden for [...] **den pågældende frist**] [...], [...] **tildeles en tid** til at indgive sin ansøgning **på en dato** senest [...] **to måneder** efter, [...] at ansøgningen er registreret.
4. Ansøgere er, når de indgiver en ansøgning, forpligtet til **hurtigst muligt** at fremlægge alle de **disponible oplysninger og dokumenter**, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2 [...], i forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)], og som er nødvendige for at underbygge deres ansøgning. [...] Når ansøgere har indgivet deres ansøgning, skal de, **navnlig [...]** **under deres personlige samtale**, have [...] **mulighed for** at fremlægge eventuelle yderligere elementer, der er relevante for behandlingen heraf, **inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, eller, hvis der ikke er fastsat en sådan frist**, indtil der i henhold til den administrative procedure er truffet en afgørelse [...].

[...]

5. [...]

6. [...]

[6aa. **En ansøger må ikke indgive en ansøgning, hvis vedkommende nægter at opfylde forpligtelsen til at afgive biometriske oplysninger i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX (Eurodacforordningen), forudsat at de administrative foranstaltninger, der er fastsat i artikel 2, stk. 3, i forordning (EU) XXX/XXX (Eurodacforordningen), er udtømt. Proceduren i artikel 39 finder anvendelse.**]

- 6a. Medlemsstaterne kan tilrettelægge adgangen til proceduren på en sådan måde, at fremsættelse, registrering eller indgivelse sker samtidigt. [...]

Artikel 29

Dokumenter til ansøgeren

1. De **kompetente** myndigheder i den medlemsstat, hvori der fremsættes en ansøgning om international beskyttelse, giver i forbindelse med registreringen ansøgeren et dokument, [...] **hvoraf det fremgår, at der er fremsat og registreret en ansøgning, som er gyldig, indtil det i stk. 2 omhandlede dokument er udstedt [...].**
 - 1a. **Det i stk. 1 omhandlede dokument behøver ikke at blive fremlagt, hvis det allerede er muligt at udstede det i stk. 2 omhandlede dokument.**
 - 1b. **Det i stk. 1 omhandlede dokument trækkes tilbage, når det i stk. 2 omhandlede dokument udstedes.**
2. De **kompetente** myndigheder i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives i **overensstemmelse med artikel 28, stk. 1 og 1a, udsteder [...] hurtigst muligt efter ansøgningens indgivelse et dokument, der som minimum skal indeholde følgende oplysninger, som ajourføres, når det er nødvendigt [...]:**
 - a) **ansøgerens navn, fødselsdato og fødested, køn, nationalitet eller statsløshed, [...] et foto af ansøgeren[...] og underskrift [...]**
 - b) **[...] navnet på den udstedende myndighed, dato og sted for udstedelsen og dokumentets gyldighedsperiode**
 - c) **[...] personens status som ansøger**

- d) angiver, at ansøgeren har ret til at forblive på den pågældende medlemsstats område, samt om ansøgeren kan færdes frit på hele eller en del af den pågældende medlemsstats område
- e) angiver, at dokumentet ikke er et [...] rejsedokument, **og at ansøgeren ikke må rejse til andre medlemsstater uden tilladelse [...].**
- f) [...]

2a. Det er ikke nødvendigt at udstede de i denne artikel omhandlede dokumenter, når og så længe ansøgeren er frihedsberøvet, fængslet [...] eller omfattet af proceduren i artikel 41-41d.

2b. I tilfælde af ledsagede mindreårige kan de i denne artikel omhandlede dokumenter, der er udstedt til en af forældrene eller den voksne person, der er ansvarlig for den mindreårige, også omfatte den mindreårige, hvis det er relevant.

2c. De i denne artikel [...] omhandlede dokumenter behøver ikke at være et identitetsbevis, men anses for at være tilstrækkelige midler til, at ansøgere kan identificere sig over for de nationale myndigheder, så længe proceduren for international beskyttelse varer.

3. [...]

4. Det i stk. 2 omhandlede dokument er gyldigt i [...] op til [...] tolv måneder[, eller indtil ansøgeren overføres til en anden medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring]]. Hvis dokumentet udstedes af den ansvarlige medlemsstat, [...] forlænges gyldigheden [...], så den dækker [...] den periode, hvor ansøgeren har ret til at forblive på [...] dens område [...]. Dokumentets gyldighedsperiode [...] udgør ikke en ret til at forblive på området [...] i overensstemmelse med denne forordning.

5. [...]

Adgang til proceduren i detentionsfaciliteter og ved grænseovergangssteder

1. [...]
- a) [...]
- b) [...]
- c) [...]
3. **Hvis en ansøger fremsætter en ansøgning i detentionsfaciliteter, i et fængsel eller ved grænseovergangssteder, herunder transitområder, ved de ydre grænser, [...] træffer de [...] kompetente myndigheder [...] foranstaltninger til sikring af, at der er tolkebistand til rådighed[...], i det omfang det er nødvendigt for at lette adgangen til proceduren for international beskyttelse.**
4. Organisationer og personer, der **i henhold til national ret har ret til at tilbyde[...]** vejledning og rådgivning, skal have [...] adgang til [...] **ansøgere**, der tilbageholdes i detentionsfaciliteter eller befinder sig ved grænseovergangssteder, herunder transitområder, ved de ydre grænser. **En sådan adgang kan være betinget af en forudgående aftale med de kompetente myndigheder.**

Medlemsstaterne kan **desuden** indføre begrænsninger af en sådan adgang, [...] når det i henhold til national ret er nødvendigt af hensyn til sikkerheden, den offentlige orden eller den administrative forvaltning af et grænseovergangssted, **herunder transitområder**, eller en detentionsfacilitet, under forudsætning af at adgangen ikke begrænses i alvorlig grad eller umuliggøres.

Artikel 30a

Ansøgninger på vegne af en voksen, der har brug for bistand til at udøve rets- og handleevne

1. Hvis der er tale om en voksen, der har brug for bistand til at udøve rets- og handleevne i henhold til national ret ("voksen person, over for hvem der består forsørgerpligt"), kan en voksen person, der er ansvarlig for vedkommende enten retligt eller efter sædvane i den pågældende medlemsstat ("voksen person, over for hvem der består forsørgerpligt"), fremsætte og indgive en ansøgning på vegne af den voksne person, over for hvem der består forsørgerpligt.
2. Den voksne person, over for hvem der består forsørgerpligt, skal være til stede ved ansøgningens indgivelse [...], medmindre der er berettigede grunde til, at vedkommende ikke kan være til stede, eller, hvis en sådan mulighed er fastsat i national ret, ansøgningen indgives ved hjælp af en formular.

[...]

Artikel 31

Ansøgninger på vegne af en [...] ledsaget mindreårig

[...]

1. [...] En ledsaget mindreårig har ret til at indgive en ansøgning i eget navn, hvis vedkommende har rets- og handleevne i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret. Hvis den ledsagede mindreårige ikke har rets- og handleevne i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, skal en forælder eller en anden voksen, der er ansvarlig for den mindreårige enten retligt eller efter sædvane i den pågældende medlemsstat, indgive ansøgningen på vedkommendes vegne.

2. [...] I tilfælde af en ledsaget mindreårig, som ikke har rets- og handleevne i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, og som på det tidspunkt, hvor forælderen fremsætter eller indgiver ansøgningen om international beskyttelse, opholder sig på samme medlemsstats område i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse, navnlig hvis den mindreårige ikke har andre retlige midler til at opholde sig, anses en ansøgning, der fremsættes og indgives af en forælder eller en anden voksen, der er ansvarlig for vedkommende, for at være en ansøgning om international beskyttelse, der er fremsat og indgivet på vegne af den mindreårige. Medlemsstaterne kan beslutte også at anvende dette stykke i tilfælde af en ledsaget mindreårig, der fødes eller er til stede under den administrative procedure.
3. [...] Hvis forælderen eller den voksne, der er ansvarlig for den ledsagede mindreårige, indgiver ansøgningen på vegne af den mindreårige, skal den mindreårige være til stede ved ansøgningens indgivelse, medmindre der er berettigede grunde til, at den mindreårige ikke kan være til stede, eller, hvis en sådan mulighed er fastsat i national ret, ansøgningen på vegne af den mindreårige indgives ved hjælp af en formular.
4. [...]
5. [...]
6. [...]
7. [...]
8. [...]
9. [...]
10. [...]

Ansøgninger indgivet af uledsagede mindreårige

1. En uledsaget mindreårig **har ret til at** indgive en ansøgning i eget navn, hvis vedkommende har rets- og handleevne [...] i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret[...].

Hvis den uledsagede mindreårige ikke har rets- og handleevne i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, [...] skal en [...] repræsentant eller en [...] person som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra a), indgive [...] ansøgningen på vegne af den mindreårige.

[...]

2. I tilfælde af en uledsaget mindreårig, **som ikke har rets- og handleevne i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, indgives ansøgningen [...] inden for den i artikel 28, stk. 1, fastsatte frist under hensyntagen til barnets tarv [...].**

[...]

- 2a. [...] Hvis repræsentanten for en uledsaget mindreårig eller en [...]person som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra a), indgiver ansøgningen på vegne af den mindreårige, skal den mindreårige være til stede ved ansøgningens indgivelse, medmindre der er berettigede grunde til, at den mindreårige ikke kan være til stede, eller, hvis en sådan mulighed er fastsat i national ret, ansøgningen indgives ved hjælp af en formular.

3. [...] [...]

AFDELING II

BEHANDLINGSPROCEDURE

Artikel 33

Behandling af ansøgninger

1. [...] **Den besluttende myndighed** behandler og træffer afgørelse om ansøgninger om international beskyttelse i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier, der er fastsat i kapitel II.
2. [...] Den besluttende myndighed behandler ansøgninger objektivt og upartisk og på et individuelt grundlag. Med henblik på behandling af [...] **en ansøgning** tager [...] **den besluttende myndighed** hensyn til følgende:
 - a) relevante erklæringer og relevant dokumentation forelagt af ansøgeren [...] **i overensstemmelse med [artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning XXX/XXX kvalifikationsforordningen]**
 - b) [...] relevante, [...] **præcise** og ajourførte oplysninger om situationen i ansøgerens oprindelsesland på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen, herunder oprindelseslandets love og andre bestemmelser og den måde, hvorpå de anvendes, [...], der er indhentet fra relevante **og disponible nationale kilder, EU-kilder og internationale kilder, og, hvis en sådan foreligger, [...]** den fælles analyse af **situationen i specifikke [...] oprindelseslande [...] og de vejledende notater**, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303 [...] (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur) [...]

- ca) **hvis begreberne første asylsøgende eller sikkert tredjeland anvendes, relevante, præcise og ajourførte oplysninger om situationen i det tredjeland, der betragtes som første asylsøgende eller sikkert tredjeland på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen**
- d) ansøgerens personlige stilling og situation [...] som baggrund, **køn** [...], alder, seksuel orientering og kønsidentitet, for på grundlag af ansøgerens personlige situation at vurdere, om de handlinger, som vedkommende har været eller kan blive udsat for, kan udgøre forfølgelse eller alvorlig overlast
- e) om de aktiviteter, som ansøgeren har deltaget i siden vedkommende forlod oprindelseslandet, udelukkende eller hovedsagelig har haft til formål at skabe de nødvendige betingelser for at indgive ansøgning om international beskyttelse med henblik på at vurdere, om disse aktiviteter ville betyde, at vedkommende ved tilbagevenden til oprindelseslandet kunne blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast, **jf. [artikel 5 i forordning XXX/XXX kvalifikationsforordningen]**
- f) om ansøgeren med rimelighed kunne forventes at lade sig beskytte af et andet land, i hvilket vedkommende kunne kræve statsborgerskab
- fa) **om alternativet med national beskyttelse som omhandlet i [artikel 8 i forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen)] anvendes.**

3. Det personale, der behandler ansøgningerne og træffer afgørelse, skal have tilstrækkeligt kendskab til **og have modtaget passende uddannelse** i de relevante standarder, der finder anvendelse inden for asyl- og flygtningeretten. **En sådan uddannelse kan tilbydes med bistand fra Den Europæiske Unions Asylagentur eller eventuelt på grundlag af den uddannelse, som agenturet har udviklet.** Personalet skal, **når det forefindes, og det er [...]** nødvendigt, have mulighed for at søge rådgivning fra eksperter om særlige spørgsmål, for eksempel af lægelig art eller vedrørende kultur, børn eller køn. [...] Personalet kan indsende forespørgsler til Den Europæiske Unions Asylagentur, jf. artikel 10, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2021/2303 [...](forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur).

4. [...]Den besluttende myndighed vurderer og vælger eller angiver, hvilke af de dokumenter eller dele af dokumenter, som ansøgeren har fremlagt, der skal oversættes; en mundtlig oversættelse leveret af en tolk kan anvendes til denne vurdering. Oversættelsen af disse dokumenter eller dele heraf sikres af de kompetente myndigheder eller som en del af den gratis juridiske bistand og repræsentation, hvis en sådan ydes[...]; en mundtlig oversættelse leveret af en tolk kan også anvendes. Alternativt kan oversættelsen af sådanne relevante dokumenter eller dele heraf foretages af andre enheder mod betaling med offentlige midler i overensstemmelse med national ret.

Ansøgeren kan for egen regning sørge for oversættelsen af andre dokumenter. I tilfælde af fornyede ansøgninger kan ansøgeren [...]holdes ansvarlig for oversættelsen af dokumenter.

5. [...] **Den besluttende myndighed kan prioritere** behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse [...], navnlig hvis:
- a) ansøgningen sandsynligvis er velbegrunder
 - b) ansøgeren har særlige modtagelsesbehov som omhandlet i [artikel 20 i direktiv XXX/XXX/EU (direktivet om modtagelsesforhold)] eller har behov for særlige proceduremæssige garantier, navnlig hvis der er tale om en uledsaget mindreårig
 - c) **der er rimelig grund til at betragte ansøgeren som en fare for medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden**
 - d) **ansøgningen er en fornyet ansøgning**
 - e) **ansøgeren har været genstand for en afgørelse i overensstemmelse med [artikel 19, stk. 2, litra e),] [det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold] og/eller har været med til at forårsage forstyrrelse af den offentlige orden eller udvist kriminel adfærd.**

Artikel 34

Behandlingsprocedurens varighed

1. Den behandling, hvorved det skal afgøres, **om en ansøgning er uantagelig [...]** i overensstemmelse med artikel 36([...], **stk. 1a, litra a), b) og f),) og stk. 1aa, litra a) og (c),**) skal **afsluttes så hurtigt som muligt og senest [...]** to måneder fra indgivelsen af ansøgningen.

I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 36[...], stk. 1a, litra g), afslutter den besluttende myndighed behandlingen inden for [...]ti [...]arbejdsdage.

[...]

Ansøgningen anses ikke for at kunne antages, alene som følge af, at der ikke er truffet en afgørelse om, at ansøgningen kan afvises, inden for de frister, der er fastsat i dette stykke og i stk. 1b.

- 1a. Den besluttende myndighed afslutter den fremskyndede behandlingsprocedure så hurtigt som muligt og senest tre måneder efter indgivelsen af ansøgningen.
- 1b. Den besluttende myndighed kan forlænge de frister, der er fastsat i stk. 1, første afsnit, og i stk. 1a, med højst [...] to måneder, hvis:
 - a) et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse fremsætter en ansøgning om international beskyttelse inden for samme tidsrum, og det derfor i praksis er vanskeligt at afslutte proceduren for antagelse til behandling eller den fremskyndede behandlingsprocedure inden for de fastsatte frister
 - b) de faktiske eller retlige forhold er komplekse
 - c) forsinkelsen udelukkende kan tilskrives ansøgeren.

2. Den besluttende myndighed sørger for, at realitetsbehandlingen [...], **som ikke er genstand for en fremskyndet behandlingsprocedure**, afsluttes så hurtigt som muligt og senest seks måneder fra indgivelsen af ansøgningen[...].
3. Den besluttende myndighed kan **med forbehold af stk. 5a** forlænge denne frist [...] med højst [...] [...] **ni** måneder, hvis:
- et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse **fremsetter en ansøgning** [...] om international beskyttelse **inden for samme tidsrum**, og det derfor i praksis er vanskeligt at afslutte proceduren inden for fristen på seks måneder
 - de faktiske eller retlige forhold er komplekse
 - forsinkelsen udelukkende kan tilskrives ansøgeren.**
4. [Hvis en ansøgning er omfattet af proceduren i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring), og ansøgeren allerede befinder sig i den medlemsstat, der er ansvarlig i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring), begynder de i stk. 1a og 2 og, hvis det er relevant, stk. 1 omhandlede frister at løbe fra det tidspunkt, hvor det afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Hvis ansøgeren ikke befinder sig i den ansvarlige medlemsstat, begynder fristen at løbe fra det tidspunkt, hvor ansøgningen indgives i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1a.] [...]
- [...]

5. Den besluttende myndighed kan **med forbehold af stk. 5a** udsætte afslutningen af behandlingsproceduren, hvis den ikke med rimelighed kan forventes at træffe afgørelse inden for de tidsfrister, der er fastsat i stk. **1a og 2** [...], på grund af en usikker situation i oprindelseslandet, som forventes at være midlertidig. I sådanne tilfælde skal den besluttende myndighed:
- a) foretage en gennemgang af situationen i det pågældende oprindelsesland mindst hver [...] **sjette måned**
 - aa) **hvis en sådan foreligger, tage hensyn til den gennemgang af situationen i oprindelseslandet, som Den Europæiske Unions Asylagentur har foretaget**
 - b) inden for en rimelig frist underrette de berørte ansøgere om årsagen til udsættelsen.

Medlemsstaten underretter inden for en rimelig frist Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur om udsættelsen af procedurerne [...].

- 5a.** [...] [...] **Hvis behandlingsproceduren udsættes i overensstemmelse med stk. 5**, skal den besluttende myndighed afslutte behandlingsproceduren senest [...] **21** [...] måneder efter indgivelsen af ansøgningen.
6. [...] **Medlemsstaterne fastsætter frister for behandlingsprocedurens afslutning, hvis Domstolen annullerer den besluttende myndigheds afgørelse og hjemviser sagen til fornyet behandling. Disse frister skal være kortere end de frister, der er fastsat i denne artikel.**

AFDELING III

AFGØRELSER OM ANSØGNINGER

Artikel 35

Afgørelser [...] om ansøgninger

1. En afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse affattes skriftligt og meddeles ansøgeren **i overensstemmelse med national ret** hurtigst muligt [...]. **Medlemsstaterne kan fastsætte, at den [...]kompetente myndighed, hvis en repræsentant eller en juridisk rådgiver repræsenterer ansøgeren, skal underrette repræsentanten eller den juridiske rådgiver om afgørelsen i stedet for ansøgeren.**
2. Hvis en ansøgning afvises som uantagelig, som grundløs **eller som åbenbart grundløs** med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, [...] som [...]**implicit trukket tilbage eller i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 38, stk. 1b**, skal de faktiske og retlige grunde anføres i afgørelsen **eller i retsakten i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 38.**
- 2a. **Ansøgeren underrettes om resultatet af afgørelsen og [...] om, hvordan der kan gøres indsigelse mod en afgørelse [...] om afvisning af en ansøgning som uantagelig, som grundløs eller som åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus eller som implicit trukket tilbage, og den kan være en del af afgørelsen om en ansøgning om international beskyttelse. [...] Disse oplysninger skal gives på et sprog, som vedkommende kan forstå eller med rimelighed formodes at forstå, når vedkommende ikke bistås af en juridisk rådgiver [...]. Hvis ansøgeren bistås af en juridisk rådgiver, må oplysningerne udelukkende gives til den pågældende juridiske rådgiver uden at blive oversat på et sprog, som ansøgeren kan forstå eller med rimelighed formodes at forstå.**

3. [...] I tilfælde af ledsagede mindreårige eller voksne personer, over for hvem der består forsørgerpligt, [...] og hvis ansøgningen hviler på samme grundlag **som ansøgningen fra den voksne person, der er ansvarlig for vedkommende**, kan den besluttende myndighed **efter en individuel vurdering for hver enkelt ansøger** træffe en enkelt afgørelse, der omfatter alle ansøgere, medmindre dette vil medføre, at en ansøgers særlige situation videregives, hvorved dennes interesser skades, især i tilfælde af forfølgelse på grund af køn, seksuel orientering, kønsidentitet eller alder. I sådanne tilfælde tilstilles der en separat afgørelse, **som meddeles i overensstemmelse med stk. 1 [...]**.

Artikel 35a

Afvisning af en ansøgning og udstedelse af en afgørelse om tilbagesendelse

Hvis en ansøgning afvises som uantagelig, som grundløs eller som åbenbart grundløs med hensyn til både flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus eller som implicit eller udtrykkeligt trukket tilbage, udsteder medlemsstaterne en afgørelse om tilbagesendelse, hvis det kræves i henhold til direktiv XXX/XXX/EU [det omarbejdede direktiv om tilbagesendelse], medmindre der allerede er udstedt en afgørelse om tilbagesendelse eller en anden afgørelse, der pålægger en person forpligtelse til at vende tilbage, forud for fremsættelsen af en ansøgning om international beskyttelse. Afgørelsen om tilbagesendelse udstedes som en del af afgørelsen om afslag på ansøgningen om international beskyttelse eller ved en særskilt retsakt. Hvis afgørelsen om tilbagesendelse udstedes ved en særskilt retsakt, udstedes og meddeles den enten sammen med afgørelsen om afslag på ansøgningen om international beskyttelse eller hurtigst muligt derefter.

Afgørelse om ansøgningens uantagelighed

1. [...]
- 1a. **Den besluttende myndighed kan i henhold til national ret bemyndiges til at afvise [...]** ansøgningen som uantagelig, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:
 - a) et land, som ikke er en medlemsstat, anses for at være det første asylland for ansøgeren i henhold til artikel 44, medmindre det [...] står klart, at det pågældende land ikke vil modtage eller tilbagetage ansøgeren
 - b) et land, som ikke er en medlemsstat, anses for at være et sikkert tredjeland for ansøgeren i henhold til artikel 45, medmindre det [...] står klart, at det pågældende land ikke vil modtage eller tilbagetage ansøgeren
 - c) [...]
 - d) [...]
 - f) **en international straffedomstol eller et internationalt strafferetligt domstolslignende organ har sørget for sikker omfordeling af ansøgeren til en medlemsstat eller et tredjeland eller utvetydigt træffer foranstaltninger i denne henseende, medmindre der er opstået nye relevante omstændigheder, som ikke er blevet taget i betragtning af domstolen eller det domstolslignende organ, eller hvis der ikke var nogen juridisk mulighed for at indbringe omstændigheder, der er relevante i forbindelse med internationalt anerkendte menneskerettighedsstandarder, for den pågældende internationale straffedomstol eller det pågældende internationale strafferetlige domstolslignende organ**

- g) ansøgeren, der har fået udstedt en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til artikel [...]8 i direktiv 2008/115/EF, fremsætter først en ansøgning efter syv arbejdsdage fra den dato, hvor ansøgeren modtager afgørelsen om tilbagesendelse, og forudsat at vedkommende er blevet underrettet om konsekvenserne af ikke at fremsætte en ansøgning inden for denne frist, og der ikke er fremkommet nye relevante elementer siden udløbet af denne frist.

1aa. Den besluttende myndighed afviser ansøgningen som uantagelig, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) ansøgningen er en fornyet ansøgning, hvori der ikke er fremkommet, eller fra ansøgerens side er blevet fremlagt, nye relevante elementer som omhandlet i artikel 42, stk. 2 og 3a, som vedrører undersøgelsen af, om ansøgeren kan indrømmes international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)], eller som vedrører det tidligere anvendte afvisningsgrundlag

[...]

- b) en anden medlemsstat end den medlemsstat, der behandler ansøgningen, har tildelt ansøgeren international beskyttelse.

2. [...]

3. [...]

4. [...]

5. [...]

Realitetsafgørelse om en ansøgning

- 1. En ansøgning realitetsbehandles ikke, hvis:
- [a] en anden medlemsstat er ansvarlig i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)]
 - b) en ansøgning afvises som uantagelig i overensstemmelse med artikel 36, eller
 - c) en ansøgning trækkes udtrykkeligt eller implicit tilbage; dette berører ikke artikel 38, stk. 2, og artikel 39, stk. 5b.
1. Under den besluttende myndigheds realitetsbehandling af en ansøgning **afgør [...]** myndigheden, hvorvidt ansøgeren kan anerkendes som flygtning, og afgør, hvis dette ikke er tilfældet, om ansøgeren er berettiget til subsidiær beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)].
2. Den besluttende myndighed afviser en ansøgning som grundløs, hvis den har fastslået, at ansøgeren ikke er berettiget til international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)].
3. Den besluttende myndighed [...] **kan i henhold til national ret bemyndiges til at** erklære en grundløs ansøgning for åbenbart grundløs, **hvis en af de omstændigheder [...], der er anført i artikel 40, stk. 1 og 5, [...] gør sig gældende [...].**

Udtrykkelig tilbagetrækning af ansøgninger

1. En ansøger kan på eget initiativ [...] trække sin ansøgning tilbage. **Ansøgningen skal trækkes tilbage skriftligt af ansøgeren personligt eller af dennes juridiske rådgiver i overensstemmelse med national ret. [...]**
 - 1a. **De kompetente myndigheder sikrer, at ansøgeren i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, litra c), er blevet underrettet om konsekvenserne af denne tilbagetrækning på et sprog, som vedkommende kan forstå eller med rimelighed formodes at forstå.**
 - 1b. **De kompetente myndigheder vedtager en afgørelse eller en retsakt[...] [...], hvorved det erklæres, at ansøgningen udtrykkeligt er trukket tilbage, som er endelig og ikke kan påklages som omhandlet i kapitel V i denne forordning.**
2. [...] Hvis den besluttende myndighed på det tidspunkt, hvor ansøgningen udtrykkeligt trækkes tilbage, allerede har fastslået, at ansøgeren ikke er berettiget til international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)], [...] kan den træffe afgørelse om at afvise ansøgningen [...] som grundløs [...] eller som åbenbart grundløs.

Implicit tilbagetrækning af ansøgninger

1. Den [...] kompetente myndighed vedtager en afgørelse eller en retsakt, hvorved en ansøgning afvises eller erklæres for [...] implicit trukket tilbage,

hvis:

a) [...]

b) [...]

ca) ansøgeren nægter at samarbejde ved at undlade at give sit navn, sin fødselsdato, sin nationalitet, sine biometriske oplysninger eller ved ikke at opfylde nogen af forpligtelserne i artikel 7, stk. 2, litra aa)

c) [...] anmodningen uden rimelig grund ikke er indgivet i overensstemmelse med artikel [...] 28 [...]

[...]

cb) ansøgeren nægter at oplyse sin adresse, medmindre indkvartering stilles til rådighed af de kompetente myndigheder

[...]

[...]

d) ansøgeren uden berettiget grund ikke har [...] deltaget i en personlig samtale, selv om vedkommende var forpligtet hertil i henhold til artikel[...] 12, eller uden berettiget grund har nægtet at besvare spørgsmål under samtalen i et sådant omfang, at resultatet af samtalen ikke er tilstrækkeligt til at træffe en realitetsafgørelse om ansøgningen

- e) [...]
- f) [...]
- h) ansøgeren ikke fortsat står til rådighed for de kompetente administrative eller judicielle myndigheder ved f.eks. at være rejst videre til et ukendt sted eller have forladt medlemsstatens område uden tilladelse fra de kompetente myndigheder af årsager, som ansøgeren ikke selv er herre over [...]**
- i) [ansøgeren har indgivet ansøgningen i en anden medlemsstat end den, der er fastsat i artikel 9, stk. 1 og 2, i forordning (EU) XXX/XXX (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring) [...], og ikke er til stede i den pågældende medlemsstat, indtil det er afgjort, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller indtil overførselsproceduren er gennemført, alt efter hvad der er relevant].**
2. [...][...]Den kompetente myndighed kan suspendere proceduren for at give ansøgeren mulighed for at afgive en begrundelse eller foretage en berigtigelse, inden ansøgningen afvises eller erklæres for at være implicit trukket tilbage.
3. [...]
4. [...]
5. [...]
- 5a. [...]**
- 5b. [...]En ansøgning kan afvises som grundløs eller åbenbart grundløs, hvis den besluttende myndighed på det tidspunkt, hvor en ansøgning implicit trækkes tilbage, allerede har fastslået, at ansøgeren ikke er berettiget til international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)].**

AFDELING IV

SÆRLIGE PROCEDURER

Artikel 40

Fremskyndet behandlingsprocedure

1. I overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II fremskynder den besluttende myndighed **med forbehold af artikel 20, stk. 3, [...]** realitetsbehandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, hvis:
 - a) ansøgeren ved [...] **indgivelsen** af sin ansøgning og redegørelsen for sagens faktiske omstændigheder kun har fremlagt elementer, der ikke er relevante for konstatering af, om vedkommende kan indrømmes international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)]
 - b) ansøgeren har afgivet klart [...] inkonsekvente [...] **eller** modstridende, klart usande eller åbenbart usandsynlige forklaringer **eller forklaringer**, som er i modstrid med [...] **relevante og disponible** oplysninger om oprindelseslandet, hvilket klart gør det utroværdigt [...], at vedkommende kan anerkendes som en person med international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)]
 - c) ansøgeren har vildledt myndighederne ved at fremlægge falske oplysninger eller dokumenter eller ved at tilbageholde relevante oplysninger **eller dokumenter, navnlig med hensyn til sin identitet eller nationalitet, eller vedkommende har ødelagt eller bortskaffet et identitets- eller rejседokument for at forhindre, at vedkommendes identitet eller nationalitet fastslås, eller hvis omstændighederne klart giver grund til at antage, at dette er tilfældet [...]**,

- d) ansøgeren udelukkende [...] **fremsetter** en ansøgning for at forsinke eller forhindre fuldbyrdelsen af [...] **en** afgørelse [...] **om** vedkommendes udsendelse af en medlemsstats område
- e) et tredjeland kan betragtes som sikkert oprindelsesland for ansøgeren i henhold til denne forordning
- f) [...] **der er rimelig grund til at betragte ansøgeren som** en fare for medlemsstaternes nationale sikkerhed eller offentlige orden, **eller ansøgeren er blevet tvangsudsendt på grund af alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i henhold til national ret**
- g) [...]
- h) ansøgningen er en fornyet ansøgning, **som ikke kan afvises [...]**
- ha) **ansøgeren er indrejst ulovligt på en medlemsstats område eller har forlænget sit ophold ulovligt og uden gyldig grund enten ikke har meldt sig hos de kompetente myndigheder eller fremsat en ansøgning om international beskyttelse, så snart det var muligt i betragtning af omstændighederne omkring vedkommendes indrejse**
- hb) **ansøgeren er indrejst lovligt på en medlemsstats område og uden gyldig grund ikke har fremsat en ansøgning om international beskyttelse så hurtigt som muligt i betragtning af begrundelsen for sin ansøgning; dette berører ikke behovet for international beskyttelse, som opstår på stedet**

- i) **ansøgeren er statsborger eller, hvis der er tale om statsløse, tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser, hvor den besluttende myndighed har tildelt international beskyttelse, ifølge de seneste årlige EU-dækkende data fra Eurostat er på 20 % eller derunder, medmindre den besluttende myndigheder vurderer, at der er sket en væsentlig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de pågældende data fra Eurostat, eller at ansøgeren tilhører en kategori af personer, for hvilke andelen på 20 % eller derunder ikke kan anses for at være repræsentativ for deres behov for beskyttelse.**

2. [...] [...]

[...]

[...]

3. [...]

4. Hvis den besluttende myndighed vurderer, at behandlingen af ansøgningen omfatter faktiske eller retlige forhold, som er for komplekse til at blive behandlet efter en fremskyndet behandlingsprocedure, kan den fortsætte realitetsbehandlingen i henhold til artikel 34, **stk. 2**, og artikel 37. [...]

5. Den fremskyndede procedure kan kun anvendes på uledsagede mindreårige, hvis:

- a) **ansøgeren kommer fra et tredjeland, som kan betragtes som et sikkert oprindelsesland [...] i henhold til denne forordning**

- b) **der er rimelig grund til at betragte ansøgeren [...] som en fare for medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller ansøgeren er[...] blevet tvangsudsendt på grund af alvorlige trusler mod den [...]nationale sikkerhed eller offentlige orden i henhold til national ret[...]**
- ba) **ansøgningen er en fornyet ansøgning, som ikke kan afvises**
- baa) **ansøgeren har vildledt myndighederne ved at fremlægge falske oplysninger eller dokumenter eller ved at tilbageholde relevante oplysninger eller dokumenter, navnlig med hensyn til sin identitet eller nationalitet, eller vedkommende har ødelagt eller bortskaffet et identitets- eller rejsedokument for at forhindre, at vedkommendes identitet eller nationalitet fastslås, eller hvis omstændighederne klart giver grund til at antage, at dette er tilfældet [...], eller**
- c) **ansøgeren er statsborger eller, hvis der er tale om statsløse, tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser, hvor den besluttende myndighed har tildelt international beskyttelse, ifølge de seneste årlige EU-dækkende data fra Eurostat er på 20 % eller derunder, medmindre den besluttende myndighed vurderer, at der er sket en væsentlig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de pågældende data fra Eurostat, eller at ansøgeren tilhører en kategori af personer, for hvilke andelen på 20 % eller derunder ikke kan anses for at være repræsentativ for deres behov for beskyttelse.**
- d) [...]

Litra baa) anvendes kun, når der er vægtige grunde, der lader formode, at ansøgeren forsøger at skjule relevante elementer [...], efter at vedkommende har haft en reel mulighed for at fremlægge velunderbyggede begrundelser [...].

Artikel 41

Betingelser for grænseproceduren for asyl

[...]

1. Efter den screening, der gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) XXX/XXX [screeningforordningen], med henblik på at anvende artikel 36 eller hvis en af de omstændigheder, der er anført i artikel 40, stk. 1, litra a)-h) og i), og stk. 5, litra b), gør sig gældende, og forudsat at ansøgeren endnu ikke har fået tilladelse til at rejse ind på medlemsstaternes område, kan en medlemsstat i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II behandle en ansøgning efter en grænseprocedure, hvis ansøgningen er fremsat af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person, der ikke opfylder betingelserne for indrejse på en medlemsstats område, jf. artikel 6 i forordning (EU) 2016/399. Grænseproceduren kan anvendes:
 - a) efter fremsættelse af en ansøgning ved et grænseovergangssted eller i et transitområde
 - b) efter pågribelse i forbindelse med uautoriseret passage af de ydre grænser
 - c) efter ilandsætning på en medlemsstats område efter en eftersøgnings- og redningsoperation
 - d) efter en overførsel i henhold til artikel [57, stk. 9,] i forordning (EU) XXX/XXX [[...] forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring].

2. **Ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren, kan ikke få tilladelse til at rejse ind på en medlemsstats område, jf. dog [...]artikel 41c, stk. 2, og artikel 41e, stk. 2. Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger i overensstemmelse med direktiv XXX/XXX/EU [det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold] for at forhindre ulovlig indrejse på deres område.**
3. **Uanset [...]artikel 41c, stk. 2, første afsnit, sidste punktum, gives ansøgeren ikke tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område, hvis:**
- a) **ansøgerens ret til at forblive på området i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a) eller bb), er blevet ophævet**
 - b) **ansøgeren ikke har ret til at forblive på området i henhold til artikel 54 og ikke inden for den gældende frist har anmodet om tilladelse til at forblive på området med henblik på en klageprocedure**
 - c) **ansøgeren ikke har ret til at forblive på området i henhold til artikel 54, og en domstol eller andet domstolslignende organ har truffet afgørelse om, at ansøgeren ikke skal have tilladelse til at forblive på området i afventning af resultatet af en klageprocedure.**

I sådanne tilfælde, hvor ansøgeren har været genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, der er udstedt i overensstemmelse med direktiv (EU) XXX/XXX [direktivet om tilbagesendelse], eller er blevet nægtet indrejse i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2016/399, finder artikel 41g anvendelse.

Artikel 41a:

Afgørelser inden for rammerne af grænseproceduren for asyl

[...] Hvis grænseproceduren finder anvendelse, kan der træffes afgørelse om følgende:

- a) at en ansøgning ikke kan antages til behandling, jf. artikel 36
- b) at en ansøgning kan antages til realitetsbehandling [...], hvis en af de omstændigheder, der er anført i artikel 40, stk. 1, litra a)-h) og i), og stk. 5, litra b), gør sig gældende.

Ved anvendelse af grænseproceduren kan en medlemsstat prioritere behandlingen af ansøgninger fra visse tredjelandstatsborgere eller, hvis der er tale om statsløse, personer, der tidligere har haft sædvanligt opholdssted i tredjelande, såfremt der er stor sandsynlighed for, at de vender tilbage fra den pågældende medlemsstat til deres oprindelsesland eller, hvis der er tale om statsløse, til et sikkert tredjeland eller et første asylland som omhandlet i denne forordning.

Artikel 41b

Obligatorisk anvendelse af grænseproceduren for asyl

[...] 1. En medlemsstat behandler en ansøgning efter en grænseprocedure i de tilfælde, der er nævnt i [...] artikel 41, stk. 1, hvis en af de omstændigheder, der er anført i artikel 40, stk. 1, litra c), f) eller i), gør sig gældende.

1a. Hvis betingelserne i artikel 40, stk. 1, litra f), er opfyldt, behandles ansøgningerne fra alle medlemmer af den pågældende familie efter grænseproceduren.

1b. Med henblik på at sikre familiens enhed forstås i stk. 1a ved "medlemmer af den pågældende ansøgers familie", for så vidt som familien allerede bestod før ansøgerens ankomst til medlemsstaternes område, følgende medlemmer af ansøgerens familie, der befinder sig på samme medlemsstats område i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse:

- i) ansøgerens ægtefælle eller dennes ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats ret eller praksis vedrørende tredjelandsstatsborgere sidestilles med gifte par**
- ii) mindreårige børn af par som omhandlet i første led eller af ansøgeren, på betingelse af at de er ugifte, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret**
- iii) såfremt ansøgeren er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen person, der er ansvarlig for ansøgeren enten retligt eller efter sædvane i den medlemsstat, hvor den voksne opholder sig**
- iv) såfremt ansøgeren er mindreårig og ugift: ansøgerens søskende, forudsat at de er ugifte og mindreårige.**

Med henblik på nr. ii), iii) og iv) anses en mindreårig på grundlag af en individuel vurdering for ugift, hvis ægteskabet ikke kunne have været indgået i overensstemmelse med den relevante nationale ret i den pågældende medlemsstat, navnlig under henvisning til den lovlige ægteskabsalder.

2. [...]
3. [...]
4. [...]

Artikel 41ba

Tilstrækkelig kapacitet på EU-plan

Tilstrækkelig kapacitet på EU-plan til at gennemføre grænseprocedurer anses for at være [...]
30 000.

Artikel 41bb

En medlemsstats tilstrækkelige kapacitet

1. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et antal, der anses for at svare til hver medlemsstats tilstrækkelige kapacitet til at gennemføre grænseprocedurerne.

Med forbehold af stk. 2 fastsætter den også det maksimale antal ansøgninger, en medlemsstat skal behandle i forbindelse med grænseproceduren pr. år. Dette maksimale antal skal være [...] fire gange det antal, der opnås ved hjælp af formlen i artikel 41bb, stk. 2.

2. Hvis en medlemsstat har behandlet det maksimale antal ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1, fortsætter den ikke desto mindre med at behandle ansøgninger fra tredjelandstatsborgere, der er omfattet af de omstændigheder, der er anført i artikel 40, stk. 1, litra f), og artikel 40, stk. 5, litra b), under grænseproceduren.

3. Det antal, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, beregnes ved at gange det antal, der er fastsat i artikel 41ba, med summen af irregulære passager af de ydre grænser, ankomster efter eftersøgnings- og redningsoperationer og nægtelse af indrejse ved den ydre grænse i den pågældende medlemsstat i de foregående tre år, og dividere det samlede resultat med summen af irregulære passager af de ydre grænser, ankomster efter eftersøgnings- og redningsoperationer og nægtelse af indrejse ved den ydre grænse i Unionen som helhed i samme periode ifølge de seneste data fra Frontex og Eurostat.
4. Den i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakt vedtages første gang af Kommissionen senest to måneder efter denne forordnings ikrafttræden og derefter senest den 15. oktober hvert tredje år. Efter Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakten sikrer hver medlemsstat, at den har den tilstrækkelige kapacitet, der er fastsat i den pågældende retsakt.

Artikel 41bc

Foranstaltning, der anvendes, hvis en medlemsstats tilstrækkelige kapacitet er nået

1. Hvis antallet af ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren i en medlemsstat, er lig med eller højere end det antal, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i Kommissionens gennemførelsesretsakt, jf. artikel 41bb, stk. 1, første afsnit, [...] kan den pågældende [...] medlemsstat give Kommissionen meddelelse herom.

2. Hvis en medlemsstat giver Kommissionen meddelelse i overensstemmelse med stk. 1, uanset artikel 41b, stk. 1, er den pågældende medlemsstat ikke forpligtet til efter grænseproceduren at behandle ansøgninger, der er fremsat af ansøgere omhandlet i artikel 40, stk. 1, litra i), på et tidspunkt, hvor antallet af ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren i den pågældende medlemsstat, er lig med eller højere end antallet i artikel 41bb, stk. 1, første afsnit[...].
3. Foranstaltningen i stk. 2 anvendes på grundlag af tilstrømning og udstrømning, og den pågældende medlemsstat er forpligtet til efter grænseproceduren at fortsætte med at behandle ansøgninger, der er fremsat af ansøgere omhandlet i artikel 40, stk. 1, litra i), så snart antallet af ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren i den pågældende medlemsstat på et givet tidspunkt er lavere end det antal, der er omhandlet i artikel 41bb, stk. 1, første afsnit.
4. Foranstaltningen i stk. 2 kan anvendes af en medlemsstat i resten af samme kalenderår, der begynder dagen efter datoen for meddelelsen i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 41bd

Meddelelse fra en medlemsstat, hvis den tilstrækkelige kapacitet er nået

1. Den i artikel 41bc omhandlede meddelelse skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) antal ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren i den pågældende medlemsstat på tidspunktet for meddelelsen
 - b) den i artikel 41bc omhandlede foranstaltning, som den pågældende medlemsstat har til hensigt at anvende eller fortsat at anvende

- c) en velunderbygget begrundelse til støtte herfor, der beskriver, hvordan anvendelsen af den pågældende foranstaltning kan bidrage til at håndtere situationen, og, hvis det er relevant, andre foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har vedtaget eller påtænker at vedtage på nationalt plan for at lette situationen, herunder dem, der er omhandlet i artikel 6a i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.
2. Medlemsstaterne kan give Kommissionen meddelelse i overensstemmelse med artikel 41bc som led i den meddelelse, der er omhandlet i artikel 44c og 44d [i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring], hvis det er relevant.
 3. Hvis en medlemsstat giver Kommissionen meddelelse i overensstemmelse med artikel 41bc, underretter den pågældende medlemsstat de øvrige medlemsstater herom.
 4. En medlemsstat, der anvender foranstaltningen i artikel 41bc, skal månedligt underrette Kommissionen om følgende:
 - antallet af ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren i den pågældende medlemsstat på det pågældende tidspunkt
 - udviklingen i tilstrømning og udstrømning af antallet af personer, der er omfattet af grænseprocedurer, for hver uge i den pågældende måned
 - antallet af medarbejdere, der er ansvarlige for at behandle ansøgninger i forbindelse med grænseproceduren
 - den gennemsnitlige varighed af behandlingen under procedurens administrative stadium, og
 - den gennemsnitlige varighed, når en domstol eller et domstolslignende organ behandler en anmodning om tilladelse til at forblive på det pågældende område, indtil resultatet af klagen foreligger.

Kommissionen overvåger anvendelsen af foranstaltningen i artikel 41bc og evaluerer med henblik herpå medlemsstaternes oplysninger.

Artikel 41be

Meddelelse fra en medlemsstat, hvis det årlige maksimale antal ansøgninger er nået

Hvis antallet af ansøgninger, der er blevet behandlet efter grænseproceduren i en medlemsstat inden for et kalenderår, er lig med eller højere end det maksimale antal ansøgninger, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i artikel 41bb, stk. 1, kan den pågældende medlemsstat give Kommissionen meddelelse herom.

Hvis medlemsstaten har givet Kommissionen meddelelse i overensstemmelse med nærværende artikel, undersøger Kommissionen straks de oplysninger, som den pågældende medlemsstat har fremlagt, for at kontrollere, at den pågældende medlemsstat efter grænseproceduren siden begyndelsen af kalenderåret har behandlet et antal ansøgninger, der er lig med eller højere end det antal, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i artikel 41bb, stk. 1. Når kontrollen er afsluttet, giver Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt den pågældende medlemsstat tilladelse til at undlade at behandle ansøgninger fra ansøgere omhandlet i artikel 40, stk. 1, litra c) og i), efter grænseproceduren. En sådan tilladelse fritager ikke medlemsstaten fra forpligtelsen til at behandle ansøgninger fra ansøgere omhandlet i artikel 40, stk. 1, litra f), efter grænseproceduren.

Artikel 41c

Frister

1. Uanset artikel 28 i denne forordning skal ansøgninger, der behandles efter grænseproceduren, være indgivet senest fem dage efter den første registrering eller efter en overførsel i henhold til artikel [57, stk. 9], i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring] senest fem dage efter det tidspunkt, hvor ansøgeren ankommer til den [...] medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, efter en sådan overførsel [...]. Manglende overholdelse af fristen på fem dage berører ikke den fortsatte anvendelse af grænseproceduren.

[...] 2. Grænseproceduren skal være så kort som mulig og samtidig muliggøre en fuldstændig og retfærdig behandling af ansøgningerne. Med forbehold af sidste afsnit i dette stykke varer grænseproceduren højst 12 uger fra det tidspunkt, hvor ansøgningen er registreret, og indtil ansøgeren ikke længere har ret til at forblive på området og ikke har tilladelse til at forblive på området. Efter denne periode gives ansøgeren tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område, medmindre artikel [...] 41g finder anvendelse.

Uanset artikel 34 fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om behandlingsprocedurens varighed, når en domstol eller et domstolslignende organ behandler en anmodning om ret til at forblive på området, som er indgivet i overensstemmelse med artikel 54, stk. 4 og 5, og, hvis det er relevant, om klageproceduren, som sikrer, at alle disse forskellige proceduremæssige skridt er afsluttet senest 12 uger efter ansøgningens registrering.

Fristen på 12 uger kan forlænges til 16 uger, hvis proceduren ikke kan afsluttes inden for dette tidsrum på grund af ansøgerens handlinger for at forsinke eller forhindre procedurens afslutning, eller hvis den besluttende myndighed eller domstolen eller det domstolslignende organ i første instans har brug for mere tid til at sikre en tilstrækkelig og fuldstændig behandling eller et effektivt retsmiddel, eller hvis den medlemsstat, som personen overføres til i henhold til artikel [57, stk. 9,] i forordning (EU) XXX/XXX [forordning om asylforvaltning og migrationsstyring], anvender grænseproceduren.

[...]

Artikel 41d

Afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og til hvilken medlemsstat der skal ske omfordeling

- [...] 1.[...] Hvis betingelserne for grænseproceduren finder anvendelse, kan medlemsstaterne beslutte at gennemføre proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, som fastsat i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring], på de steder, hvor grænseproceduren vil blive gennemført, jf. dog de frister, der er fastsat i [...]artikel 41c, stk. 2.
- [...] 2. Hvis betingelserne for at anvende grænseproceduren er opfyldt i den medlemsstat, hvorfra en ansøger er overført, kan grænseproceduren anvendes af den medlemsstat, som ansøgeren overføres til, i overensstemmelse med artikel [...] 57, stk. 9,) i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring], herunder i de tilfælde, der er anført i [...]artikel 41, stk. 1, litra d).

Artikel 41e

Undtagelser fra grænseproceduren for asyl

- [...]1. Grænseproceduren anvendes kun på uledsagede mindreårige i de tilfælde, der er anført i artikel 40, stk. 5, litra b). Er der tvivl om ansøgerens alder, vurderer de kompetente myndigheder, om ansøgeren er mindreårig, i overensstemmelse med artikel 24.

[...]**2. Medlemsstaterne undlader at anvende eller ophører med at anvende grænseproceduren på et hvilket som helst stadium i proceduren, hvis:**

- a) den besluttende myndighed finder, at der ikke, eller ikke længere, er nogen begrundelse for at afvise en ansøgning som uantagelig eller for at anvende den fremskyndede behandlingsprocedure**
- b) den nødvendige støtte ikke kan ydes til ansøgere med særlige modtagelsesbehov, herunder mindreårige, i overensstemmelse med kapitel IV i direktiv XXX/XXX/EU [det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold], på de steder, der er omhandlet i artikel 41f**
- c) der ikke kan ydes den nødvendige bistand til ansøgere med særlige proceduremæssige behov på de steder, der er omhandlet i [...]artikel 41f**
- d) den besluttende myndighed finder, at der er tvingende lægelige grunde til ikke at anvende grænseproceduren**

I sådanne tilfælde giver den kompetente myndighed ansøgeren tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område.

2a. Frihedsberøvelse, herunder frihedsberøvelse af mindreårige, må kun pålægges på de betingelser og med de garantier vedrørende frihedsberøvelse, der er fastsat i artikel 8-11 i direktiv (EU) XXX/XXX [det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold].

Artikel 41f

Steder for gennemførelse af grænseproceduren for asyl

[...]1. Under behandlingen af ansøgninger, der er omfattet af grænseproceduren, kræver medlemsstaterne i henhold til artikel 7 i direktiv XXX/XXX/EU [det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold] og med forbehold af nævnte direktivs artikel 8, at ansøgerne [...] som hovedregel opholder sig ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområderne eller på andre udpegede steder inden for deres område, idet der tages fuldt hensyn til medlemsstaternes særlige geografiske forhold. Hver medlemsstat underretter senest [to måneder før datoen for anvendelsen af denne forordning] Kommissionen om, på hvilke steder grænseproceduren vil blive gennemført, herunder når [...]artikel 41b anvendes, og sikrer, at der er tilstrækkelig kapacitet på disse steder til at behandle de ansøgninger, der er omfattet af nævnte artikel. Ændringer i udpegelsen af de steder, hvor grænseproceduren anvendes, meddeles Kommissionen senest to måneder efter, at ændringerne er foretaget.

[...]

2. Kravet om at opholde sig på et bestemt sted i overensstemmelse med stk. 1 og 2 betragtes ikke som tilladelse til indrejse og ophold på en medlemsstats område.
3. Hvis en ansøger, der er omfattet af grænseproceduren, skal overføres til den besluttende myndighed eller til en kompetent domstol eller et kompetent domstolslignende organ i første instans med henblik på en sådan procedure eller overføres med henblik på at modtage lægebehandling, udgør den pågældende rejse ikke i sig selv en indrejse på en medlemsstats område.

[...]

Artikel [...] 41g

Grænseprocedure for gennemførelse af tilbagesendelse

1. **Tredjelandstatsborgere og statsløse, der får afslag på deres ansøgninger i forbindelse med proceduren i artikel 41-41f, gives ikke tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område.**
2. **Medlemsstaterne kræver, at personer som omhandlet i stk. 1 [...] opholder sig i en periode på højst 12 uger på steder ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområder; hvis en medlemsstat ikke kan indkvartere dem på disse steder, kan den gøre brug af andre steder inden for sit område. 12-ugersperioden regnes fra det tidspunkt, hvor ansøgeren, tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ikke længere har ret eller tilladelse til at forblive på området. Kravet om at opholde sig på et bestemt sted i overensstemmelse med dette stykke betragtes ikke som tilladelse til indrejse og ophold på en medlemsstats område.**
3. **Med henblik på denne artikel finder artikel 3, artikel 4, stk. 1, artikel 5-7, artikel 8, stk. 1-5, artikel 9, stk. 2-4, artikel 10-13, artikel 15, artikel 17, stk. 1, artikel 18, stk. 2-4, og artikel 19-21 i direktiv XXX/XXX/EU [det omarbejdede direktiv om tilbagesendelse] anvendelse.**
- 3a. **Hvis afgørelsen om tilbagesendelse ikke kan håndhæves inden for det maksimale tidsrum, der er omhandlet i stk. 2, fortsætter medlemsstaterne tilbagesendelsesprocedurerne i overensstemmelse med direktiv XXX/XXX/EU [det omarbejdede direktiv om tilbagesendelse].**

4. Uden at det indskrænker deres mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt frivilligt at vende tilbage, kan de i stk. 1 omhandlede personer gives en frist for frivillig udrejse. Fristen for frivillig udrejse gives kun efter anmodning og må ikke overstige 15 dage uden ret til indrejse på medlemsstatens område. Med henblik på denne bestemmelse skal personen overgive ethvert gyldigt rejsedokument, som vedkommende er i besiddelse af, til de kompetente myndigheder, så længe det er nødvendigt for at forhindre, at vedkommende forsvinder.
5. Medlemsstater, der efter at have afslået en ansøgning inden for rammerne af den procedure, der er omhandlet i artikel 41-41f, udsteder en afgørelse om nægtelse af indrejse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2016/399, og som i henhold til artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv XXX/XXX/EU [direktivet om tilbagesendelse] har besluttet ikke at anvende nævnte direktiv i sådanne tilfælde, sikrer, at behandlingen af og beskyttelsesniveauet for tredjelandstatsborgere og statsløse, som nægtes indrejse, er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i direktiv XXX/XXX/EU [direktivet om tilbagesendelse] og svarer til den behandling og det beskyttelsesniveau, der er fastsat i artikel 41g, stk. 2, og artikel 41h, stk. 3.

Artikel 41h

Frihedsberøvelse

- [...]1. Personer som omhandlet i [...] artikel 41g, stk. 1, der er frihedsberøvet som led i proceduren i artikel 41-41f, og som ikke længere har ret eller tilladelse til at forblive på området, kan fortsat frihedsberøves med henblik på at forhindre indrejse på det pågældende område, forberede en tilbagesendelse eller gennemføre en udsendelse.

- [...]2. **Personer som omhandlet i [...]artikel 41g, stk. 1, der ikke længere har ret til at forblive på området og ikke har tilladelse til at forblive på området, og som ikke er frihedsberøvet som led i proceduren i artikel 41-41f, kan frihedsberøves, hvis der er risiko for, at de vil forsvinde, jf. direktiv XXX/XXX/EU [direktivet om tilbagesendelse], hvis de undviger eller lægger hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendelses- eller udsendelsesproceduren, eller hvis de udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed. Frihedsberøvelse må kun pålægges som en sidste udvej, når det viser sig nødvendigt på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag, og hvis andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt.**
- [...]3. **Frihedsberøvelse skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med nødvendig omhu. Frihedsberøvelsens varighed må ikke overstige den periode, der er omhandlet i [...]artikel 41g, stk. 2, og skal medregnes i de maksimale perioder for frihedsberøvelse, der er fastsat i artikel 18, stk. 5 og 6, i direktiv (EU) XXX/XXX [det omarbejdede direktiv om tilbagesendelse], hvis der udstedes en efterfølgende frihedsberøvelse umiddelbart efter frihedsberøvelsen i henhold til nærværende artikel.**

Artikel 42

Fornyede ansøgninger

- 1. **En ansøgning, der fremsættes, når der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om en tidligere ansøgning fra samme ansøger, betragtes som yderligere forklaring og ikke som en ny ansøgning.**

Denne yderligere forklaring behandles i den ansvarlige medlemsstat inden for rammerne af den igangværende behandling som led i den administrative procedure eller inden for rammerne af en hvilken som helst igangværende klageprocedure, for så vidt den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ kan tage hensyn til de elementer, der ligger til grund for den yderligere forklaring.

1. [...]En ny ansøgning, der fremsættes **af samme ansøger** i en[...] medlemsstat, **efter at der er truffet endelig afgørelse om en tidligere ansøgning fra samme ansøger**, betragtes [...] som en fornyet ansøgning **og behandles** af den ansvarlige medlemsstat.
2. En fornyet ansøgning vil blive underkastet en indledende behandling, hvor den besluttende myndighed tager stilling til, om der er fremkommet, eller om ansøgeren har fremlagt nye [...] elementer [...], som:
 - a) i væsentlig grad øger sandsynligheden for, at ansøgeren **kan** indrømmes [...] international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)], eller
 - b) [...] vedrører **en tidligere anvendt afvisningsgrund**, hvis [...] den tidligere ansøgning blev afvist som uantagelig.
3. Den indledende behandling foretages på grundlag af skriftlige bemærkninger [...] **eller** en personlig samtale i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier, der er fastsat i kapitel II. Den personlige samtale kan **navnlig** [...] udelades i de tilfælde, hvor det fremgår af de skriftlige bemærkninger, at ansøgningen ikke bibringer [...] nye elementer **som omhandlet i stk. 2** [...].
- 3a. **De elementer, som ansøgeren fremlægger, anses kun for at være nye, hvis ansøgeren uden egen skyld var ude af stand til at fremlægge disse elementer i forbindelse med den tidligere ansøgning. Eventuelle elementer, som ansøgeren kunne have fremlagt tidligere, tages ikke i betragtning, medmindre den tidligere ansøgning blev afvist som implicit trukket tilbage i overensstemmelse med artikel 39 uden realitetsbehandling.**

4. [...] Hvis ansøgeren har fremlagt, eller der er fremkommet, [...] nye elementer som omhandlet i stk. 2 [...], realitetsbehandles ansøgningen yderligere, medmindre ansøgningen kan betragtes som uantagelig af en anden grund, jf. artikel 36, stk. 1a.
[...]
5. Hvis ansøgeren ikke har fremlagt, eller der ikke er fremkommet, nye elementer som omhandlet i stk. 2, afvises ansøgningen som uantagelig i henhold til artikel 36, stk. 1aa, litra a) [...].

Artikel 43

Undtagelser fra retten til at forblive på området i tilfælde af fornyede ansøgninger

Uden at dette berører princippet om non-refoulement, kan medlemsstaterne se bort fra retten til at forblive på deres område og fravige artikel 54, stk. [...] 5, litra d), [...] fra det tidspunkt, hvor:

- a) der er indgivet en første fornyet ansøgning alene for at forsinke eller forhindre fuldbyrdelsen af en afgørelse, som ville føre til, at ansøgeren umiddelbart ville blive sendt ud af den pågældende medlemsstat, og som ikke behandles yderligere i henhold til artikel 42, stk. 5
- a) [...]
- b) der fremsættes en eller flere fornyede ansøgninger i en medlemsstat, efter at der er truffet endelig afgørelse om afvisning af en tidligere fornyet ansøgning som uantagelig, eller den er blevet anset som grundløs eller åbenbart grundløs.
- c) [...]

AFDELING V

BEGREBERNE SIKKERT LAND

Artikel 43a

Begrebet effektiv beskyttelse

1. Et tredjeland, der har ratificeret og overholder Genèvekonventionen inden for rammerne af de undtagelser eller begrænsninger, som det pågældende tredjeland har indrømmet i henhold til konventionen, anses for at sikre en effektiv beskyttelse. I tilfælde af geografiske begrænsninger fra tredjelandets side vurderes det efter kriterierne i stk. 2, om der ydes beskyttelse for personer, der ikke er omfattet af konventionen.
2. I andre tilfælde end dem, der er anført i stk. 1, anses det pågældende tredjeland for at sikre en effektiv beskyttelse, hvis følgende kriterier som minimum er opfyldt:
 - a) det er tilladt at forblive på tredjelandets område
 - b) der er adgang til tilstrækkelige subsistensmidler til at opretholde en passende levestandard i forhold til den generelle situation i værtstredjelandet
 - c) der er adgang til akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdomme, og
 - d) der er adgang til elementær undervisning.

Begrebet første asylsøgende

1. Et tredjeland **kan kun** [...] betragtes som første asylsøgende for en [...] ansøger, **hvis det i det pågældende land er sådan, at** [...]:
 - a) [...] ansøgerens liv og frihed ikke er truet på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe, eller politisk overbevisning
 - b) [...] ansøgeren ikke er udsat for nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i [artikel 16 i forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen)]
 - ba) ansøgeren er beskyttet mod refoulement og mod udsendelse i strid med retten til beskyttelse mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf som fastsat i folkeretten
 - bb) ansøgeren før rejsen til EU nød effektiv beskyttelse som defineret i artikel 43a, og vedkommende fortsat kan være omfattet af denne beskyttelse.
2. [...]
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
 - d) [...]

e) [...]

f) [...]

g) [...]

2a. [...]Begrebet første asyl land kan kun anvendes, hvis ansøgeren ikke kan påvise, at der foreligger elementer, der kan begrunde, at begrebet første asyl land ikke finder anvendelse på vedkommende, inden for rammerne af en individuel vurdering.

3. [...]

4. [...]1.

5. [...]

a) [...]

b) [...]

5a. Et tredjeland kan kun betragtes som første asyl land for en uledsaget mindreårig, hvis der er klare tegn på, at tredjelandet vil modtage eller tilbagetage ansøgeren, og det ikke strider mod vedkommendes tarv.

6. Hvis det pågældende tredjeland ikke tillader ansøgeren at [...] genindrejse på sit område **eller ikke svarer inden for en frist fastsat af den kompetente myndighed**, skal **ansøgeren [...]** have adgang til proceduren i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II og kapitel III, afdeling I.

7. [...]

Begrebet sikkert tredjeland

1. Et tredjeland **kan kun** [...] udpeges som sikkert tredjeland, [...] **hvis det i det pågældende land er sådan, at:**
 - a) **tredjelandstatsborgerens** liv og frihed ikke er truet på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe, eller politisk overbevisning
 - b) **tredjelandstatsborgeren** [...] ikke er udsat for nogen **reel** risiko for alvorlig overlast som defineret i [artikel 16 i forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen)]
 - c) **tredjelandstatsborgeren** [...] er beskyttet mod refoulement [...] **og mod** udsendelse i strid med retten til **beskyttelse** [...] mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling **eller straf** som fastsat i folkeretten
 - e) der er mulighed **for at anmode om og, hvis betingelserne er opfyldt, modtage effektiv beskyttelse som defineret i artikel 43a** [...].
- 1a. **Udpegelsen af et tredjeland som et sikkert tredjeland på både EU-plan og nationalt plan kan ske med undtagelser for bestemte dele af dets område eller klart identificerbare personkategorier.**

1b. [...] **Vurderingen af**, om et tredjeland [...] **er** et sikkert tredjeland efter denne forordning, **baseres på** [...] en række **relevante og disponible** informationskilder, herunder [...] fra medlemsstaterne, Den Europæiske Unions Asylagentur, EU-Udenrigstjenesten, FN's Højkommissariat for Flygtninge [...] og andre relevante **internationale** organisationer.

2. Begrebet sikkert tredjeland **kan** [...] anvendes:

[...] hvis et tredjeland er blevet udpeget som sikkert tredjeland **på EU-plan eller nationalt plan** i overensstemmelse med artikel **46 eller 50, eller**

[...]

b) [...]

[...] i forbindelse med en specifik ansøger, **hvis landet ikke er udpeget som sikkert tredjeland på EU-plan eller nationalt plan, forudsat at betingelserne i stk. 1 er opfyldt med hensyn til den pågældende ansøger.**

2b. Begrebet sikkert tredjeland kan kun anvendes, forudsat at:

a) [...] **ansøgeren ikke kan påvise, at der foreligger elementer, der kan begrunde, at begrebet sikkert tredjeland ikke finder anvendelse på vedkommende, inden for rammerne af en individuel vurdering**

b) **der er en forbindelse mellem ansøgeren og det pågældende tredjeland, som gør, at det vil være rimeligt for [...] vedkommende at tage til det pågældende land[...], eller hvis der ikke er en sådan forbindelse, ansøgeren indvilliger i at rejse dertil**

- c) i tilfælde af uledsagede mindreårige, hvis der er klare tegn på, at tredjelandet vil modtage eller tilbagetage ansøgeren, og det ikke strider mod vedkommendes tarv.
3. [...] Hvis EU og et tredjeland i fællesskab er nået til enighed om, at migranter, der modtages i henhold til denne aftale, vil blive beskyttet i overensstemmelse med de relevante internationale standarder og under fuld overholdelse af princippet om non-refoulement, kan betingelserne i denne artikel vedrørende status som sikkert tredjeland formodes at være opfyldt, uden at dette berører stk. 2b.
- a) [...]
- b) [...]
4. [...]
5. [...]
6. [...]
- a) [...]
- b) [...]
7. Hvis det pågældende tredjeland ikke tillader ansøgeren at indrejse eller genindrejse på sit område, skal **ansøgeren** [...] **have** adgang til proceduren i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II og kapitel III, afdeling I.

Udpegelse af sikre tredjelande på EU-plan

1. Tredjelande, som er opført på listen i [bilag 1a] til denne forordning, [...] udpeges som sikre tredjelande på EU-plan på de betingelser, der er fastsat i artikel 45, stk. 1.
2. Kommissionen evaluerer [...] situationen i tredjelande, som er opført på den fælles EU-liste over [...] sikre tredjelande [...], med bistand fra Den Europæiske Unions Asylagentur og på grundlag af de andre informationskilder, som er omhandlet i [...] artikel 45, stk. 1b.
- 2a. **Den Europæiske Unions Asylagentur giver på Kommissionens anmodning Kommissionen oplysninger og analyser om specifikke tredjelande, som kunne komme i betragtning til optagelse på den fælles EU-liste over sikre tredjelande. Kommissionen behandler straks enhver anmodning fra en medlemsstat[...] om at vurdere, om et tredjeland kan udpeges som et sikkert tredjeland på EU-plan.**
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at suspendere betegnelsen af et tredjeland som et sikkert tredjeland på EU-plan på de betingelser, der er fastlagt i artikel 49.

Begrebet sikkert oprindelsesland

1. Et land [...] kan **kun** udpeges som sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med denne forordning, hvis det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af lovgivningen inden for rammerne af et demokratisk system og den generelle politiske situation kan påvises, at der generelt ikke sker forfølgelse som defineret i [artikel 9 i forordning (EU) XXX/XXX [(kvalifikationsforordningen)],...] **og der ikke er nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i [artikel 16 i forordning (EU) No XXX/XXX (kvalifikationsforordningen)]**.
- 1a. **Udpegelsen af et tredjeland som sikkert oprindelsesland på både EU-plan og nationalt plan kan ske med undtagelser for bestemte dele af dets område eller klart identificerbare personkategorier.**
2. [...] **Vurderingen af**, om et tredjeland [...] er sikkert oprindelsesland efter denne forordning, **baseres på** [...] en række **relevante og disponible** informationskilder, herunder [...] oplysninger fra medlemsstaterne, Den Europæiske Unions Asylagentur, EU-Udenrigstjenesten, FN's Højkommissariat for Flygtninge [...] **og** andre relevante **internationale** organisationer, og der tages, **hvis en sådan foreligger**, hensyn til den fælles analyse af de oplysninger om oprindelseslandet, som er omhandlet i artikel **11** i forordning (EU) **2021/2303** (forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur).
3. Ved denne vurdering skal der blandt andet tages hensyn til, i hvilket omfang der ydes beskyttelse mod forfølgelse eller [...] **alvorlig overlast**:

- a) i henhold til det pågældende lands relevante love og administrative bestemmelser og deres anvendelse i praksis
- b) ved overholdelse af de rettigheder og frihedsrettigheder, der er fastsat i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder eller den internationale konvention om civile og politiske rettigheder eller FN's konvention mod tortur, herunder navnlig de rettigheder, der ikke kan fraviges i henhold til artikel 15, stk. 2, i nævnte europæiske konvention
- c) [...]
- d) ved at sørge for, at der findes effektive retsmidler mod krænkelse af disse rettigheder og frihedsrettigheder.

4. **Begrebet [...] sikkert oprindelsesland [...] kan [...] kun anvendes, forudsat at**

[...]:

- a) [...] **ansøgeren** er statsborger i det pågældende land, eller ansøgeren er statsløs og tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i dette land

[...]

- aa) **ansøgeren ikke tilhører en kategori af personer, som der blev gjort en undtagelse for, da tredjelandet blev udpeget som sikkert oprindelsesland**
- b) [...] **ansøgeren ikke kan påvise, at der foreligger elementer, der kan begrunde, at begrebet sikkert oprindelsesland ikke finder anvendelse på vedkommende, inden for rammerne af en individuel vurdering.**

[...]

Udpegelse af sikre oprindelseslande på EU-plan

1. Tredjelande, som er opført på listen i [bilag 1] til denne forordning, udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan på de betingelser, der er fastsat i artikel 47.
2. Kommissionen evaluerer [...] situationen i tredjelande, som er opført på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, med bistand fra Den **Europæiske Unions** Asylagentur og på grundlag af de andre informationskilder, som er omhandlet i artikel 47[...], stk. 2.
3. [...] **Den Europæiske Unions** Asylagentur giver **på Kommissionens anmodning** [...] Kommissionen oplysninger **og analyser** om specifikke tredjelande, som kunne komme i betragtning til optagelse på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande. **Kommissionen behandler straks enhver anmodning fra en medlemsstat[...] om at vurdere, om et tredjeland kan opføres på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande.**
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at suspendere opførelsen af et tredjeland på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande på de betingelser, der er fastsat i artikel 49.

Suspension og fjernelse [...] af et tredjeland [...] fra den fælles EU-liste over sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande

1. I tilfælde af [...] **væsentlige** ændringer i situationen i et tredjeland, [...] som er opført på den fælles EU-liste over **sikre tredjelande eller** sikre oprindelseslande, foretager Kommissionen en begrundet vurdering af, hvorvidt det pågældende tredjeland opfylder betingelserne i artikel 45 eller artikel 47, og vedtager, hvis Kommissionen ikke længere betragter disse betingelser som opfyldt, en delegeret retsakt, som suspenderer [...] et tredjelands opførelse på den fælles EU-liste over **sikre tredjelande eller** sikre oprindelseslande i en periode på seks måneder.
2. Kommissionen evaluerer løbende situationen i det pågældende tredjeland under hensyntagen til blandt andet oplysninger fra medlemsstaterne **og Den Europæiske Unions Asylagentur** vedrørende efterfølgende ændringer i situationen i landet.
3. Hvis Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt i overensstemmelse med stk. 1 [...] om at suspendere et tredjelands opførelse på den fælles EU-liste over **sikre tredjelande eller** sikre oprindelseslande, fremsætter den senest tre måneder efter vedtagelsen af den pågældende delegerede retsakt et forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure om at ændre denne forordning med henblik på at fjerne det pågældende tredjeland [...] fra den fælles EU-liste over **sikre tredjelande eller** sikre oprindelseslande.

4. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et sådant forslag inden tre måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt, som er omhandlet i stk. 1 [...], ophører den delegerede retsakt [...] om at suspendere tredjelandets opførelse på den fælles EU-liste over **sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande** med at have virkning. Hvis Kommissionen fremsætter et sådant forslag inden for tre måneder, tillægges Kommissionen beføjelser til, på grundlag af en **begrundet** [...] vurdering, at forlænge gyldigheden af nævnte delegerede retsakt for en periode på seks måneder med mulighed for at forlænge gyldigheden yderligere én gang.
- 4a. Hvis Kommissionens forslag om ændring af denne forordning med henblik på at fjerne tredjelandet fra den fælles EU-liste over sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande ikke vedtages senest femten måneder efter, at Kommissionen har fremsat forslaget, ophører suspensionen af et tredjelands opførelse på den fælles EU-liste over sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande med at have virkning, jf. dog stk. 4.**

Artikel 50

Udpegelse af tredjelande som sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande på nationalt plan

1. Medlemsstaterne kan med henblik på behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse [...] opretholde eller indføre ny lovgivning, der gør det muligt at udpege sikre tredjelande og sikre oprindelseslande ud over dem, [...] som er opført på den fælles EU-liste i [bilag 1 og 1a].

2. Hvis [...] et tredjeland opførelse på den fælles EU-liste i [bilag 1 eller 1a] til denne forordning er blevet suspenderet i henhold til artikel 49, stk. 1, må medlemsstaterne ikke udpege det pågældende land som sikkert tredjeland eller sikkert [...] oprindelsesland på nationalt plan [...].
3. Hvis et tredjeland [...] er blevet fjernet fra den fælles EU-liste i [bilag [...] I eller Ia] til forordningen efter den almindelige lovgivningsprocedure, kan en medlemsstat meddele Kommissionen, at den mener, at landet som følge af ændringer i situationen i det pågældende land igen opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 45, stk. 1, og artikel 47.

Meddelelsen skal indeholde en begrundet vurdering af landets opfyldelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 45, stk. 1, og artikel 47, herunder en beskrivelse af de specifikke ændringer i tredjelandets situation, som gør, at landet igen opfylder disse betingelser.

Efter meddelelsen anmoder Kommissionen Den Europæiske Unions Asylagentur om at give Kommissionen oplysninger og analyser om situationen i tredjelandet.

Den meddelende medlemsstat må kun udpege det pågældende tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, hvis Kommissionen ikke gør indsigelse herimod.

Kommissionens indsigelsesret begrænses til en periode på to år efter datoen for det pågældende tredjeland fjernelse fra den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande eller sikre tredjelande. Enhver indsigelse fra Kommissionen fremsættes senest tre måneder efter datoen for medlemsstatens meddelelse og efter behørig gennemgang af situationen i det pågældende tredjeland under hensyntagen til de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 45, stk. 1, og artikel 47.

Hvis Kommissionen finder, at de pågældende betingelser er opfyldt, kan den foreslå en ændring af denne forordning med henblik på at tilføje det pågældende tredjeland på den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande eller sikre tredjelande.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur om de tredjelande, der er udpeget som sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande på nationalt plan **på datoen for denne forordnings anvendelse, og** umiddelbart efter [...] enhver udpegelse eller ændring af udpegelserne. Medlemsstaterne informerer en gang årligt Kommissionen og agenturet om de andre sikre tredjelande, på hvilke begrebet er anvendt [...] i forbindelse med bestemte ansøgere **som omhandlet i artikel 45, stk. 2, litra b).**

KAPITEL IV

PROCEDURER FOR FRATAGELSE AF INTERNATIONAL BESKYTTELSE

Artikel 51

Fratagelse af international beskyttelse

Den besluttende myndighed påbegynder behandlingen med henblik på at fratage en tredjelandstatsborger eller en statsløs [...] person international beskyttelse [...], når der fremkommer nye elementer eller oplysninger, som tyder på, at der er grundlag for at genoverveje [...], om vedkommende kan anerkendes med henblik på international beskyttelse. En sådan behandling kan også påbegyndes under andre omstændigheder.

Artikel 52

Procedureregler for fratagelse af international beskyttelse

1. Hvis den [...] besluttende myndighed eller, hvis det er fastsat i national ret, en kompetent domstol eller et kompetent domstolslignende organ [...] indleder behandlingen med henblik på at fratage en tredjelandstatsborger eller en statsløs international beskyttelse, [...] er denne person omfattet af følgende garantier [...]:
 - a) den pågældende skal skriftligt underrettes om, at [...] det genovervejes, om vedkommende kan anerkendes som en person med ret til international beskyttelse og om grundene hertil [...], og
 - aa) den pågældende skal underrettes om forpligtelsen til at samarbejde fuldt ud med den besluttende myndighed og andre kompetente myndigheder, navnlig at vedkommende skal afgive en skriftlig erklæring eller møde op til en personlig samtale eller en høring og besvare spørgsmål

- aaa) den pågældende skal underrettes om konsekvenserne af ikke at ville samarbejde med den besluttende myndighed og andre kompetente myndigheder, og om at manglende fremlæggelse af den skriftlige erklæring eller udeblivelse fra den personlige samtale eller høringen uden behørig begrundelse ikke er til hinder for, at den besluttende myndighed eller den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ træffer afgørelse om fratagelse af international beskyttelse, og
- b) den pågældende skal have mulighed for at fremlægge [...] grunde til, at den internationale beskyttelse ikke bør fratages vedkommende, i form af en skriftlig erklæring inden for en rimelig frist fra den dato, hvor vedkommende modtager de i litra a) [...] omhandlede oplysninger, eller ved en personlig samtale eller høring på en dato, der fastsættes af den besluttende myndighed, eller, hvis det er fastsat i national ret, den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ [...].
2. Med henblik på stk. 1 gælder det, at den besluttende myndighed eller den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ [...]:
- a) [...] skal indhente relevante, nøjagtige og ajourførte oplysninger fra relevante og disponible nationale [...] kilder, EU-kilder og internationale kilder, [...] og, hvor [...] en sådan foreligger, tage hensyn til den fælles analyse af situationen i et specifikt oprindelsesland og de vejledende noter, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303 [...]forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur] [...], og

- b) [...] må ikke indhente [...] oplysninger fra de ansvarlige for forfølgelsen eller den alvorlige overlast på en sådan måde, at disse får direkte meddelelse om, at den berørte er en person med international beskyttelse, hvis status genovervejes, eller på en sådan måde, at den fysiske integritet for den berørte person eller de personer, denne har forsørgerpligt over for, eller friheden og sikkerheden for de familiemedlemmer, som fortsat er bosiddende i oprindelseslandet, bringes i fare.
3. Afgørelsen [...] om at fratage en person international beskyttelse meddeles skriftligt. De faktiske og retlige grunde anføres i afgørelsen, og der gives skriftlige oplysninger om, hvordan afgørelsen kan anfægtes.
4. Når den besluttende myndighed har truffet afgørelse om at fratage en person den internationale beskyttelse, finder bestemmelserne i artikel [...]5b [...]og artikel 15a-[...]17 tilsvarende anvendelse.
- 4a. Hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ikke samarbejder, hvor det er relevant, ved at undlade at fremlægge en skriftlig erklæring eller ved at udeblive fra den personlige samtale eller høringen eller ved at undlade at besvare spørgsmål uden behørig begrundelse, er den manglende skriftlige erklæring eller udeblivelsen fra den personlige samtale eller høringen ikke til hinder for, at den besluttende myndighed eller den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ træffer afgørelse om fratagelse af international beskyttelse [...]. En sådan nægtelse af at samarbejde kan kun betragtes som en afkræftelig formodning om, at tredjelandstatsborgeren eller den statsløse [...]ikke længere ønsker at nyde [...] [...] international beskyttelse.

5. [...] **Proceduren i denne artikel anvendes ikke [...], hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse [...]:**
- a) [...] **udtrykkeligt [...] giver[...] afkald på sin anerkendelse som berettiget til international beskyttelse [...]**
 - b) [...] **er blevet statsborger i [...] en medlemsstat [...] eller**
 - c) **efterfølgende er blevet indrømmet international beskyttelse i en anden medlemsstat.**

Medlemsstaterne afslutter de sager, der er omfattet af dette stykke, i overensstemmelse med deres nationale ret. Denne afslutning skal ikke nødvendigvis have form af en afgørelse, men skal som minimum registreres i ansøgerens sagsakter sammen med en angivelse af retsgrundlaget for denne afslutning.

KAPITEL V

KLAGEPROCEDURE

Artikel 53

Retten til effektive retsmidler

[...]

1. **Ansøgere og personer, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II, som vedrører klage, ret til effektive retsmidler ved en domstol eller et domstolslignende organ vedrørende klage over følgende:**
 - a) **en afgørelse om afvisning af en ansøgning, der betragtes som uantagelig**
 - b) **en afgørelse om afvisning af en ansøgning, der betragtes som grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til både flygtningestatus og subsidær beskyttelsesstatus**
 - c) **en afgørelse om afvisning af en ansøgning eller en retsakt, hvorved en ansøgning erklæres for implicit trukket tilbage**
 - d) **en afgørelse om fratagelse af international beskyttelse**
 - e) **en afgørelse om tilbagesendelse truffet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 35a.**

Med hensyn til den afgørelse, der er omhandlet i litra d), kan medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsætte, at de tilfælde, der er anført i artikel 52, stk. 5, ikke kan påklages.

Når der træffes afgørelse om tilbagesendelse som led i den tilknyttede afgørelse som omhandlet i litra a), b), c) eller d), skal den påklages sammen med disse afgørelser ved den samme domstol eller det samme domstolslignende organ inden for samme retslige procedurer og samme frister. Hvis en afgørelse om tilbagesendelse udstedes som en særskilt retsakt i henhold til artikel 35a, kan den påklages i en særskilt retslig procedure[...]. Fristerne for disse retslige procedurer må ikke overskride de frister, der er omhandlet i stk. 7.

2. Personer, der anerkendes som værende berettiget til subsidær beskyttelse, har ret til effektive retsmidler, hvis der er truffet en afgørelse, i henhold til hvilken deres ansøgning anses for grundløs med hensyn til flygtningestatus, jf. dog stk. 1. I tilfælde, hvor subsidær beskyttelsesstatus, der er tildelt af en medlemsstat, giver samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i henhold til EU-retten og national ret, kan klagesagen vedrørende nævnte afgørelse i den pågældende medlemsstat afvises som uantagelig, hvis national ret foreskriver det.
3. Et effektivt retsmiddel som omhandlet i stk. 1 skal omfatte en fuldstændig og ex nunc-undersøgelse af både de faktiske og de retlige forhold, som minimum ved en domstol eller et domstolslignende organ, herunder, hvis det er relevant, en undersøgelse af behovene for international beskyttelse i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsforordningen].
4. Ansøgere, personer, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, og personer, der anerkendes som værende berettiget til subsidær beskyttelse, skal have adgang til tolkning i forbindelse med eventuelle retsmøder i den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ, hvis der ikke kan sikres en tilstrækkelig kommunikation på anden vis.

5. Hvis domstolen eller det domstolslignende organ finder det nødvendigt, sørger den eller det for at få oversat relevante dokumenter, der ikke allerede er oversat i henhold til artikel 33, stk. 4. Alternativt kan oversættelsen af sådanne relevante dokumenter foretages af andre enheder mod betaling med offentlige midler i overensstemmelse med national ret. Bortset fra de tilfælde, der er omfattet af grænseproceduren, jf. artikel 41-41f, kan medlemsstaterne kræve, at en ansøger, en person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, og en person, der anerkendes som værende berettiget til subsidiær beskyttelse, fremlægger oversættelser af de dokumenter, som vedkommende har til hensigt at fremlægge til støtte for retsmidlerne i henhold til denne artikel.
6. Hvis dokumenterne ikke fremlægges rettidigt som fastsat af domstolen eller det domstolslignende organ, såfremt oversættelsen skal leveres af ansøgeren, eller i tide til, at domstolen eller det domstolslignende organ kan sørge for, at de bliver oversat, såfremt oversættelsen leveres af domstolen eller det domstolslignende organ, kan domstolen eller det domstolslignende organ afvise at tage disse dokumenter i betragtning [...].
7. Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale ret følgende frister for ansøgere, personer, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, og personer, der anerkendes som værende berettiget til subsidiær beskyttelse, for at påklage de afgørelser, der er omhandlet i stk. 1:
- a) mindst fem dage [...], når der er tale om en afgørelse om afvisning af en ansøgning, der betragtes som uantagelig, om afvisning af en ansøgning som implicit er trukket tilbage, [...] eller om afvisning af en ansøgning, der betragtes som grundløs eller åbenbart grundløs, hvis en af de omstændigheder, der er anført i artikel 40, stk. 1 eller 5, gjorde sig gældende på det tidspunkt, hvor afgørelsen blev truffet
 - b) mellem mindst to uger og højst en måned [...] i alle andre tilfælde.

8. De i stk. 7 omhandlede frister begynder at løbe fra den dato, hvor den besluttende myndigheds afgørelse meddeles ansøgeren, den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, den person, der anerkendes som værende berettiget til subsidiær beskyttelse, eller dennes repræsentant eller juridiske rådgiver i overensstemmelse med denne forordnings artikel 35, stk. 1. Proceduren for meddelelse fastsættes i national ret.
9. [...]

Artikel 54

Opsættende virkning

1. Virkningerne af en afgørelse om tilbagesendelse suspenderes automatisk, så længe en ansøger eller en person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har ret eller tilladelse til at forblive på området i overensstemmelse med denne artikel.
2. Ansøgere og personer, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har ret til at forblive på området, indtil fristen for at udøve retten til et effektivt retsmiddel ved en domstol eller et domstolslignende organ i første instans er udløbet, og, såfremt ansøgeren har udøvet denne ret inden udløbet af fristen, indtil sagen er afgjort.
3. Ansøgeren og den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har ikke ret til at forblive på området i henhold til stk. 2, hvis den kompetente myndighed har truffet en af følgende afgørelser:

- a) en afgørelse om afvisning af en ansøgning, der betragtes som grundløs eller åbenbart grundløs, hvis en af de omstændigheder, der er anført i artikel 40, stk. 1 eller 5, gjorde sig gældende på det tidspunkt, hvor afgørelsen blev truffet [herunder sikkert oprindelsesland], eller i de tilfælde, der er omfattet af grænseproceduren
- b) en afgørelse om afvisning af en ansøgning som uantagelig i henhold til artikel 36, stk. 1a, litra a), [...] f) eller g), eller stk. 1aa, litra a)
- c) en afgørelse om afvisning af en ansøgning, der anses for at være implicit trukket tilbage
- d) en afgørelse om afvisning af en fornyet ansøgning, der betragtes som grundløs eller åbenbart grundløs
- e) en afgørelse om fratagelse af international beskyttelse i overensstemmelse med [artikel 14, stk. 1, litra b), d) og e), og artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning (EU) XXX/XXX (kvalifikationsforordningen)].
4. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3, har en domstol eller et domstolslignende organ beføjelse til efter en undersøgelse af både de faktiske og de retlige forhold at afgøre, om ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, efter anmodning fra ansøgeren eller fra den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, skal have tilladelse til at forblive på medlemsstaternes område, indtil sagen er afgjort. Den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ kan i henhold til national ret have beføjelse til at afgøre dette spørgsmål ex officio.

5. Med henblik på stk. 4 gælder følgende betingelser, hvis det er relevant i tilfælde af eventuelle afgørelser truffet ex officio:
- a) ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har en frist på mindst fem dage fra den dato, hvor afgørelsen meddeles vedkommende, til at anmode om tilladelse til at forblive på området, indtil sagen er afgjort
 - b) ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, skal have adgang til tolkning i forbindelse med eventuelle retsmøder i den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ, hvis der ikke kan sikres en tilfredsstillende kommunikation på anden vis
 - c) ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, skal efter anmodning have gratis juridisk bistand og repræsentation i overensstemmelse med artikel 15a[...] og skal informeres om mulighederne for at fremsætte en sådan anmodning
 - d) ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, udsendes ikke af den ansvarlige medlemsstats område [...]:
 - i) indtil fristen for at anmode en domstol eller et domstolslignende organ om tilladelse til at forblive på området er udløbet
 - ii) hvis ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, inden for den fastsatte frist har anmodet om tilladelse til at forblive på området: indtil domstolen eller det domstolslignende organ har afgjort, om ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, skal have tilladelse til at forblive på området.

6. Uanset stk. [...] 5, litra d), kan medlemsstaterne, uden at det berører princippet om non-refoulement, i deres nationale ret fastsætte, at en ansøger, der indgiver en fornyet ansøgning, ikke har ret til at forblive på området, hvis ansøgningen er indgivet blot for at forsinke eller forhindre fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, som ville føre til, at ansøgeren umiddelbart ville blive udsendt af medlemsstaten.
7. En ansøger eller en person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, og som indbringer en yderligere klagesag vedrørende en første eller efterfølgende afgørelse i en klagesag, har ikke ret til at forblive på medlemsstatens område, idet dette dog ikke indskrænker muligheden for, at en domstol eller et domstolslignende organ på anmodning fra ansøgeren eller fra den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, eller ex officio giver ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, tilladelse til at forblive på området i de tilfælde, hvor princippet om non-refoulement gøres gældende.

Artikel 55

Varigheden af klagesagen i første instans

1. Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale ret frister for, hvornår domstolen eller det domstolslignende organ som hovedregel behandler den besluttende myndigheds afgørelse og afgørelsen om tilbagesendelse i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1. [...]
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
2. [...]

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 56

Anfægtelse fra offentlige myndigheders side

Denne forordning berører ikke offentlige myndigheders ret til at anfægte administrative eller retlige afgørelser i henhold til national lovgivning.

Artikel 57

Samarbejde

1. Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktpunkt og sender Kommissionen dets adresse. Kommissionen videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.
2. Medlemsstaterne træffer i samarbejde med Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger til at indlede et direkte samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de ansvarlige myndigheder.
3. Når medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 27, stk. 3, artikel 28, stk. 3, og artikel 34, stk. 1b og 3, underretter de snarest muligt Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur, når grundene til, at de har anvendt disse ekstraordinære foranstaltninger, ophører, og mindst én gang om året. Denne underretning skal så vidt muligt indeholde oplysninger om den procentvise andel af ansøgningerne, for hvilke der er anvendt undtagelsesbestemmelser, set i forhold til det samlede antal ansøgninger, der er behandlet i løbet af perioden.

Artikel 57a

Lagring af data

[...]

[...]

[...]

Medlemsstaterne lagrer de i artikel 13, 27 og 28 omhandlede oplysninger, så længe det er nødvendigt, i deres nationale system, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse), herunder princippet om formåls- og opbevaringsbegrænsning.

Artikel 57b

Beregning af frister

Medmindre andet er fastsat, beregnes de frister, der er fastsat i denne forordning, på følgende måde:

- a) hvis en frist, der er udtrykt i dage, uger eller måneder, skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer eller en handling foretages, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer eller handlingen foretages, ikke i beregningen af fristen

- b) en frist, der er udtrykt i uger eller måneder, udløber ved udgangen af den dag, der i fristens sidste uge eller måned er samme ugedag eller dato som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes. Hvis den dag, på hvilken en frist, der er udtrykt i måneder, skal udløbe, ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen med udgangen af månedens sidste dag
- c) ved beregningen af fristerne medregnes lovbestemte fri- og helligdage, lørdage og søndage; hvis en frist udløber på en lørdag, en søndag eller en lovbestemt fri- eller helligdag, regnes den følgende arbejdsdag som fristens sidste dag.

Artikel 58

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af udvalget. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011¹¹.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. [...]

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 59

Delegerede retsakter

1. Beføjelsen til at vedtage de i **artikel 46 og 48 omhandlede** delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
 2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
 3. Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
- 3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹².**
4. Så snart Kommissionen vedtager en sådan delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

¹² EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1-14

5. En sådan delegeret retsakt og dens forlængelser træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på [...] **to måneder** fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har oplyst Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. **Fristen forlænges med [to måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ**¹³.

Artikel 59a

Overgangsforanstaltninger

Tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen i tæt samarbejde med de relevante EU-agenturer og medlemsstaterne en fælles gennemførelsesplan for at sikre, at medlemsstaterne er tilstrækkeligt forberedt til at gennemføre denne forordning på datoen for dens ikrafttræden, og hvori mangler og operationelle skridt vurderes.

På grundlag af denne fælles gennemførelsesplan udarbejder hver medlemsstat med støtte fra Kommissionen og de relevante EU-agenturer en national gennemførelsesplan, hvori tiltagene og tidsplanen for gennemførelsen heraf fastsættes, seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden. Hver medlemsstat afslutter gennemførelsen af sin plan inden datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Med henblik på gennemførelsen af denne artikel kan medlemsstaterne anvende støtte fra de relevante EU-agenturer, og EU-fondene kan yde finansiel støtte til medlemsstaterne i overensstemmelse med lovgivningen om disse agenturer og fonde.

Kommissionen overvåger nøje gennemførelsen af de nationale planer.

¹³ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1-14

Artikel 59b

Finansiel støtte

Foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer med henblik på at etablere tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre grænseproceduren i overensstemmelse med denne forordning, er berettigede til finansiel støtte fra de EU-fonde, der stilles til rådighed under den flerårige finansielle ramme 2021-2027.

Artikel 60

Overvågning og evaluering

Senest den [to år efter denne forordnings [...]anvendelsesdato] og hvert femte år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning i medlemsstaterne og foreslår ændringer, hvis det er relevant.

Medlemsstaterne skal senest ni måneder inden denne frist udløber på Kommissionens anmodning fremsende den de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af dens rapport.

Senest tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert tredje år vurderer Kommissionen, om de antal, der er fastsat i artikel 41ba, stk. 1, og i artikel 1bb, stk. 1, andet afsnit, samt begrebet sikkert tredjeland og undtagelserne fra grænseproceduren for asyl fortsat er tilstrækkelige i lyset af den generelle migrationssituation i Unionen, og foreslår om nødvendigt målrettede ændringer heraf.

Artikel 61

Ophævelse

Direktiv 2013/32/EU ophæves med virkning fra den i artikel 62, stk. 2, nævnte dato, jf. dog artikel 62, stk. 3.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag 2.

Artikel 62

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning anvendes [...]**to år efter** ikrafttrædelsesdatoen].

- 3. Denne forordning finder anvendelse på proceduren for tildeling af international beskyttelse i forbindelse med ansøgninger, der indgives [...] fra datoen for denne forordnings anvendelse. Ansøgninger om international beskyttelse [...], der er indgivet før denne dato, er omfattet af direktiv 2013/32/EU. Denne forordning finder anvendelse på proceduren for fratagelse af international beskyttelse, hvis behandlingen med henblik på fratagelse af international beskyttelse indledes fra datoen for denne forordnings anvendelse. Hvis behandlingen med henblik på fratagelse af international beskyttelse blev indledt før datoen for denne forordnings anvendelse, er proceduren for fratagelse af international beskyttelse omfattet af direktiv 2013/32/EU.**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand